

Proceedings

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ

งานประชุมวิชาการระดับชาตินานาชาติ ครั้งที่ ๑

“นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

Social Innovation for Sustainable Development

วันเสาร์ ที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

โดย บัณฑิตวิทยาลัย และ หลักสูตรบัณฑิตศึกษา

ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และภาคีเครือข่าย

งานประชุมทางวิชาการ ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 1

ในหัวข้อ “นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

วันเสาร์ที่ 10 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2567

อาคารเรียนรวม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พิธีเปิดงานประชุมวิชาการ เวลา 09.00 น.

พระพรหมวัชรธีรจารย์ ศ.ดร.

อธิการบดี มจร

ประธานเปิดงานประชุมวิชาการ

กิจกรรมภาคเช้า เวลา 09.30 น.

นายอนุกุล ปิตแก้ว

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “การขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน”

กิจกรรมภาคบ่าย เวลา 12.30 น.

การนำเสนอผลงานทางวิชาการ ระดับชาติและระดับนานาชาติ

กลุ่มที่ 1 ห้อง B111

ความเป็นพลเมือง งานสังคมสงเคราะห์ และการสร้างความเข้มแข็งทางสังคม

กลุ่มที่ 2 ห้อง B212

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ วัฒนธรรม การเกษตร และการปฏิบัติธรรม เพื่อการพัฒนา

กลุ่มที่ 3 ห้อง B508

การพัฒนาการเกษตร ดิน น้ำ และความมั่นคงทางอาหาร

กลุ่มที่ 4 ห้องประชุมคณะสังคมศาสตร์

การพัฒนานวัตกรรม การพัฒนาที่ยั่งยืน คนชายขอบ คนไร้รัฐ

กลุ่มที่ 5 ห้อง C113

กลุ่มสหวิทยาการ พระพุทธศาสนา นวัตกรรม และนานาชาติ

Proceeding งานประชุมทางวิชาการ ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 1

"นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน" MCU.SDM. 2024

โดย: บัณฑิตวิทยาลัย และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ร่วมกับภาคีเครือข่าย :

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย	สถาบันพระปกเกล้า
มหาวิทยาลัยมหิดล	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยศิลปากร	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	กรมคุมประพฤติ
วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์	ศูนย์คุณธรรม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	

กองบรรณาธิการ :

รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิฐ์ ศรีทอง	บรรณาธิการ
พระปลัดระพิน พุทธิสาร, รองศาสตราจารย์ ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	มหาวิทยาลัยศิลปากร
รองศาสตราจารย์ ดร.ชลวิทย์ เจริญจิตต์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ ดร.ภาคนิ โชติเวศย์ศิลป์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
รองศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน	มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ หามนตรี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิญ รัชต์สัจย์	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ฐิตปัญโญ, ผศ. ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ ศิริสวัสดิ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรบูรณ์ วิสารทสกุล	วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์
ดร.ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ดร.สร้อยบุญ ทวยทอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.พรทิพย์ เตชะสมบุญนากิจ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.ขวัญชนก เหล่าสุนทร	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.สุติธิดา พาดฤทธิ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สงวนสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

จัดพิมพ์โดย บัณฑิตวิทยาลัย และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 79 หมู่ที่ 1 ถ. พหลโยธิน
ตำบล ลำไทร อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170 www.socant.mcu.ac.th/con/

งานประชุมทางวิชาการ
ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ ๑
The 1st National and international conferences
“นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”
Social innovation for sustainable development
โดย
บัณฑิตวิทยาลัย และ หลักสูตรบัณฑิตศึกษา
ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วันเสาร์ที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

Program
The 1st National and International Conference on
"Social Innovation for Sustainable Development"
Organized by
Graduate School Program in Social Development, Faculty of Science
in collaboration with Graduate School, MCU and its Partners
At the Classroom Building, Mahachulalongkornrajavidyalaya University,
Lamsai Subdistrict, Wang Noi District, Phra Nakhon Si Ayutthaya
Province
Saturday, August 10, 2024

โอวาท
พระพรหมวัชรธีรจารย์, ศ.ดร.
อธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วันนี้ คณะสังคมศาสตร์ โดยหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการพัฒนาสังคม และสาขานวัตกรรมสังคมและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ นำโดยท่านผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิฐ์ ศรีทอง และคณาจารย์ ได้ร่วมกันจัดงานประชุมทางวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ครั้งที่ 1 เรื่อง “นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

เรื่องของความยั่งยืน ในปัจจุบันกำลังอยู่ในกระแส เรื่อง SDG GOLD พุดถึงกันทุกวงการ ซึ่งเป็นเป้าหมายที่จำเป็นต้องขับเคลื่อนกันอย่างหนักโดยมุ่งไปข้างหน้า เหมือนคนถ่างป่าถางทาง มีซากปรักหักพังอยู่เบื้องหลังมากมายกายกองบนการพัฒนานั้น เพราะฉะนั้นหลักคิดเรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืนนั้น ต้องยึดหลักว่าไม่มีอะไรฟรีในโลกนี้ ได้เท่าไรเสียเท่านั้น เพียงแต่ว่า รูปแบบการได้ การเสียนั้น ไม่เหมือนกัน เราได้ทรัพย์สินแต่เราได้เสียอะไรไป เราเสียทรัพย์สินเราได้อะไรมา มันอยู่บนหลักคิดที่ อาจารย์วรการณ สามโกเศศฐ์ ได้เขียนหนังสือชื่อว่า ไม่มีอะไรฟรีในโลกนี้ ซึ่งเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับหลักของพระพุทธศาสนา ก็คือหลักของเหตุและผล ได้เท่าไร เสียเท่านั้น เพราะฉะนั้น ในหลักโยนิโสมนสิการ คือ คิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัย คิดแบบไตรลักษณ์ คิดแบบอัตตะธรรมสัมพันธ์ คิดแบบคุณโทษและทางออก คิดไปข้างหน้าคิดเชิงสร้างสรรค์ positive thinking ยกตัวอย่าง 2 สามเรื่อง ในโยนิโสมนสิการ บนหลักคิดที่ว่าไม่มีอะไรฟรี คิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัย ก็คือในการทำอะไรก็แล้วแต่ มองปรากฏการณ์ทั้งหลายว่า ไม่มีอะไร ที่ไม่มีที่มา ไม่มีอะไรที่มาจากความไม่มี Nothing comes from nothing. ยามโบราณจึงมีสุภาษิตว่า “ยามเข้าป่า ต้องเสกคาถากันข้างไร่ ขึ้นต้นไม้ก็ด้วย ช่วยคาถา เห็นน้ำแกงจวนหมด รสโอชา เต็มน้ำปลาอีกถ้วย ช่วยน้ำแกง” หมายความว่า เวลาเข้าป่าต้องเสกคาถาด้วย ข้างไร่ก็ต้องวิ่ง เห็นต้นไม้ก็ขึ้นต้นไม้ ไม่ใช่ขืนนั่งพนมมือเสกคาถาอยู่บนพื้นดิน ข้างไร่เหยียบตายเท่านั้น มันไม่รอด อย่างนี้เป็นต้น คือต้องดูที่เหตุ ดูที่ผล คิดถึงคุณและโทษ เวลาจะทำกิจการอะไรก็ตาม ทางพระพุทธศาสนาจึงมีหลักโยนิโสมนสิการตรึงเอาไว้ว่า 1. คืองานจุดเริ่มต้น 2. ผลที่ได้จากงานที่เป็นจุดเริ่มต้นมันจะมี 2 ส่วน คือ 1. อาทินพ 2. อานิสงค์ ถ้าเป็นผลดีเรียกว่าอาณิสงค์ ถ้าเป็นโทษเรียกว่า อาทินพ ซึ่งอาจจะเป็นผลดีก็ได้ ผลเสียก็ได้ จึงมีทางที่ 3 ตามมา คือ นิสรณะ เป็นทางออก คิดให้ครบถ้วนอย่างที่เป็นบริษัทใหญ่ ๆ โครงการใหญ่ ๆ ที่ทางฝ่ายบ้านเมืองทำอยู่ในปัจจุบัน ถ้าเป็นเรื่องที่ใหญ่จริง ก็จะมีการคิดครบถ้วนแบบนี้แหละ แต่ก็มีบางเรื่องเช่นที่ต่างประเทศ เวลาที่เขาจะซื้อรถ อะไรคือ การมีอาณิสงค์ของการมีรถ อะไรคือโทษของการมีรถ อะไรคือ มาตรการหรือทางออก โดยที่หากยังไม่มีที่จอด ก็ยังไม่ให้ซื้อรถ ยังไม่ต้องกล่าวถึงยังไม่มีถนน ไม่จำเป็นต้องซื้อรถ ยิ่งไรรถก็ติด เช่น การคิดต้องคิดให้ครบถ้วน รวมถึงทางออกด้วย การคิดแบบไตรลักษณ์ ทำธุรกิจการงานไปคิดถึงความไม่เที่ยงของการบริหารความเสี่ยงเอาไว้ด้วย ไม่ควรเล็งแต่ผลเลิศเพียงอย่างเดียว

ไม่ได้ เพราะฉะนั้น ความยั่งยืนจะมาจาก 2 หลักนี้ คือ 1.ไม่มีอะไรฟรี ในโลกนี้ 2. ปลุกฝังโยนิโสมนสิการ ในการใช้ชีวิต ในหน้าที่การงาน วิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการ ต้องค่อย ๆ ปลุกฝังให้เกิดเป็นลักษณะนิสัยประจำตัว ของคนในชาติให้ได้ Mine mapping ต้องทำให้ได้ เป็นต้น ใช้เวลาหน่อยแต่ต้องค่อยๆ ปลุกฝังไป มันก็จะเกิดความยั่งยืน เราได้ตีกลับมาหนึ่งหลัง เราต้องเสียทรัพยากรไปเท่าไร ได้ถนนมาสายหนึ่ง ทั้งอันิสงค์ทั้งอาทินพ มากมายมหาศาล ก็คือหลักได้เท่าไรเสียเท่านั้น อยู่บนหลักนี้ เพราะฉะนั้นจึงขอให้ข้อคิดความเห็นสั้น ๆ เป็นต้น ขอขอบคุณอนุโมทนากับทุกท่านที่ร่วมด้วยช่วยกันในการดำเนินกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สร้างเวทีเสนอ ผลการศึกษาวิจัยเป็นองค์ความรู้เป็นวิทยาทานให้กับสาธารณชนสืบต่อไป

คำปรารภ
พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อาตมภาพมีความยินดีอย่างยิ่ง สำหรับการจัดงานสัมมนาทางวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 1 เรื่อง “นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” ซึ่งเกิดขึ้นโดยความร่วมมือระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย หลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการพัฒนาสังคม และสาขานวัตกรรมสังคมและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งมีภาคีเครือข่ายสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศเข้าร่วมงานสัมมนาฯ ในครั้งนี้อีก 13 สถาบัน ด้วยกัน

ดังที่ทราบกันดีแล้วว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นชุดเป้าหมายการพัฒนาระดับโลกหลังปี 2015 โดยได้รับการรับรองจาก 193 ประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 25 กันยายน ค.ศ. 2015 ครอบคลุมช่วงระยะเวลาที่ต้องบรรลุภายใน 15 ปี ได้เป็นทิศทางการพัฒนาที่ทุกประเทศที่ต้องดำเนินการร่วมกันมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2016 ไปจนถึงปี ค.ศ. 2030 เนื่องจากผลกระทบที่เกิดขึ้นกับโลกจากการใช้ทรัพยากรของโลกอย่างไม่ระมัดระวัง นำไปสู่การทำลายล้างทรัพยากรอย่างรวดเร็ว จนส่งผลกระทบการดำเนินชีวิตทั้งของมนุษย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ดังนั้น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 17 เป้าหมาย ประกอบไปด้วย 169 เป้าหมายย่อย (SDG Targets) ที่มีความเป็นสากล เชื่อมโยงและเกื้อหนุนกัน และกำหนดให้มี 247 ตัวชี้วัดเพื่อใช้ติดตามและประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนา โดยสามารถจัดกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน 5 มิติ (5P) ได้แก่ (1) การพัฒนาคน (People) ให้ความสำคัญกับ การขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำ ในสังคม (2) สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลกรุ่นต่อไป (3) เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้องกับธรรมชาติ (4) สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุข และไม่แบ่งแยก และ (5) ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อน โดยในการสัมมนาทางวิชาการครั้งนี้เป็นการเปิดโอกาสทางวิชาการให้ มีการนำเสนอนวัตกรรมทางสังคม ที่จะเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างเป็นรูปธรรมได้ เนื่องจากนวัตกรรมทางสังคมจะเกิดจากกระบวนการความร่วมมือของทุกภาคส่วนในสังคม ที่จะต้องออกมาแสดงความรับผิดชอบกับผลกระทบที่เกิดขึ้นในทุกมิติ ซึ่งถ้าหากมีการนำนวัตกรรมทางสังคมเป็นกระบวนการที่จะสามารถทำให้เกิดผลเป็นรูปธรรมแล้ว ย่อมหมายถึงการมุ่งไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้เช่นกัน

ด้วยเหตุนี้ อาตมภาพจึงมีความเชื่อมั่นว่า การประชุมทางวิชาการระดับชาติและนานาชาติในครั้งนี้จะเป็นพื้นที่สำหรับการเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมทางสังคมที่มีการดำเนินการออกมาเป็นรูปธรรมแล้ว จนสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป ช่วงเวลานี้จึงเป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุด ในการที่จะบอกให้โลกรู้ถึงการนำนวัตกรรมสังคมดังกล่าวไปเป็นเครื่องมือหรือกระบวนการในการมุ่งไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

ปาฐกถาพิเศษ
นายอนุกุล ปัดแก้ว

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ทิศทางการพัฒนาสังคมในมุมมองของการจัดสวัสดิการสังคม ที่เป็นภาระหน้าที่ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทั้งหมด 7 ด้าน ซึ่งครอบคลุมการเสริมสร้างศักยภาพหรือความเข้มแข็งของครอบครัวชุมชน และสังคม เรื่องของการสร้างโอกาส และการคุ้มครองทางสังคมอย่างเป็นระบบ ดังนั้น หากมีระบบการดูแลและคุ้มครองครอบคลุม ประชาชนก็สามารถจะมั่นใจได้ว่าจะไม่พลาดการเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของตนเอง ซึ่งก็เป็นความคาดหวังของพี่น้องประชาชน แต่ในปัจจุบันเราก็คงพบว่า ยังคงมีกลุ่มคนที่ยังตกหล่นไม่สามารถเข้าถึงระบบสวัสดิการที่สมบูรณ์ได้ ซึ่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชาติจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย ซึ่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เองก็จำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพการทำงานขององค์กรเพื่อให้ตอบโจทย์เป้าหมายของการพัฒนาสังคมให้ได้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะด้านหุ้นส่วนการพัฒนา

โดยนโยบายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีความสอดคล้องกับเรื่องนวัตกรรมทางสังคมอย่างชัดเจนเพื่อให้เกิดการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน เนื่องจากพันธกิจของกระทรวงจะครอบคลุมเรื่องของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในทุกช่วงวัย ทุกสถานะ ไม่ว่าจะเป็นผู้สูงวัย ผู้ป่วยติดเตียง เด็ก และคนไร้บ้าน เช่น นวัตกรรมทางสังคมที่เกี่ยวกับผู้สูงวัย ที่ถึงแม้ว่าจะสูงวัยแต่ก็มีภูมิปัญญา มีศักยภาพที่สามารถจะสร้างเป็นนวัตกรรมทางสังคมได้ เนื่องจากผู้สูงอายุแต่ละท่านมีประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมาอย่างยาวนาน นำออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา การเข้าสู่ตลาดแรงงาน หรือบทบาทของสตรีที่ไปสอดคล้องกับ การพัฒนาที่ยั่งยืนที่กล่าวถึงเรื่องความเท่าเทียม เช่น บทบาทสตรีกับการเมือง เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้หากมีการส่งเสริมอย่างเป็นรูปธรรมก็จะกลายเป็นนวัตกรรมทางสังคมอย่างหนึ่งที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในทุกช่วงวัยได้เช่นกัน

ดังนั้น การสัมมนาทางวิชาการในครั้งนี้ก็อาจจะเป็นโอกาสที่สำคัญ เนื่องจากจะเป็นพื้นที่ให้นักวิชาการ นักศึกษา คณาจารย์ ได้แสดงผลการวิจัยหรือผลงาน ที่เป็นรูปธรรมอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในอนาคต ขอขอบคุณทุกท่าน ที่ได้ให้โอกาสมาแลกเปลี่ยนพูดคุยกันในวันนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้มีกิจกรรมหรือโครงการที่จะร่วมมือกันในอนาคตต่อไป

นายอนุกุล ปัดแก้ว

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

วิทยากรปาฐกถาพิเศษ

บทบรรณาธิการ

รายงานสืบเนื่อง (Proceedings) ฉบับนี้ เป็นรายงานที่เกิดจากการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 1 (National and international conferences) เรื่อง นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Social innovation for sustainable social development) ซึ่งจัดโดยหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการพัฒนาสังคม คณะสังคมศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย รวมทั้งภาคีเครือข่ายสถาบันการศึกษาและสถาบันทางวิชาการ รวมทั้งสิ้น 13 สถาบัน ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย สถาบันพัฒนาสังคม ป่วย อังภากร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ศูนย์คุณธรรม องค์การมหาชน และกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นิสิต นักศึกษา ระดับบัณฑิต ระดับมหาบัณฑิต ระดับดุษฎีบัณฑิต เสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษา และเปิดเวทีทางวิชาการให้คณาจารย์ และนักวิชาการ จากทั้งในและนอกประเทศ ได้มีพื้นที่ในการแสดงผลงานทางวิชาการ ซึ่งจะเปิดโอกาสให้เกิดการเรียนรู้ ฝึกทักษะการนำเสนอทางวิชาการ เป็นการเสริมสร้างศักยภาพตนเอง ตลอดทั้งได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมสังคม อันเป็นการยกระดับคุณภาพการทำงานด้านวิชาการต่อไป โดยได้จัดหมวดหมู่การนำเสนอ ออกเป็น 5 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มที่ 2 กระบวนทัศน์ใหม่เพื่อการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืนกลุ่มที่ 3 วัฒนธรรม ภูมิปัญญา การท่องเที่ยว เพื่อการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน กลุ่มที่ 4 อัตลักษณ์พื้นที่ถิ่นที่สร้างคุณค่าและมูลค่าทางเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน และกลุ่มที่ 5 สหวิทยาการ พระพุทธศาสนา นวัตกรรมและผลงานต่างประเทศ

กองบรรณาธิการ ในการจัดทำรายงานสืบเนื่อง จากการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ (National and international conferences) หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านทุกท่าน และขอขอบคุณภาคีเครือข่ายสถาบันการศึกษาและสถาบันทางวิชาการ กับทั้งผู้สนับสนุนให้การจัดการสัมมนาทางวิชาการในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วย ทุกท่าน ทุกองค์กร โดยมีเป้าหมายเพื่อจะให้เกิดการสร้างความเปลี่ยนแปลงให้สังคมด้วยนวัตกรรมสังคม ด้วยทุนทางสังคมในพื้นที่ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม และยินดีรับข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงคุณภาพของรายงานสืบเนื่อง และการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ ในครั้งต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิฐ์ ศรีทอง

บรรณาธิการงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
Proceeding งานประชุมทางวิชาการ ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 1	1
โอวาท พระพรหมวัชรธีรจารย์, ศ.ดร.	3
คำปรารภ พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.	5
ปาฐกถาพิเศษ นายอนุกุล ปัดแก้ว	6
บทบรรณาธิการ	7
รายงานผลการประเมินความพอใจ	9
ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์	18
ภาคผนวก	90

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ

งานประชุมทางวิชาการ
ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ ๑
The 1st National and international conferences
“นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”
Social innovation for sustainable development
 โดย
 บัณฑิตวิทยาลัย และ หลักสูตรบัณฑิตศึกษา
 ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วันเสาร์ที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

The banner features a row of logos at the top, a central image of four Buddhist monks and two men in suits, and a row of logos at the bottom including Mega Planet, ออนลิ้น, MOL, DOVE, Innovative Service Training Co., Ltd., and AIS.

รายงานผลการประเมินความพึงพอใจ
งานประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่1
วันเสาร์ที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2567

คณะทำงานฝ่ายประเมินผลได้ทำการประเมินผลการจัดงานประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติและนานาชาติ วันเสาร์ที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2567 ทำการประเมินผลบนฐานคิดแบบปฏิฐานนิยม โดยวิธีการสำรวจความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ทำการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้จำนวนตามต้องการ กลุ่มตัวอย่างเป็นใครก็ได้ที่เข้าร่วมการประชุมวิชาการครั้งนี้ที่สามารถให้ข้อมูลได้ โดยสามารถตอบแบบสอบถามที่คณะทำงานสร้างขึ้น เป็นเครื่องมือการประเมิน ผู้มาร่วมงานประชุมวิชาการฯ สมัครใจตอบแบบสอบถามด้วยตนเองผ่านการประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ตอบแบบสอบถามด้วยการแชร์ลิงค์ และสแกน QR Code เพื่อเข้าสู่แบบสอบถามรูปแบบ google form โดยเปิดให้มีการทำแบบสอบถามในช่วงท้ายของการจัดนำเสนอในแต่ละห้องนำเสนอ มีแบบสอบถามซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ทั้งสิ้น จำนวน 39 ราย หรือประมาณร้อยละ 40 ของผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมการประชุมทั้งหมด ซึ่งมีผู้ลงทะเบียนจำนวน 98 รูป/คน ทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติ ความถี่ และร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์แบบพรรณนา ตาราง และกราฟ รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ด้านคุณลักษณะของผู้ตอบแบบประเมิน

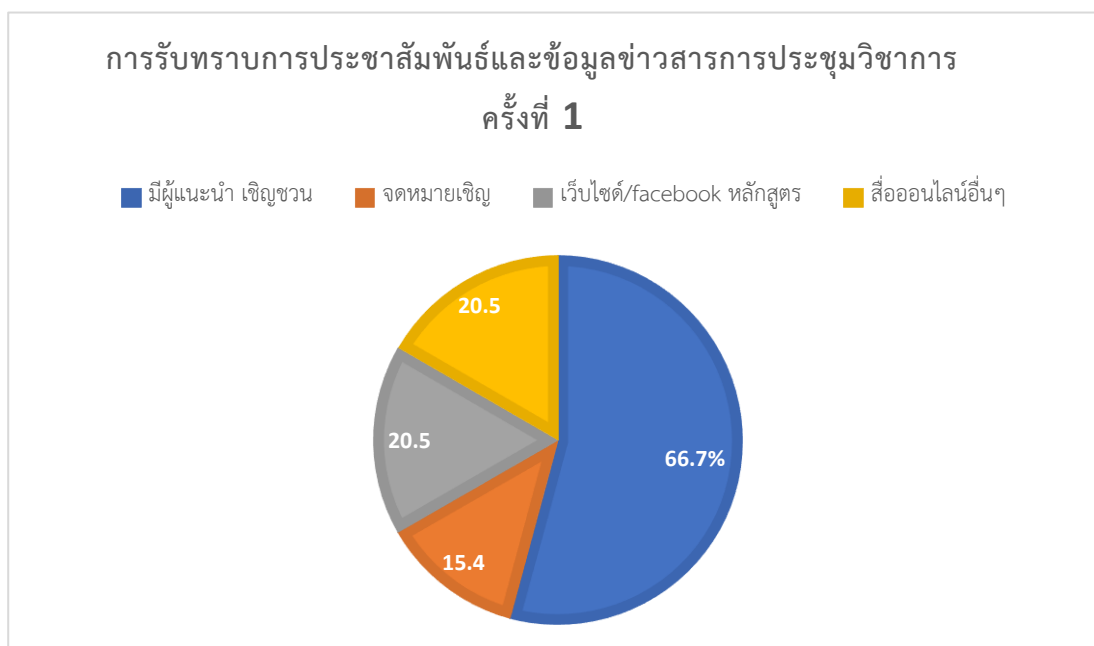
ผู้ตอบแบบประเมินเป็นเพศชายร้อยละ 76.9 (จำนวน 30 ราย) เพศหญิงร้อยละ 15.4 (จำนวน 6 ราย) และเป็นผู้ระบุว่าตนเองเป็นเพศทางเลือกร้อยละ 7.7 (จำนวน 3 ราย) ผู้ตอบแบบประเมินเกือบทั้งหมดอยู่ในวัยทำงาน/กลุ่มอายุ ระหว่าง 20-59 ปี ร้อยละ 94.9 (จำนวน 37 ราย) ที่เหลือเป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ร้อยละ 5.1 (จำนวน 2 ราย) คุณลักษณะด้านอาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินเป็นบรรพชิตร้อยละ 48.7 (จำนวน 19 ราย) รองลงมาเป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ 23.1 (จำนวน 9 ราย) เป็น นิสิตร้อยละ 12.8 (จำนวน 5 ราย) เป็น ประชาชนทั่วไป ร้อยละ 7.7 (จำนวน 3 ราย) เป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานเอกชน ร้อยละ 5.1 (จำนวน 2 ราย) และเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย/สถาบันการศึกษา ร้อยละ 2.6 (จำนวน 1 ราย) คุณลักษณะด้านหน่วยงาน พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินเป็นผู้ปฏิบัติในหน่วยงานภายในสังกัดมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ร้อยละ 38.5 (จำนวน 15 ราย) รองลงมาเป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน/ส่วนงาน ภายนอก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ร้อยละ 30.8 (จำนวน 12 ราย) และเป็นผู้ไม่ได้สังกัดหน่วยงานใด ร้อยละ 30.8 (จำนวน 12 ราย) ด้านรูปแบบการเข้าร่วมการประชุมวิชาการครั้งที่ 1 นี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าร่วมการประชุมแบบออนไลน์ ณ อาคารเรียนรวม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ร้อยละ 89.7 (จำนวน 35 ราย) เข้าร่วมแบบออนไลน์ ร้อยละ 2.6 (จำนวน 1 ราย) และเข้าร่วมการประชุมทั้งแบบออนไลน์และออนไลน์ ร้อยละ 7.7 (จำนวน 3 ราย) รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ร้อยละคุณลักษณะของผู้ตอบแบบประเมิน

คุณลักษณะของผู้ตอบแบบประเมิน	ร้อยละ(จำนวน)
เพศ	
เพศชาย	76.9 (30)
เพศหญิง	15.4 (6)
ทางเลือก	7.7 (3)
รวม	100.0(39)
อายุ	
ต่ำกว่า 20 ปี	0.0 (0)
20 - 59 ปี	94.9 (37)
60 ปี ขึ้นไป	5.1 (2)
รวม	100.0(39)
อาชีพ	
บรรพชิต/นักบวช	48.7 (19)
นิสิต/ นักศึกษา	12.8 (5)
ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานภาครัฐ	23.1 (9)
ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย/สถาบันการศึกษา	2.6 (1)
ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานเอกชน	5.1 (2)
ประชาชนทั่วไป	7.7 (3)
รวม	100.0(39)
หน่วยงาน	
หน่วยงาน/ส่วนงาน ภายใน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	38.5 (15)
หน่วยงาน/ส่วนงาน ภายนอก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	30.8 (12)
ไม่ได้สังกัดหน่วยงานใด	30.8 (12)
รวม	100.0(39)
รูปแบบเข้าร่วมการประชุมวิชาการ	
ออนไลน์	89.7 (35)
ออนไลน์	2.6 (1)
ทั้งสองแบบ	7.7 (3)
รวม	100.0(39)

2. ด้านการรับทราบการประชาสัมพันธ์และข้อมูลข่าวสารการประชุมวิชาการครั้งที่ 1

ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในหลากหลายช่องทางตามที่คณะผู้จัดการประชุมได้ประชาสัมพันธ์และข้อมูลข่าวสาร โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามรับทราบข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ มีผู้แนะนำ/เชิญชวน ร้อยละ 66.7 (จำนวน 26 ราย) เว็บไซต์และface book หลักสูตรสาขาวิชาการพัฒนาสังคม ร้อยละ 20.5 (จำนวน 8 ราย) สื่อออนไลน์อื่น ๆ ร้อยละ 20.5 (จำนวน 8 ราย) และจดหมายเชิญ ร้อยละ 15.4 (จำนวน 6 ราย) ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2 และแผนภูมิวงกลม

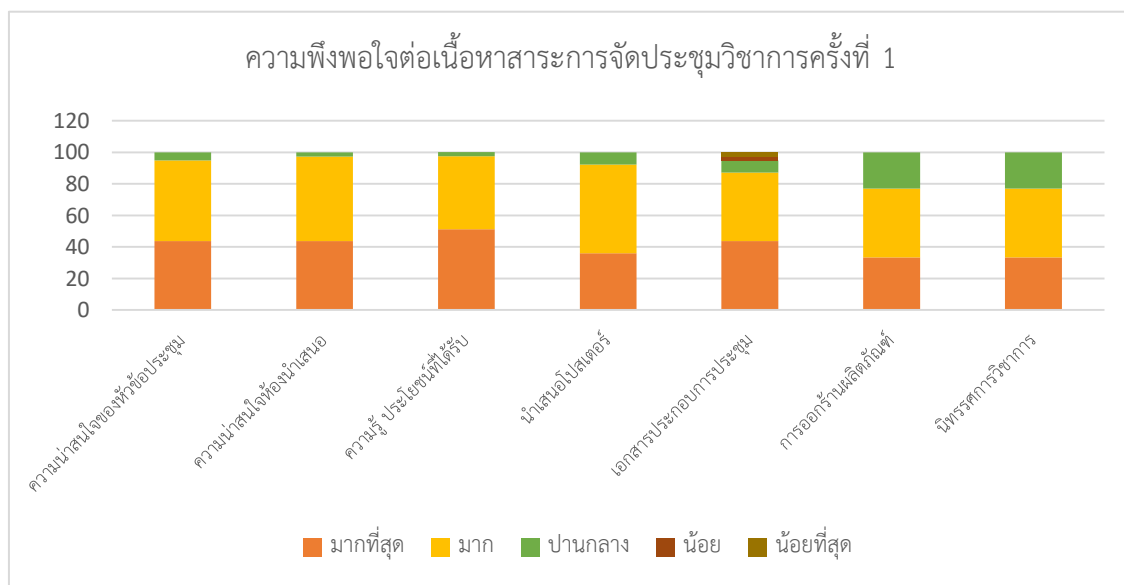
ตารางที่ 2 ร้อยละการรับทราบการประชาสัมพันธ์และข้อมูลข่าวสารการประชุมวิชาการครั้งที่ 1

การรับทราบการประชาสัมพันธ์และข้อมูลข่าวสาร	ร้อยละ(จำนวน)
มีผู้แนะนำ เชิญชวน	66.7(33)
จดหมายเชิญ	15.4(6)
เว็บไซต์/face book หลักสูตรสาขาวิชาการพัฒนาสังคม	20.5(8)
สื่อออนไลน์อื่นๆ	20.5(8)
รวม	100.0(39)

3. ความพึงพอใจต่อเนื้อหาสาระการจัดการประชุมทางวิชาการ

ผลการประเมินความพึงพอใจต่อเนื้อหาสาระการจัดการประชุมทางวิชาการส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมากและมากที่สุด โดยสามารถจำแนกเป็นรายประเด็นได้ดังนี้ 1) ความพึงพอใจต่อความน่าสนใจของหัวข้อหลักของการประชุม “นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน” พึงพอใจในระดับมากร้อยละ 51.3 (จำนวน 20 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 5.1

(จำนวน 2 ราย) ตามลำดับ 2) ความพึงพอใจต่อความน่าสนใจของหัวข้อในแต่ละห้องที่นำเสนอบทความ พึงพอใจในระดับมากที่สุดร้อยละ 53.8 (จำนวน 21 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 2.6 (จำนวน 1 ราย) ตามลำดับ 3) ความพึงพอใจต่อความรู้ความสามารถของวิทยากรและผู้นำเสนอบทความ ในระดับมากที่สุดร้อยละ 53.8 (จำนวน 21 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 2.6 (จำนวน 1 ราย) ตามลำดับ 4) ความพึงพอใจในความรู้ใหม่/ประโยชน์ที่ได้รับจากการประชุมสัมมนาครั้งนี้ ระดับมากที่สุดร้อยละ 51.3 (จำนวน 20 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ 46.2 (จำนวน 18 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 2.6 (จำนวน 1 ราย) ตามลำดับ 5) ความพึงพอใจต่อภาพรวมของการนำเสนอแบบโปสเตอร์ พึงพอใจในระดับมากที่สุดร้อยละ 56.4 (จำนวน 22 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ 35.9 (จำนวน 14 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 7.7 (จำนวน 3 ราย) ตามลำดับ 6) ความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการประชุม ในระดับมากที่สุดร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) ระดับปานกลางร้อยละ 7.7 (จำนวน 3 ราย) ระดับน้อยร้อยละ 2.6 (จำนวน 1 ราย) และน้อยที่สุดร้อยละ 2.6 (จำนวน 1 ราย) ตามลำดับ 7) ความพึงพอใจต่อการออกร้านของกลุ่มรัฐวิสาหกิจชุมชนในโครงการออมสินยุวพัฒนารักษ์ถิ่น ในระดับมากที่สุดร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ 33.3 (จำนวน 13 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 23.1 (จำนวน 9 ราย) ตามลำดับ 8) ความพึงพอใจต่อการแสดงนิทรรศการทางวิชาการและผลงานหลักสูตรการพัฒนาสังคม ในระดับมากที่สุดร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ 33.3 (จำนวน 13 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 23.1 (จำนวน 9 ราย) ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในแผนภูมิแท่ง และตารางที่ 3

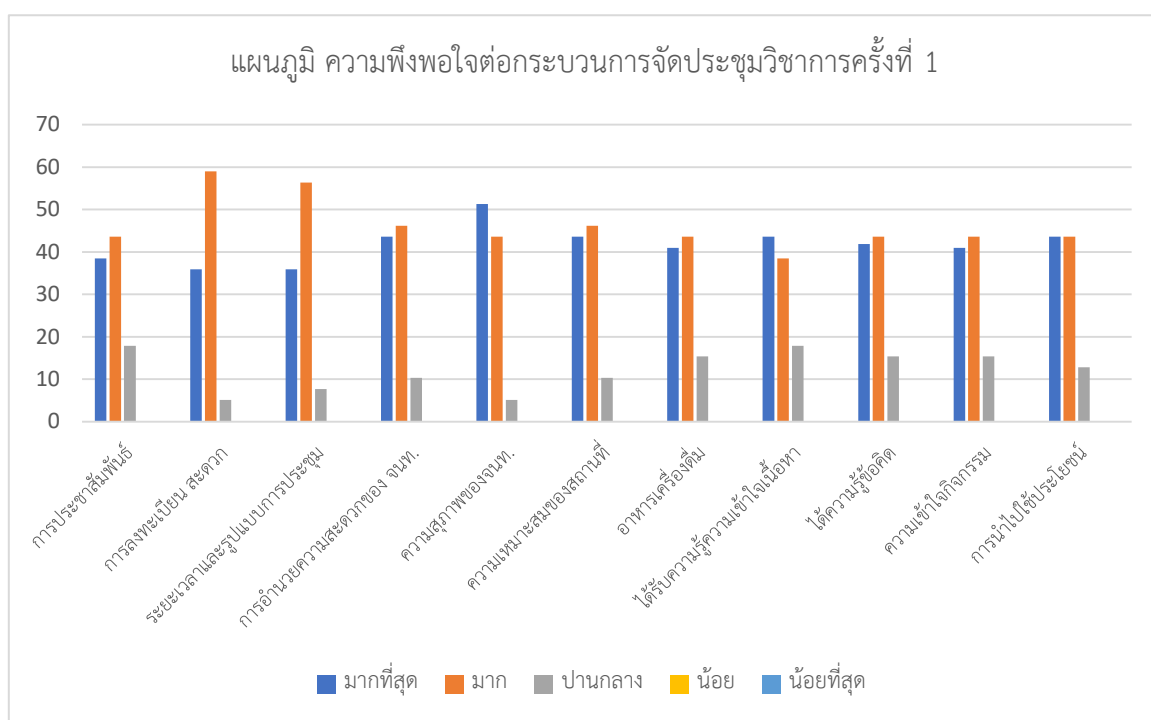
ตารางที่ 3 ร้อยละความพึงพอใจต่อเนื้อหาสาระการจัดการประชุมทางวิชาการ

ข้อคำถาม	ร้อยละระดับความพึงพอใจ(จำนวน)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความน่าสนใจของหัวข้อหลักของการประชุม “นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”	43.6 (17)	51.3 (20)	5.1 (2)	-	-
2. ความน่าสนใจของหัวข้อในแต่ละห้องที่นำเสนอ บทความ	43.6 (17)	53.8 (21)	2.6 (1)	-	-
3. ความรู้ความสามารถของวิทยากรและผู้นำเสนอ บทความ	53.8 (21)	43.6 (17)	2.6 (1)	-	-
4. ความรู้ใหม่/ประโยชน์ที่ได้รับจากการ ประชุมสัมมนาครั้งนี้	51.3 (20)	46.2 (18)	2.6 (1)	-	-
5. ภาพรวมของการนำเสนอแบบโปสเตอร์ (ผู้เข้าร่วมแบบออนไลน์ไม่ต้องตอบข้อนี้)	35.9 (14)	56.4 (22)	7.7 (3)	-	-
6. เอกสารประกอบการประชุม	43.6(17)	43.6(17)	7.7(3)	2.6(1)	2.6(1)
7. การออกฐานของกลุ่มรัฐวิสาหกิจชุมชนใน โครงการอมสินยุวพัฒน์รักษ์ถิ่น	33.3 (13)	43.6 (17)	23.1 (9)	-	-
8. การแสดงนิทรรศการทางวิชาการและผลงาน หลักสูตรการพัฒนาสังคม	33.3 (13)	43.6 (17)	23.1 (9)	-	-

4. ความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดประชุมทางวิชาการ

ผลการประเมินความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดประชุมวิชาการพบว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดประชุมวิชาการในระดับมาก โดยสามารถจำแนกได้ว่าเป็นผู้ที่มีความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์การเข้าร่วมงานประชุมมีหลากหลายรูปแบบและความทั่วถึง ในระดับมากร้อยละ43.6 (จำนวน 17 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ38.5 (จำนวน 15 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 17.9 (จำนวน 7 ราย) ตามลำดับ ความพึงพอใจในกระบวนการลงทะเบียนเข้าประชุมมีความสะดวก รวดเร็ว ในระดับมากร้อยละ59.0 (จำนวน 23 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ35.9 (จำนวน 14 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 5.1 (จำนวน 2 ราย) ตามลำดับ ความพึงพอใจในระยะเวลาและรูปแบบการจัดประชุมมีความเหมาะสม ในระดับมากร้อยละ56.4 (จำนวน 22 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ35.9 (จำนวน 14 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 7.7 (จำนวน 3 ราย) ตามลำดับ ความพึงพอใจในด้าน การให้บริการของเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี ตลอดการจัดประชุม ในระดับมากร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ 46.2 (จำนวน 18 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 10.3 (จำนวน 4 ราย) ตามลำดับ ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ที่มีคุณภาพ เป็นมิตร และเป็นกันเอง ใน

ระดับมากที่สุดร้อยละ 51.3 (จำนวน 20 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 5.1 (จำนวน 2 ราย) ตามลำดับ ความพึงพอใจในสถานที่จัดประชุมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดร้อยละ 48.7 (จำนวน 19 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากร้อยละ 38.5 (จำนวน 15 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 12.8 (จำนวน 5 ราย) ตามลำดับ ความพึงพอใจในภาพรวมของการจัดบริการอาหารว่าง และอาหารกลางวัน ในระดับมากร้อยละ 46.2 (จำนวน 18 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 10.3 (จำนวน 4 ราย) ตามลำดับ ความพึงพอใจที่ได้รับความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ ในระดับมากร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ 41.0 (จำนวน 16 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 15.4 (จำนวน 6 ราย) ตามลำดับ ความพึงพอใจในการได้รับความรู้ ข้อคิด จากกิจกรรม ในระดับมากที่สุดร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากร้อยละ 38.5 (จำนวน 15 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 17.9 (จำนวน 7 ราย) ตามลำดับ ความพึงพอใจในการได้ความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมของโครงการ ในระดับมากร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากที่สุดร้อยละ 41.0 (จำนวน 17 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 15.4 (จำนวน 6 ราย) ตามลำดับ ความพึงพอใจในความสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ระดับมากที่สุดร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) รองลงมาเป็นระดับมากร้อยละ 43.6 (จำนวน 17 ราย) และระดับปานกลางร้อยละ 12.8 (จำนวน 5 ราย) ตามลำดับ รายละเอียดร้อยละความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดประชุมทางวิชาการ ดังแผนภูมิแท่ง และในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ร้อยละความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดประชุมทางวิชาการ

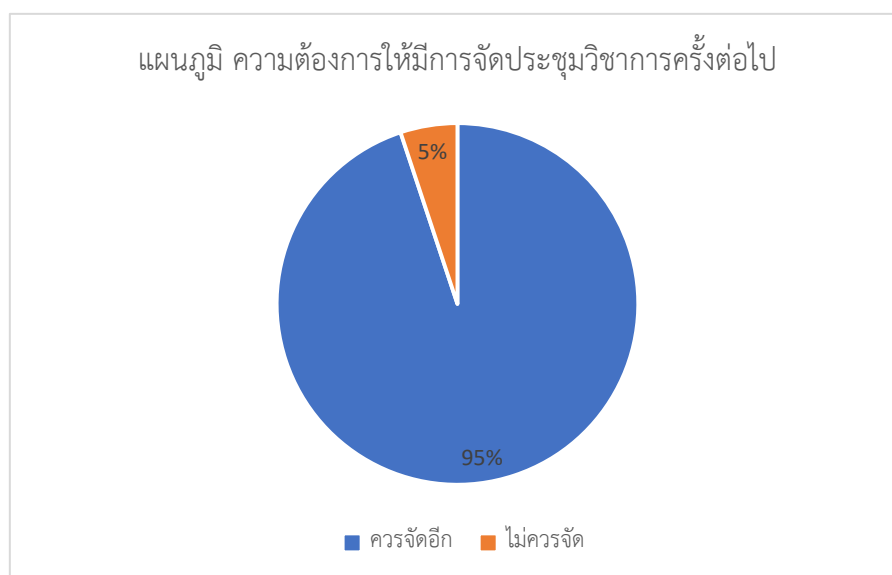
ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การประชาสัมพันธ์การเข้าร่วมงานประชุมมีหลากหลายรูปแบบ และทั่วถึง	38.5 (15)	43.6 (17)	17.9 (7)	-	-
2. กระบวนการลงทะเบียนเข้าประชุมมีความสะดวก รวดเร็ว	35.9 (14)	59.0 (23)	5.1 (2)	-	-
3. ระยะเวลาและรูปแบบการจัดประชุมมีความเหมาะสม	35.9 (14)	56.4 (22)	7.7 (3)	-	-
4. เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกเป็นอย่างดีตลอดการจัดประชุม	43.6 (17)	46.2 (18)	10.3 (4)	-	-
5. เจ้าหน้าที่ที่มีความสุภาพ เป็นมิตร และเป็นกันเอง	51.3 (20)	43.6 (17)	5.1 (2)	-	-
6. สถานที่จัดประชุมมีความเหมาะสม	48.7(19)	38.5(15)	12.8(5)	-	-
7. ภาพรวมของการจัดบริการอาหารว่าง และอาหารกลางวัน	43.6 (17)	46.2 (18)	10.3 (4)	-	-
8. ได้รับความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ	41.0(16)	43.6(17)	15.4(6)	-	-
9. ได้รับความรู้ ข้อคิด จากกิจกรรม	43.6(17)	38.5(15)	17.9(7)	-	-
10. ได้ความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมของโครงการ	41.0(16)	43.6(17)	15.4(6)	-	-
11. สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์	43.6(17)	43.6(17)	12.8(5)	-	-

5. ความต้องการให้มีการจัดการประชุมในครั้งต่อไปและการเข้าร่วมกิจกรรม

ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีการจัดการประชุมครั้งต่อไปร้อยละ 94.9 (จำนวน 37 ราย) มีเพียงร้อยละ 5.1 (จำนวน 2 ราย) ที่ตอบว่าไม่ต้องการ และหากมีการจัดการประชุมในครั้งต่อไป ร้อยละ 94.9 (จำนวน 37 ราย) ตอบว่าจะเข้าร่วมการประชุม มีเพียงร้อยละ 5.1 (จำนวน 2 ราย) ที่ตอบว่าอาจจะไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมได้ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ร้อยละความต้องการให้มีการจัดการประชุมในครั้งต่อไปและการเข้าร่วมกิจกรรม

ความต้องการให้มีการจัดการประชุมในครั้งต่อไปและการเข้าร่วมกิจกรรม	ร้อยละ(จำนวน)
ความต้องการให้มีการจัดการประชุมในครั้งต่อไป	
ควรจัดการประชุมอีก	94.9(37)
ไม่ควรจัดการประชุมอีก	5.1(2)
รวม	100.0(39)
การเข้าร่วมการประชุมวิชาการในครั้งต่อไป	
เข้าร่วมประชุม	94.9(37)
ไม่เข้าร่วมประชุม	5.1(2)
รวม	100.0(39)

ผลงานที่ผ่านการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่
งานประชุมทางวิชาการ ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 1 (MCUSDM 2024)
ในหัวข้อ "นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน"
โดย บัณฑิตวิทยาลัย และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและภาคีเครือข่าย

The banner features a blue background with a collage of logos at the top and bottom. The top row includes logos of various Thai universities and organizations. The bottom row includes logos of sponsors: Mega Planet, ออมสิน (Aom Sin), M.L. (Maha Laksanakul), DOVE, Innovative Service Training Co., Ltd., and AIS. The central text is in Thai and English, announcing the conference. On the right side, there is a group photo of five individuals, including three Buddhist monks in orange robes and two men in suits.

งานประชุมทางวิชาการ
ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ ๑
The 1st National and international conferences
“นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”
Social innovation for sustainable development
โดย
บัณฑิตวิทยาลัย และ หลักสูตรบัณฑิตศึกษา
ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วันเสาร์ที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

ประกาศหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เรื่อง รายชื่อผลงานที่ผ่านการพิจารณาเผยแพร่ในงานประชุมทางวิชาการ ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 1
(MCU.SDM.2024)

ตามที่บัณฑิตวิทยาลัย และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาคสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและภาคีเครือข่าย ได้กำหนดจัดงานประชุมทางวิชาการ ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 1 ในหัวข้อ “นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน” ในวันเสาร์ที่ 10 สิงหาคม 2567 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีเผยแพร่ผลงาน นวัตกรรม ในด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเพื่อเป็นเวทีเผยแพร่ผลงานวิชาการด้านนวัตกรรม ด้านพระพุทธศาสนา ด้านการพัฒนาสังคม ศิลปะ วัฒนธรรม และการเรียนรู้และด้านส่งเสริมพัฒนาชุมชนและสังคม ของคณาจารย์ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา ประชาชนทั่วไป นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการเอกสารประชุมวิชาการได้ประชุมพิจารณาผลงานวิชาการของผู้ขอรับการตีพิมพ์เผยแพร่เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงประกาศ รายชื่อผลงานวิชาการที่ผ่านการพิจารณาให้เผยแพร่ในการประชุมวิชาการวิชาการ ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 1 (MCU.SDM.2024) ดังนี้

รหัสผลงาน	ชื่อผลงาน	ผู้นิพนธ์	สังกัด/หน่วยงาน
MCUSDM 001	การส่งเสริมงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดจันทบุรี	กิตติ กันทรวิชัยวัฒน์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 002	การจัดกรงานสาธารณสงเคราะห์ของพระสังฆาธิการอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี	พระมหากันตพงษ์ กนตธมฺโม (เกตุสาลี)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 003	แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักพุทธธรรมของอดีตผู้ต้องโทษกรณีศึกษาเรือนจำจังหวัดจันทบุรี	พระปลัดนพดล กมลธมฺโม (ใจธรรม)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 004	แนวทางพัฒนาการปฏิบัติงานอาสาสมัครก๊วยสว่างกตัญญู จังหวัดจันทบุรี	ชาญชัย คงคติกำจร	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 005	พระคิลานุปัฏฐาก: บทบาทและหน้าที่ในการเสริมสร้างสุขภาวะของพระสงฆ์จังหวัดพิจิตร	พระนันท์ฐานกาน ธูตเมโธ (อริยธนบารมี)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 006	เชฟชม “การรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ขมุในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง”	ภูวดินทร์ ภูมิภักทรานนท์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รหัสผลงาน	ชื่อผลงาน	ผู้สนับสนุน	สังกัด/หน่วยงาน
MCUSDM 007	การสร้างเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมตามแนวทางพระพุทธศาสนากรณีศึกษา : วัดพระธรรมกาย อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี	พระมหาวรวิทย์ วิสุทธิชัย (แขก)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 008	การเตรียมความพร้อมสำหรับรองรับสังคมผู้สูงอายุชุมชน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร	พระวิรัตน์ สุภาจาโร (โหมสร้อย)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 009	แนวทางการเตรียมความพร้อมด้านอาชีพก่อนพ้นโทษ ด้วยการส่งเสริมภูมิปัญญาด้านสมุนไพรไทย กรณีศึกษา เรือนจำจังหวัดจันทบุรี	ศุภชัย พิทยะพลัง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 010	การพัฒนาเครือข่ายผู้นำด้านนิเวศวิทยาวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดจันทบุรี	อรรถพล พงษ์สวัสดิ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 011	ความต้องการของชุมชนในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนครอบครัวชุมชนบ้านเลือก อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี	เสฏฐวุฒิ วรรณคง, อัจฉรา ชลายนนาวัน	คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
MCUSDM 012	บทบาทการพัฒนาชุมชนของพระป่ากรรมฐานในจังหวัดกาญจนบุรี	ธีระวัฒน์ แสนคำ, พระมหาวัฒนา ชันทะชา	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง
MCUSDM 013	การพัฒนาพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี	พระทศพล สนต์จิตโต (คำบัว)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 014	การพัฒนาพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี	พระนิพล พลบุญโญ (รักสนาม)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 015	การสร้างเครือข่ายการจัดการเชิงนิเวศท่องเที่ยวแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดจันทบุรี	พระสมบัติ เตชบุณโณ (บุญมัน)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 016	การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นิเวศวิทยาวัฒนธรรมของวัดปากน้ำแหมหนุ ตำบลตะกาดเจ้า อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี	พระครูสังฆรักษ์ประเสริฐ อนุทสิโล (ประกาส)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 017	การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางชายฝั่งทะเลในจังหวัดจันทบุรี	พระศักดิ์ สิริจันท (ฝ่ายไทย)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 018	การจัดการท่องเที่ยวบนฐานภาพเก่าเล่าขานตำนานตะพานหิน จังหวัดพิจิตร	พระณภัทร ปญญาวุโธ (ตริยาอุคมิวาทย์)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 019	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนสวนมะม่วงวังทับไทร อำเภอสามโก้ จังหวัดพิจิตร	กำธน ท่าไม้	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รหัสผลงาน	ชื่อผลงาน	ผู้นิพนธ์	สังกัด/หน่วยงาน
MCUSDM 020	แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของวิทยาลัยสงฆ์พิจิตร	อรพินท์ พึ่งยิ้ม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 021	การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของกลุ่ม ชาติพันธุ์ไทยพวนจังหวัดพิจิตร	พีระพงศ์ กรมแสง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 022	กระบวนการแก้ไขปัญหาและการอนุรักษ์ ข้าวป่าของอาสาสมัครในอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี	พระอธิการมงคล สุ่มคโล (มรคา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 023	ร่ำสวด : การยกระดับอัตลักษณ์และคุณค่า วัฒนธรรมพื้นบ้านในยุคดิจิทัลเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยว ภูมิศึกษาในจังหวัดจันทบุรี	ณณภพ มงคลยศพร	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 024	การพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ของพระ ธรรมจาริกในจังหวัดเพชรบูรณ์	สุริยัน เกื้อกุล	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 025	การอนุรักษ์ภูมิปัญญาโนราโรงครูอย่าง สร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง ภูมิศึกษา ตำบลควนลัง อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	วรลักษณ์ พฤษศรีย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 026	กระบวนการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม ไท - ยวนบ้านต้นตาล อำเภอสายใต้ จังหวัด สระบุรี	เพชรวัฒน์ วรรักษ์ชัยรัตน์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 027	การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตามแนวคิดโคก หนอง นา โมเดล โดยใช้หลักธรรมอริยบท ๔ : ภูมิศึกษา ตำบลหนองพระ อำเภอลำ ทะเมนชัย จังหวัดลพบุรี	พระครูพิเศษปริยัตยาภรณ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 028	การเรียนรู้การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ใน ธุรกิจเกษตรแปรรูป ในตำบลวังทับไทร อำเภอสากเหล็ก จังหวัด พิจิตร	พระธรรมาธิ ธนัสโร (ศรีโสภ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 029	การพัฒนาการผลิตลำไยนอกฤดูเพื่อการ ส่งออกของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี	บวรวิชญ์ พิกุล	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 030	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมเกษตร อินทรีย์ของเทศบาลตำบลวังแฉ่ม อำเภอ มะขาม จังหวัดจันทบุรี	เจริญ คามสุข	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 031	แนวทางการสร้างสังคมสันติสุขด้วยจิตวิทยา เชิงบวกตามหลักพุทธสันติวิธีในวัยเด็ก	พระครูปลัดสุวัฒนบัณฑิตคุณ, กมลาศ ภูวนาธิพงศ์, เมธาวิ อุตมธรรมานุภาพ และสุวัฒน์ รักขันโท	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย

รหัสผลงาน	ชื่อผลงาน	ผู้นิพนธ์	สังกัด/หน่วยงาน
MCUSDM 032	ภาวะสุขภาพชวาวนาสูงอายุและการขาดแคลนแรงงานในภาคเกษตรบริบททางสังคมที่เปลี่ยนไปของสังคมชวาวนาไทย	ขวัญชนก เหล่าสุนทร, เชษฐกานต์ เหล่าสุนทร และดิศพรบุตร เหล่าสุนทรและพระมหาวิเศษ กนตธมโม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 033	บ้านเก่าเส้าปันจัน : รูปแบบการจัดการพิพิธภัณฑ์ชุมชนในเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร	ภัชชาวีร์ รัตนใหม่	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 034	TOURISM IDENTITY THROUGH MON THE SAI NOI HOMESTAY TOURISM COMMUNITY ENTERPRISE GROUP IN AYUTTHAYA PROVINCE OFFERS LOCAL WISDOM THAT ALIGNS WITH BUDDHIST PRINCIPLES	Sudtida Padrit , PhraUdomBundhit Phrakrusisithibandit, Kuanchanok Laosunthara and Songpon Ruammai	Mahachulalongkorn rajavidyalaya Univercity
MCUSDM 035	แนวทางการพัฒนากิจกรรการปฏิบัติธรรมสำหรับผู้สูงอายุ อำเภอโพธารณะ จังหวัดพิจิตร	พระเจตพล กุลแพร่	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 036	การพัฒนากระบวนการทำสวนผลไม้เกษตรอินทรีย์ ของอำเภอลำลูก จังหวัดจันทบุรี	พระอธิการปรีชา ปริบุญโญ (เบญจกิจ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 037	รูปแบบการพัฒนาการปลูกพริกไทยของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี	อชิษฐ์ อุปภาค	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 038	กระบวนการสร้างนวัตกรรมชุมชนในการฟื้นฟูป่าชายเลน: กรณีศึกษากลุ่มวิสาหกิจชุมชนธนาคารต้นกล้าป่าชายเลนชุมชนคลองหัวจาก ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา	ณัฏฐาณิ ทรัพย์อุบลมภ์ จิตติ มงคลชัยอรัญญา, และชลกานดา นาคทิม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี วิทยาลัยโลกคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
MCUSDM 039	แนวทางการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากบนฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชนในเขตเทศบาลตำบลทุ่งเก่า อำเภอท่าคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์	พระเอกราช ปณญาวุฑโฒ (โพธิ์แลง)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 040	เยาวชนกับบทบาทความเป็นพลเมืองของไทย	ศิลาวัฒน์ ชัยวงศ์, อีระวัฒน์ แก้วลังกา, มนูญ บุญนัต	วิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 041	การพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อส่งเสริมช่องทางการตลาดออนไลน์และรายได้สู่ชุมชนตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์	สุภาวดี อาจคิดการ, อัญชิสา มั่นศักดิ์, นริศรา มาลัย, กัลยารัตน์ใจคำ, สาวิตรี สอาดเทียน, วรภพ วงศ์รอด	สาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

รหัสผลงาน	ชื่อผลงาน	ผู้นิพนธ์	สังกัด/หน่วยงาน
MCUSDM 042	รูปแบบการพัฒนาระบบนิเวศการผลิต ทุเรียนอย่างยั่งยืนของเกษตรกรในจังหวัด จันทบุรี	ชุมพล เจนจัดการ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 043	แนวทางการจัดการศึกษาวิทยาลัยสงฆ์ พิจิตร เชิงนโยบายสำหรับการพัฒนาสังคม	พระครูใบฎีกาบุญชัย กิตติขโย (โหวาท)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 044	เกษตรวิถีพุทธกับความยั่งยืนทาง สิ่งแวดล้อม ตำบลสว่าง อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร	เกษมณี เขมะจันทร์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 045	นวัตกรรมกรมแก้ไขปัญหามลพิษของ เกษตรกรในอำเภอลำลูกเกด จังหวัดจันทบุรี	พระครูวินัยธรราตร นริสโร (เวชานนท์)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 046	รูปแบบการพัฒนานวัตกรรมสินค้าทาง การเกษตรของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ใน จังหวัดจันทบุรี	นางวรา ขุนสนธิ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 047	ภูมิศาสตร์และนามสกุลกะเหรี่ยงอุทัยธานี	ปริญญ์ นิกกุล, พระครูสิทธิ วิโรจน์, พระมหาถาวร ภูมพล ทอง, ญญา ราชสมบัติ, อธิยา ภรณ์ เทพประสิทธิ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 048	พระพุทธศาสนากับการพัฒนาการศึกษา ไทยในศตวรรษที่ 21	อิทธิพล แก้วพิล และ พลวัฒน์ ชุมสุข	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 049	พฤติกรรมก้าวร้าว และการจัดการ พฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กและเยาวชนไทยยุค ปัจจุบัน	พระครูธรรมธร ปุณณพัฒน์ แสงวงศ์ดี และ กฤติกา ชนะกุล	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏ ราชวิทยาลัย
MCUSDM 050	HARMONIZING BUDDHIST WISDOM WITH ECONOMIC SUSTAINABILITY AND FOOD SECURITY	Nattakitt Udomphol, Manonthep Phornpraphra	independent scholar Mahachulalongkorn rajavidyalaya University
MCUSDM 051	การจัดการสื่อสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลสำหรับ การเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตหนองหาน อุดรธานี	เพิ่มพูน สุทธิณัง, พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ภู ริบุญ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 052	สมรรถนะของผู้เรียนสังคมศึกษาตามแนว พุทธ	ชวาล ศิริวัฒน์, สมชัย ศรีนอก, ศักดิ์ดา งานหมั่น, สกฤต จันทร์ไทย	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 053	SOCIAL INNOVATION FOR SOCIAL DEVELOPMENT: A STUDY OF SMART VILLAGES AS A SUSTAINABLE NEED OF EMERGING INDIA	RANJAY VARDHAN	Head, Department of Sociology, Post Graduate Govt. College for Girls, Sector 42, Chandigarh, India

รหัสผลงาน	ชื่อผลงาน	ผู้นิพนธ์	สังกัด/หน่วยงาน
MCUSDM 054	ปัญหากฎหมายในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าอาวาสในฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามความในกฎหมายอาญา	พระครูวิมลสุวรรณกร (สมพงษ์ จันทวโร)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 055	ปัญหาทางกฎหมายในการคุ้มครองพระพุทธศาสนาตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	พระอธิการจาสัก สอนุโต (เย็นสำราญ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 056	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิเลือกตั้งของพระภิกษุและสามเณรในพระพุทธศาสนาเถรวาทในราชอาณาจักรไทย	พระเมธีวัชรประชาทร (ประยูร นนทิโย)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 057	ปัญหาทางกฎหมายมหาชนเกี่ยวกับความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา : ศึกษากรณีการฆ่าพระภิกษุและสามเณรเนื่องจากความเกลียดชังทางศาสนา	พระครูสังฆรักษ์เอกลักษณ์ อชิโต (นกทอง)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 058	การศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันการเมืองของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์กับราชอาณาจักรไทย	นายโกญจนนาท เรณูนวล	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 059	"นา: แผนที่คุณค่าทรัพยากรและตัวชี้วัดความมั่นคงทางอาหาร อำเภอนะจะ จังหวัดสงขลา"	ณัฏฐาพงศ์ อภิโชติเดชาสกุล และ กัลยาภัสร์ อภิโชติเดชาสกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
MCUSDM 060	รวมพลังบรรพบุรุษสร้างสรรค์สังคมเป็นสุข : กรณีศึกษาการดูแลผู้ป่วยติดเตียงของตำบลบางกะจะ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี	พระอุดม อติธมโม (ประยูรรัตน์)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 061	การส่งเสริมธรรมาภิบาลของนัการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ	สวัสด์ จิรัฏฐิตีกาล	กระทรวงยุติธรรม
MCUSDM 062	แบบแผนวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยในชุมชน	สวัสด์ จิรัฏฐิตีกาล	กระทรวงยุติธรรม
MCUSDM 063	การจัดการเสี่ยงแพะในภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยภายใต้ปัจจัยเสี่ยงและความเปราะบางที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน	กิตติศักดิ์ ทองมีทิพย์ และณัฐธิดา กานต์ พัยคณา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
MCUSDM 064	การพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานคุมประพฤติภาคประชาชนโดยใช้วัดเป็นฐาน	สร้อยบุญ ทรายทอง, พระมหาสุเทพ สุนทนต์ (ผิวเผือด), ณัฐพล มีแก้ว, ปริญญ์ นิกกุล, จ๋ามยุ้น ลุงเอื้อง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
MCUSDM 065	วัฒนธรรมการดื่มชาของคนไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต	ไพศาล สุขใจรุ่งวัฒนา	มหาวิทยาลัยมหิดล

ประกาศ ณ วันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2567

(รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิจ ศรีทอง)

บรรณาธิการงานประชุมวิชาการระดับชาติ นานาชาติ ครั้งที่ 1 (MCU.SDM. 2024)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

การส่งเสริมงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดจันทบุรี
THE PROMOTION OF QUALITY OF LIFE DEVELOPMENT WORK OF PRISON INMATES
IN CHANTHABURI PROVINCE

กิตติ กันทรวิชัยวัฒน์

Kitti Kantaravichaiwat

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail KANK:tt:789@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการส่งเสริมงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการส่งเสริมศักยภาพของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดจันทบุรี 2) พัฒนาความรู้ ทักษะ อาชีพ และคุณธรรม ของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดจันทบุรี และ 3) ส่งเสริมงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดจันทบุรี โดยมีระเบียบวิธีการวิจัยคือ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยายอธิบายและพรรณนาความ

ผลการวิจัยพบว่า 1. แนวทางการส่งเสริมศักยภาพของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดจันทบุรี ด้านร่างกาย ดำเนินงานส่งเสริมสุขภาพเชิงรุก ป้องกันควบคุม กำจัดโรค และการรักษาพยาบาล ด้านอารมณ์ ช่วยดูแลส่งเสริมสุขภาพจิต จัดกิจกรรมผ่อนคลายความเครียด ด้านสังคม ส่งเสริมความสามารถในปรับพฤติกรรมตนเองเข้าร่วมกิจกรรมต่างทางสังคมในเรือนจำ เตรียมความพร้อมเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมหลังพ้นโทษ ด้านสติปัญญา ส่งเสริมให้ผู้ต้องขังมีสติปัญญาแก้ไขปัญหาเมื่ออยู่ในเรือนจำ เรียนรู้พัฒนาสติปัญญา การจัดการศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต 2. การพัฒนาความรู้ ทักษะ อาชีพ และคุณธรรม ของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดจันทบุรี การพัฒนาความรู้ ส่งเสริมพัฒนาความรู้ความสามารถ จัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานพัฒนาความรู้ให้สูงขึ้น การพัฒนาทักษะอาชีพ การเตรียมความพร้อมสำหรับใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ การส่งเสริมพัฒนาทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง การร่วมจัดกิจกรรมพัฒนาอาชีพที่เรือนจำจัดขึ้น การพัฒนาคุณธรรม ส่งเสริมพัฒนาคุณธรรม อบรมคุณธรรม ส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ ให้ผู้ต้องขังมีคุณธรรมประจำใจ และ 3. การส่งเสริมงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดจันทบุรี ด้านศิลปะ ส่งเสริมให้ผู้ต้องขังสร้างสรรค์งานศิลปะ ช่วยลดความเครียด ด้านนันทนาการ การเล่นกีฬา ด้านดนตรี เพื่อให้ผู้ต้องขังมีคุณภาพชีวิตที่ดี ด้านกีฬา จัดการส่งเสริมให้ผู้ต้องขังเล่นกีฬา การเล่นดนตรีพื้นบ้าน ด้านอาชีพ พัฒนาอาชีพความรู้เดิมภายในเรือนจำ รวมถึงแสวงหาความรู้ใหม่ อาชีพใหม่ในเรือนจำ ช่วยให้ผู้ต้องขังมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

คำสำคัญ: การพัฒนา; คุณภาพชีวิต; ผู้ต้องขัง

Full Paper

การจัดการงานสาธารณสงเคราะห์ของพระสังฆาธิการอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี
MODEL FOR MANAGING PUBLIC WELFARE WORK OF THE SANGHA ADMINISTRATOR

MAKHAM DISTRICT CHANTHABURI PROVINCE

พระมหากันตพงษ์ กนตธมโม (เกตุสาลี)

PhramahaKuntaphong Kantathammo (Katsalee)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail gotzil2609254@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการจัดการงานสาธารณสงเคราะห์ของพระสังฆาธิการอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาการจัดการงานสาธารณสงเคราะห์ของพระสังฆาธิการ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี 2. เพื่อศึกษาการพัฒนากิจกรรมงานสาธารณสงเคราะห์ของพระสังฆาธิการ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี 3. เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายงานสาธารณสงเคราะห์ของพระสังฆาธิการ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 20 รูปหรือคน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบอรรถาธิบายและพรรณนาความ ผลการวิจัยพบว่า 1. การจัดการงานสาธารณสงเคราะห์ของพระสังฆาธิการ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ด้านการดำเนินกิจการเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูล เป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนกิจการในฝ่ายพุทธจักรเพื่อประสานกับฝ่ายอาณาจักร ในการร่วมมือร่วมแรงกันพัฒนาชุมชนให้มีความเจริญทางด้านสาธารณสงเคราะห์เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลแก่ประชาชนทั่วไปที่อาจจะได้รับความเดือดร้อนในเรื่องต่าง ๆ 2. การพัฒนากิจกรรมงานสาธารณสงเคราะห์ของพระสังฆาธิการ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี การดำเนินกิจการเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูล การพัฒนากิจกรรมงานสาธารณสงเคราะห์ การตั้งมูลนิธิ การตั้งกองทุน เพื่อช่วยเหลือคนยากจนหรือช่วยเหลือคราวประสบภัยพิบัติ สนับสนุนส่งเสริมให้การสงเคราะห์ในการพัฒนาหมู่บ้านหรือชุมชน การจัดหาทุนเพื่อการสงเคราะห์ สร้างถนนหนทาง การสร้างระบบประปาและระบบไฟฟ้าเน้นที่สาธารณสมบัติส่วนรวมเป็นหลัก เกื้อกูลประชาชน ช่วยผู้ประสบภัยพิบัติ ไม่ว่าจะเป็นอุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย การประสบอุบัติเหตุ สงเคราะห์คนชรา คนพิการ คนผู้ด้อยโอกาส 3. เสริมสร้างเครือข่ายงานสาธารณสงเคราะห์ของพระสังฆาธิการ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี การพัฒนาความร่วมมือกับเครือข่ายองค์กรภาครัฐ ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐเพื่อขอความช่วยเหลือด้านกำลังคนงบประมาณ และทรัพยากร จัดตั้งศูนย์กลางการประสานงานงานสาธารณสงเคราะห์ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อติดต่อสื่อสาร แบ่งปันข้อมูล และประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย

คำสำคัญ; การจัดการ; งานสาธารณสงเคราะห์; พระสังฆาธิการ

Full Paper

แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักพุทธธรรมของอดีตผู้ต้องโทษกรณีศึกษาเรือนจำจังหวัดจันทบุรี
GUIDELINES FOR IMPROVING THE QUALITY OF LIFE ACCORDING TO BUDDHIST PRINCIPLES FOR
FORMER PRISONERS, A CASE STUDY OF CHANTHABURI PROVINCIAL PRISON

พระปลัดนพดล กมลธมโม (ใจธรรม)

PhraPalad Noppadon Kamonthhammo (Jai Dhamma)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail bobby0801255565@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักพุทธธรรมของอดีตผู้ต้องโทษกรณีศึกษาเรือนจำจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ถูกจองจำก่อนกลับคืนสู่สังคม 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักพุทธธรรมของอดีตผู้ต้องโทษกรณีศึกษาเรือนจำจังหวัดจันทบุรี 3) นำเสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของอดีตผู้ต้องโทษ การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบอรรถาธิบายและพรรณนาความ ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัญหาและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ถูกจองจำก่อนกลับคืนสู่สังคม ได้แก่ 1) ความต้องการพื้นฐานทางด้านร่างกาย กำหนดนโยบายพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ต้องโทษ 2) ความต้องการการได้รับการยกย่องกระตุ้นให้ผู้ต้องพยายามพัฒนาตนเองภายหลังพ้นโทษ 3) ความต้องการความรักและสังคมภายในเรือนจำจัดกิจกรรมสร้างความผูกพันระหว่างผู้ต้องโทษกับเจ้าหน้าที่ 4) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยมีการสนับสนุนผู้ต้องโทษหลังพ้นโทษได้อย่างเป็นรูปธรรม 2. แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักพุทธธรรมของอดีตผู้ต้องโทษกรณีศึกษาเรือนจำจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ 1) ด้านสัจจะ ผู้ต้องโทษจะได้รับการปรับสภาพจิตใจ 2) ด้านทมะ ผู้พ้นโทษรู้จักควบคุมจิตใจด้วยสติปัญญา 3) ด้านขันติ ผู้พ้นโทษอดทนเรียนรู้สร้างผลงานระหว่างต้องโทษมุ่งหน้าประกอบหน้าที่การทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียร 4) ด้านจาคะ มีการจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรมแก่ผู้ต้องโทษ 3. การนำเสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของอดีตผู้ต้องโทษกรณีศึกษาเรือนจำจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ 1) ด้านร่างกาย พัฒนาให้ครอบคลุมการส่งเสริมสุขภาพให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต 2) ด้านจิตใจ มีกิจกรรมพัฒนาจิตใจเตรียมความพร้อมหลังพ้นโทษ 3) ด้านอารมณ์ จัดกิจกรรมเสริมความรู้รองรับหลังพ้นโทษ 4) ด้านสังคม การเตรียมความพร้อมเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมหลังพ้นโทษ ส่งเสริมอาชีพและการใช้ชีวิตร่วมกับสังคม

คำสำคัญ: การพัฒนาคุณภาพชีวิต; หลักพุทธธรรม; อดีตผู้ต้องโทษ

Full Paper

แนวทางพัฒนาการปฏิบัติงานอาสาสมัครกู้ภัยสว่างกตัญญู จังหวัดจันทบุรี

GUIDELINES FOR THE DEVELOPMENT OF VOLUNTEER RESCUE OPERATION

IN SAWANGKANYU CHANTHABURI PROVINCE

นายชาญชัย คงคตักำจร

Mr. Chanchai Kongkatigumjorn

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

jo.asiagems@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง แนวทางพัฒนาการปฏิบัติงานอาสาสมัครกู้ภัยสว่างกตัญญู จังหวัดจันทบุรี ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติงานอาสาสมัครกู้ภัยสว่างกตัญญู 2) เพื่อศึกษาการพัฒนาการปฏิบัติงานอาสาสมัครกู้ภัยสว่างกตัญญู 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานอาสาสมัครกู้ภัยสว่างกตัญญู จังหวัดจันทบุรี โดยมีระเบียบวิธีการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์เชิงลึกกับบุคคลจำนวน 15 คน ได้แก่ ข้าราชการ ผู้บริหาร อาสาสมัคร ประชาชน จากนั้นทำการสนทนากลุ่มกับนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 8 ท่าน และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context)

ผลการวิจัยพบว่า 1. สมาคมกู้ภัยสว่างกตัญญู จังหวัดจันทบุรี เป็นองค์กรอิสระที่มีได้หวังผลกำไรตอบแทน มีการดำเนินงานมาเป็นระยะเวลายาวนานกิจกรรมที่อาสาสมัครกู้ภัยสว่างกตัญญูจันทบุรีปฏิบัติคือการออกปฏิบัติการเมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรือเมื่อรับแจ้งเหตุขอความช่วยเหลือจากประชาชน การช่วยเหลือผู้ประสบเหตุในสถานที่ต่างๆ ตามความเหมาะสม ทรัพยากรการปฏิบัติงานทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำรวจ การไฟฟ้า ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นต้น 2. การพัฒนาการปฏิบัติงานอาสาสมัครกู้ภัยสว่างกตัญญู ด้านความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การปฐมพยาบาล การกู้ภัย การดับเพลิง การลำเลียง ฯลฯ ผ่านกระบวนการพัฒนาการปฏิบัติงาน ได้แก่ การฝึกอบรม การทำฐานข้อมูล การประสานงาน การใช้เทคโนโลยี การส่งเสริมจิตอาสาและจริยธรรม การส่งเสริมจิตอาสาและจริยธรรม ด้วยหลักสังคหวัตถุ 4 คือ ทาน ปิยวาจา อตถจริยา สมานัตตตา 3. แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานอาสาสมัครกู้ภัยสว่างกตัญญู จังหวัดจันทบุรี ด้านความรู้ ทักษะการปฏิบัติงานโดยการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการกู้ภัยด้านกระบวนการพัฒนาโดยจัดทำแผนการพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครประจำปี และการส่งเสริมจิตอาสาโดยจัดทำแผนกิจกรรมประจำปี

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา; อาสาสมัครกู้ภัย

Full Paper

พระคิลานุปัฏฐาก: บทบาทและหน้าที่ในการเสริมสร้างสุขภาวะของพระสงฆ์ จังหวัดพิจิตร

PHRA KILANUPATTAKA: ROLES AND RESPONSIBILITIES IN ENHANCING

THE WELL-BEING OF MONKS PHICHIT PROVINCES

พระนันท์ฐานกาน ฐิตเมโธ (อริยธนบารมี)

Phra Nanthanakan Thitmatho (Ariyathanabarami)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

pnanthanakan02@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “พระคิลานุปัฏฐาก: บทบาทและหน้าที่ในการเสริมสร้างสุขภาวะของพระสงฆ์จังหวัดพิจิตร” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและบทบาทของพระคิลานุปัฏฐากในการส่งเสริมสุขภาวะพระสงฆ์ในจังหวัดพิจิตร 2) เพื่อพัฒนาบทบาทและหน้าที่การปฏิบัติงานของพระคิลานุปัฏฐากในการส่งเสริมสุขภาวะพระสงฆ์ในจังหวัดพิจิตร และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการปฏิบัติงานของพระคิลานุปัฏฐาก ด้านการดูแลสุขภาวะพระสงฆ์ ในจังหวัดพิจิตร ผลการศึกษาพบว่า

1. พระคิลานุปัฏฐากมีบทบาทในการดูแลสุขภาพพระสงฆ์ทั้งในวัดและชุมชน สภาพปัญหาบทบาทและหน้าที่เกิดจากพระสงฆ์เจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังมากขึ้นทุกปี เกินครึ่งเป็นผู้สูงอายุ พระสงฆ์ผู้มีจิตอาสาไม่เพียงพอ งบประมาณที่มีอยู่จำกัด ทำให้การทำหน้าที่ในการส่งเสริมสุขภาวะพระสงฆ์ในจังหวัดพิจิตรประสบปัญหา โดยสภาพปัญหาอาจแตกต่างกันไปตามเหตุปัจจัยในแต่ละพื้นที่นั้นๆ

2. พระคิลานุปัฏฐากในระดับแกนนำ ระดับปฏิบัติการ จะต้องมีการพัฒนาความรู้ ทักษะ ด้านการจัดการสุขภาวะพระสงฆ์อยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ทันต่อการพัฒนาเทคโนโลยีทางการแพทย์ ตลอดจนรวมถึงการสร้างเครือข่ายในระดับพื้นที่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน อย่างต่อเนื่องในการดูแลสุขภาพพระสงฆ์ และคนในชุมชน

3. แนวทางในการดำเนินงานด้านการดูแลสุขภาพของพระคิลานุปัฏฐากจังหวัดพิจิตร อย่างเป็นรูปธรรม ต้องอาศัยการปฏิบัติบนหลักการ 3 ส 3 อ และ 1 น ของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อคณะสงฆ์ และสามารถขยายพื้นที่การปฏิบัติงานลงไปสู่ชุมชน

คำสำคัญ; พระคิลานุปัฏฐาก; บทบาทและหน้าที่; สุขภาวะของพระสงฆ์

Full Paper

เซฟขมุ “การรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ขมุในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง”

SAFE KHAMU, “PRESERVING ONE’S OWN IDENTITY IN THE ERA OF CHANGE”

ภูวดินทร์ ภูมิภัตรานนท์

Phuwadin Phumiphatranon

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

poo698690@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา บริบทหรืออัตลักษณ์ของชาวขมุ ตลอดจนสภาพปัญหาของชาวขมุในพื้นที่จังหวัดอุทัยธานี 2) เพื่อศึกษากระบวนการและวิธีการปรับตัวของชาวขมุ ในพื้นที่จังหวัดอุทัยธานี สำหรับการสร้างพื้นที่อัตลักษณ์ เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางในการรักษาอัตลักษณ์ของชาวขมุ ในพื้นที่จังหวัดอุทัยธานี ให้คงอยู่และสืบทอดต่อไป โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มชาติพันธุ์ขมุหรือลาวเทิงเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ทางภาคเหนือของประเทศไทย ซึ่งเดิมชาวขมูมีถิ่นอาศัยอยู่ในแถบตอนเหนือของประเทศไทยบริเวณสองฝั่งแม่น้ำท่า แม่ น้ำ เบ้ง แม่ น้ำ อู และแม่น้ำเสือง ในแขวงหัวพันหลวงพระบางและไชยะบุรี บริบททั่วไปของพื้นที่ชาวขมุในพื้นที่จังหวัดอุทัยธานี จะอาศัยอยู่ในพื้นที่เดียวกันกับคนไทยพื้นเมือง คนไทยอีสาน ลาวเวียง ลาวครั่ง จึงทำให้การอนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรมประเพณีของชนเผ่าสูญหายและถูกกลืนกิน

2. กระบวนการและวิธีการปรับตัวเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของชาวขมุ พบว่า ชุมชนมีการรับการสนับสนุนจากภาครัฐและองค์กรอิสระต่างๆ เพื่อให้ชุมชนสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ กระบวนการ คือ การรวมตัว รับฟัง ทำความเข้าใจ แบ่งปันความรู้ สร้างสังคมที่แข็งแกร่ง สนับสนุนวัฒนธรรม ศิลปะ และอาชีพท้องถิ่น นอกจากนี้ องค์กรอิสระก็มีการสนับสนุนในด้านโครงการชุมชน การศึกษาและอบรมทักษะ อาชีพท้องถิ่น กิจกรรมวัฒนธรรม และการสร้างสังคมที่มีความยั่งยืน เป็นต้น

3. แนวทางในการรักษาอัตลักษณ์ของชาวขมุ ในพื้นที่จังหวัดอุทัยธานี ให้คงอยู่และสืบทอดต่อไป โดยการปลูกฝังวัฒนธรรม สร้างการเรียนรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของอัตลักษณ์ และความเป็นตัวตนของชาวขมุให้กับคนรุ่นใหม่ โดยการสืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้จากคนในครอบครัวและในโรงเรียน โดยการเชิญผู้นำชาวขมุหรือชาวบ้านที่มีประสบการณ์และความรู้มาบรรยายในโรงเรียน เพื่อเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาวขมุ รวมถึงการสร้างซอฟต์แวร์ในมุมมองของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของชาวขมุในพื้นที่จังหวัดอุทัยธานี เพื่อสร้างพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความเป็นเอกลักษณ์และมีค่าความทรงจำสำหรับนักท่องเที่ยว

คำสำคัญ: การรักษาอัตลักษณ์; สังคหวัตถุ 4

Full Paper

การสร้างเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมตามแนวทางพระพุทธศาสนากรณีศึกษา :

วัดพระธรรมกาย อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

PROMOTE SOCIAL RESPONSIBILITY ACCORDING TO BUDDHIST GUIDELINES A CASE STUDY : WAT PHRA
DHAMMAKAYKHLONG LUANG DISTRICT PATHUM THANI PROVINCE

พระมหาวรวิทย์ วิสุทธีชัย (แซ่เอ็ง)

Phramaha Woraeit Visutthichayo (Saeung)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Worawitsaeung1987@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมตามแนวทางพระพุทธศาสนาของวัดพระธรรมกาย ๒) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมและกระบวนการเสริมสร้างการรับผิดชอบต่อสังคมแนวทางพระพุทธศาสนา วัดพระธรรมกาย ๓) เพื่อวิเคราะห์บทบาทของวัดพระธรรมกายกับการเสริมสร้างการรับผิดชอบต่อสังคมแนวทางพระพุทธศาสนา งานวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหา (Content Analysis) และ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล (In-depth Interview)

ผลจากการศึกษาพบว่า 1. แนวทางการสร้างเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมตามแนวทางพระพุทธศาสนาของวัดพระธรรมกาย ประกอบไปด้วย ด้านการรับผิดชอบต่อหน้าที่ตรวจสอบได้ การสร้างคนให้เป็นคนดี การสร้างพระให้เป็นพระ ทางวัดมีการฝึกอบรมก่อนที่จะให้บุคคลออกไปปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานเกิดขึ้นอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. แนวทางการจัดกิจกรรมและกระบวนการสร้างเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมแนวทางพระพุทธศาสนา วัดพระธรรมกาย ด้านการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ด้วยการทำงานร่วมกันและความเข้าใจที่เหมาะสมในชุมชน กิจกรรมการสร้างเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม โดยใช้แนวทางของพระพุทธศาสนาที่มี กิจกรรมสาธารณสงเคราะห์

3. บทบาทของวัดพระธรรมกายกับการเสริมสร้างการรับผิดชอบต่อสังคมแนวทางพระพุทธศาสนา วัดมีบทบาทในการทำนุบำรุงศาสนา ที่สำคัญสำหรับวัดพระธรรมกาย ได้แก่ การสอนและการศึกษา วัดเป็นสถานที่ที่ผู้ศรัทธาสามารถเรียนรู้และศึกษาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา การสอนในวัดจะเน้นการแสวงหาปัจจัยสำคัญในการเติบโตสู่ความจริงและความเข้าใจที่ลึกซึ้งของสังคมและการดำรงชีวิตที่ดีตามหลักศาสนาพุทธ การสอนและการศึกษาในวัดพระธรรมกายมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา

คำสำคัญ: วัดพระธรรมกาย; ความรับผิดชอบต่อสังคม

Full Paper

การเตรียมความพร้อมสำหรับรองรับสังคมผู้สูงอายุชุมชน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร
PREPARATION FOR ACCOMMODATING THE ELDERLY SOCIETY FO COMMUNITY
IN THE SAM NGAM DISTRICT, PHICHIT PROVINCE

พระวิรัตน์ สุภาจาโร (โฉมสร้อย)

Phra Wirat Suphajaro (ChomSoi)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

aoaooaoaoaoaoaoao@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมสำหรับรองรับสังคมผู้สูงอายุของชุมชน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร 2) เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมสำหรับรองรับสังคมผู้สูงอายุของชุมชนอำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมสำหรับรองรับสังคมผู้สูงอายุของชุมชนอำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 12 รูป/คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการศึกษพบว่า

1. การเตรียมความพร้อมสำหรับรองรับสังคมผู้สูงอายุของชุมชน เกิดจากกระบวนการของเครือข่ายทางสังคม และงบประมาณในการสนับสนุนกิจกรรม เกิดจากทุนทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมของชุมชน อันเป็นกระบวนการได้มาซึ่งสิ่งของในการอุปโภค และบริโภค ตลอดถึงเครื่องใช้ในการดำรงชีวิตของผู้ป่วยติดเตียง
2. พัฒนาการกิจกรรมสำหรับรองรับสังคมผู้สูงอายุพบว่า “ผู้สูงอายุติดสังคม” จะเป็นกิจกรรมสนทนากัน ในรูปของการออกกกำลังกายร่วมกัน “ด้านร่างกายผู้สูงอายุ” เป็นกิจกรรมเยี่ยมบ้านผู้สูงอายุ (ติดบ้าน ติดเตียง และผู้ด้อยโอกาส) ในเรื่องของการตรวจสุขภาพ การให้ความรู้ด้านสุขศึกษา ตลอดจนถึงปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม และ “ด้านจิตใจผู้สูงอายุ” เป็นกิจกรรมที่เน้นให้เกิดผลต่อความสัมพันธ์ที่ดีในระดับครัวเรือนและชุมชน
3. แนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางสังคม โดยการโอกาสให้ชมรมกลุ่มผู้สูงอายุได้เข้าร่วมในการทำประโยชน์แก่สังคม อันเป็นแนวทางการเตรียมความพร้อมผู้สูงอายุ อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงทางร่างกาย จิตใจ และสังคม ตลอดจนถึง สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

คำสำคัญ: การเตรียมความพร้อม; สังคมผู้สูงอายุ

Full Paper

แนวทางการเตรียมความพร้อมด้านอาชีพก่อนพ้นโทษ ด้วยการส่งเสริมภูมิปัญญา

ด้านสมุนไพรไทย กรณีศึกษา เรือนจำจังหวัดจันทบุรี

GUIDELINES FOR CAREER PREPARATION BEFORE RELEASE WITH THE WISDOM
OF THAI HERBS- A CASE STUDY OF CHANTHABURI PROVINCIAL PRISON

ศุภชัย พิทยะพลัง

Supachai Pittayapalang

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: darkmastergeorge@gmail.com

บทคัดย่อ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการเตรียมความพร้อมด้านอาชีพก่อนพ้นโทษ ด้วยการส่งเสริมภูมิปัญญา ด้านสมุนไพรไทย กรณีศึกษา เรือนจำจังหวัดจันทบุรี” ซึ่งดำเนินการวิจัย ในลักษณะของงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Analysis) โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทาง การเตรียมความพร้อมด้านอาชีพก่อนพ้นโทษ ด้วยการส่งเสริมภูมิปัญญา ด้านสมุนไพรไทย ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ซึ่งเกี่ยวข้องกับแนวทาง การเตรียมความพร้อมด้านอาชีพก่อนพ้นโทษ ด้วยการส่งเสริมภูมิปัญญา ด้านสมุนไพรไทย

ผลการวิจัยพบว่า 1. การส่งเสริมความรู้ด้านสมุนไพรพื้นถิ่นนั้นมีประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะผู้ต้องขังจะได้ทราบถึงชื่อสรรพคุณ การรักษาข้อควรระวังในการใช้สมุนไพรนั้นๆ การส่งเสริมนี้ ทางผู้ต้องขังยินดีที่จะรับ การอบรมเพราะได้ความรู้เพิ่มเติมเรื่องสมุนไพรนั้นอยู่รอบตัวเรา เช่น กระเพรา ใบมะกรูด ตะไคร้ พริก กระเทียม หอมแดง เป็นต้น

2. เพื่อเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษอย่างยั่งยืนการพัฒนาอย่างยั่งยืนคือการผู้ต้องขัง ให้อยู่ยืนเพื่อตอบสนองความต้องการของตัวผู้ต้องขังเองให้สามารถอยู่กับปัจจุบันโดยไม่ส่งผลด้านลบต่อตัวเอง และเข้าใจทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกระบวนการสร้างการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มพูน สมรรถนะในการพัฒนาตัวของผู้ต้องขังเอง โดย เพิ่มความรู้ เพิ่มความเข้าใจ เพิ่มทักษะ และเพิ่มทัศนคติ เพื่อให้ตนเองก้าวหน้าและมีความสุขต่อไป

3. สมุนไพรพื้นบ้านนั้นมีอยู่ทั่วไปหาได้ง่ายเช่น ข่า ตะไคร้ ใบมะกรูด พริก กระเพรา ขิง เครื่องเทศต่าง ๆ เป็นต้นผู้ต้องขังสามารถปลูกขยายพันธุ์ เพาะกล้าสมุนไพรขายได้ หรือ จะแปรรูปแบบง่าย ๆ เช่น การตากแห้ง การทำน้ำสมุนไพร การทำเป็นสบู่ ยาสระผม สคลับขัดผิว เป็นต้น

คำสำคัญ: ความพร้อมด้านอาชีพ; การส่งเสริมภูมิปัญญา; ด้านสมุนไพรไทย

Full Paper

การพัฒนาเครือข่ายผู้นำด้านนิเวศวิทยาวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดจันทบุรี
THE NETWORK DEVELOPMENT OF LEADER FOR CULTURAL ECOLOGY OF YOUTH
IN CHANTHABURI PROVINCE

อรรถพล พงษ์สวัสดิ์

Auttapol Pongsawat

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Francisco.Auttapol@Gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีเป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ใช้แนวคิดด้านศักยภาพ ความเป็นผู้นำของเยาวชน และเครือข่ายผู้นำเป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือ เยาวชนในจังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตพื้นที่จังหวัดจันทบุรี จำนวน 101 คน ช่วงอายุประมาณ 12-15 ปี และ สัมภาษณ์ ผู้นำชุมชน ผู้บริหาร และตัวแทนภาครัฐ จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด คือ 1) แบบสัมภาษณ์ (Interview) 2) การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Groups Discussion) 3) การปฏิบัติการ (Action research) วิเคราะห์ข้อมูลโดย หลังจากที่ได้ผู้วิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์แนวคิดความเป็นผู้นำในด้านนิเวศวิทยาวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดจันทบุรี
2. วิเคราะห์ศักยภาพของผู้นำด้านนิเวศวิทยาวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดจันทบุรี
3. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาเครือข่ายผู้นำด้านนิเวศวิทยาวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดจันทบุรี
4. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลโดยการเชื่อมโยงแนวทฤษฎีที่ได้กล่าวแล้วเพื่อให้เห็นชุดความรู้ กระบวนการ ความเป็นผู้นำ ศักยภาพ และการพัฒนาเครือข่ายผู้นำด้านนิเวศวิทยาวัฒนธรรมของเยาวชนในจังหวัดจันทบุรี เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในระดับนโยบาย องค์กร ชุมชน และปัจเจกบุคคล ผลการวิจัยพบว่า

เด็กและเยาวชนในจังหวัดจันทบุรีให้มีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดจันทบุรีเกิดจิตสำนึกและภาคภูมิใจในจังหวัดบ้านเกิดเด็กและเยาวชนมีความกล้าแสดงออกสามารถแนะนำแหล่งท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว มีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักท่องเที่ยว มีความเป็นผู้นำและสร้างเครือข่ายด้านนิเวศวิทยาวัฒนธรรม ภายในจังหวัดจันทบุรี เด็กและเยาวชนมีความรู้เพิ่มมากขึ้นและเกิดประโยชน์ในสายอาชีพนี้ ภายในอนาคต รวมถึงประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดจันทบุรีให้เป็นที่ยุทธจักรของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การพัฒนา; เครือข่ายผู้นำ; นิเวศวิทยาวัฒนธรรม; เยาวชน

Full Paper

ความต้องการของชุมชนในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนครบวงจร
ชุมชนบ้านเลือก อำเภोधราราม จังหวัดราชบุรี

THE NEEDS OF THE COMMUNITY IN DEVELOPING A COMPREHENSIVE COMMUNITY LEARNING
CENTER.BAN LUEAK COMMUNITY, PHOTHARAM DISTRICT, RATCHABURI PROVINCE

เสถียรวุฒิ วรรณคง¹ และอัฉรา ชลายนนาวิน²

Setthawut Wannakhong¹ and Atchara Chalainanawin²

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Faculty of Social Administration, Thammasat University.

t.kitisak4313@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของชุมชนในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนครบวงจร ชุมชนบ้านเลือก อำเภोधราราม จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยวิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane จำนวน 99 ราย โดยการลงพื้นที่ภาคสนามและใช้เครื่องมือเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง, การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการวิจัยเอกสาร ซึ่งข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำโปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel มาทำการวิเคราะห์ ซึ่งอยู่ในรูปแบบสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของชุมชน

ผลการวิจัยพบว่าความต้องการของชุมชนในการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนครบวงจรชุมชนบ้านเลือก อำเภोधราราม จังหวัดราชบุรี ภาพรวมมีค่าเท่ากับร้อยละ 76.00 หรืออยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ระดับความต้องการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ของคนในชุมชนบ้านเลือกด้านข้อมูลหรือชุดความรู้ อยู่ในระดับสูง หรือร้อยละ 81.16 ระดับความต้องการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ของคนในชุมชนบ้านเลือกด้านผู้ให้ข้อมูล/ผู้ถ่ายทอดอยู่ที่ร้อยละ 79.39 หรือในระดับสูง ระดับความต้องการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ของคนในชุมชนบ้านเลือกด้านการออกแบบและการจัดลำดับอยู่ในระดับสูง มีค่าเท่ากับร้อยละ 71.50 ระดับความต้องการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ของคนในชุมชนบ้านเลือกด้านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 73.44 ซึ่งอยู่ในระดับสูง ระดับความต้องการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ของคนในชุมชนบ้านเลือกด้านสื่อการเรียนรู้ หรือร้อยละ 71.58 โดยที่อยู่ในระดับสูงเช่นกัน ระดับความต้องการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ของคนในชุมชนบ้านเลือกด้านสถานที่อยู่ในระดับสูง หรือร้อยละ 76.16 และระดับความต้องการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ของคนในชุมชนบ้านเลือกด้านการบริหารจัดการ มีค่าเพียงร้อยละ 69.63 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: ความต้องการ; ศูนย์เรียนรู้ชุมชน; จังหวัดราชบุรี

Full Paper

บทบาทการพัฒนาชุมชนของพระป่ากรรมฐานในจังหวัดกาญจนบุรี

THE ROLE OF COMMUNITY DEVELOPMENT OF MEDITATION MONKS IN KANCHANABURI PROVINCE

ธีระวัฒน์ แสนคำ¹ และพระมหาวัฒนา ขันทะชา²

Teerawatt Sankom¹, Phramaha Wattana Khanthacha²

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

Sri Lanchang Campus Mahamakut Buddhist University

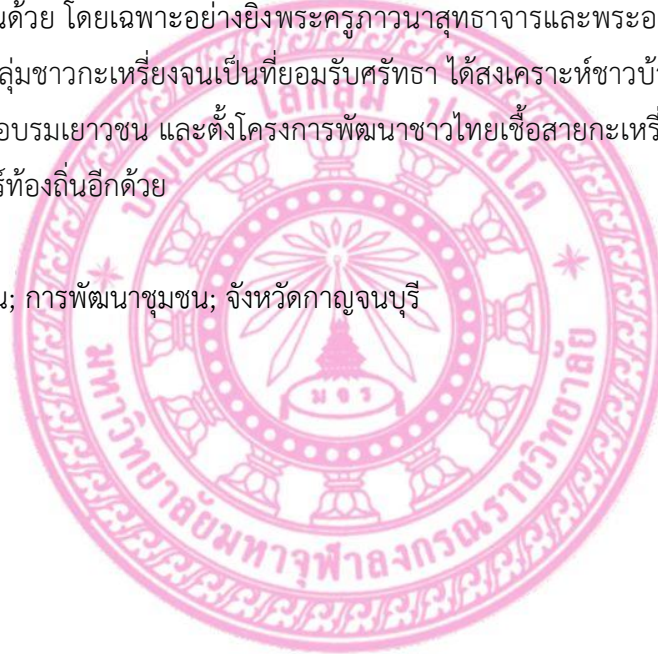
teerawattano@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทการพัฒนาชุมชนของพระป่ากรรมฐานในจังหวัดกาญจนบุรี จากการศึกษาพบว่าพระป่ากรรมฐานเข้ามาพำนักเผยแผ่พระพุทธศาสนาในจังหวัดกาญจนบุรีในช่วงทศวรรษ 2520 หลังการเข้ามานอกจากจะมีบทบาทในการสั่งสอนและอบรมการเจริญวิปัสสนากรรมฐานแล้ว พระป่ากรรมฐานหลายรูปยังมีบทบาทในการพัฒนาชุมชนด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระครูภาวนาสุธาจารย์และพระอาจารย์เสถียร สมาชิกาโร ที่เข้าไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาในกลุ่มชาวกะเหรี่ยงจนเป็นที่ยอมรับศรัทธา ได้สงเคราะห์ชาวบ้านด้วยการขุดบ่อน้ำ สร้างระบบประปาภูเขา ให้การศึกษา อบรมเยาวชน และตั้งโครงการพัฒนาชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยงอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมให้เกิดการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นอีกด้วย

คำสำคัญ; พระป่ากรรมฐาน; การพัฒนาชุมชน; จังหวัดกาญจนบุรี

Full Paper

การพัฒนาพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

THE DEVELOPMENT OF AREA AND CREATIVE TOURISM ACTIVITIES OF PHLUANG SUBDISTRICT,

KHAO KHITCHAKUT DISTRICT, CHANTHABURI PROVINCE

พระทศพล สนตจิตโต (คำบัว)

PhraThotsaphon Santavhitto (Khambua)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

chudplayboy33@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการพัฒนาพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวของตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี 2) ศึกษากระบวนการพัฒนาพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี 3) วิเคราะห์การพัฒนาพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี โดยมีระเบียบวิธีการวิจัยคือ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยายและพรรณนาความ ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัญหาของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวของตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จัดเป็นพื้นที่หนึ่งที่มีเส้นทางท่องเที่ยว โดยในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนเป็นจำนวนมาก การท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ ยังคงให้ความสำคัญกับการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้นในแต่ละปี ทำให้เกิดปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว 2. กระบวนการพัฒนาพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี เริ่มต้นจากกิจกรรมนันทนาการ มีกิจกรรมที่หลากหลายสำหรับนักท่องเที่ยวตามแนวพุทธ กิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ กิจกรรมการท่องเที่ยวภายในอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวแบบสิ่งแวดล้อม 3. วิเคราะห์การพัฒนาพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการสร้างรายได้ให้เข้าสู่อุทยานอีกทั้งมีการส่งเสริมอาชีพด้านการท่องเที่ยวให้กับชุมชนท้องถิ่นที่อยู่บริเวณใกล้เคียง เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว ส่งเสริมอาชีพให้ชุมชนท้องถิ่น โดยการอนุญาตให้คนในชุมชนขายสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวภายในพื้นที่อุทยาน ด้านสังคมและวัฒนธรรม สำหรับชุมชนท้องถิ่นเองก็ได้มีการรวมตัวกันเพื่อจัดการด้านการท่องเที่ยวภายในชุมชน

คำสำคัญ: การพัฒนา; การท่องเที่ยว; เชิงสร้างสรรค์

Full Paper

การพัฒนาพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี
THE DEVELOPMENT OF AREA AND AGROTOURISM ACTIVITIES OF MAKHAM DISTRICT,
CHANTHABURI PROVINCE

พระนิพล พลปณฺโญ (รักสนาม)

Phrn Nipol Palapanyo (Raksanam)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

nsar813@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการพัฒนาพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี 2) ศึกษาวิเคราะห์กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี 3) นำเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี โดยมีระเบียบวิธีการวิจัยคือ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยายอธิบายและพรรณนาความผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเปรียบเสมือนชุมทรัพย์ทางเศรษฐกิจ ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เริ่มต้นจากนักท่องเที่ยวในภูมิภาคใกล้เคียง เช่น กัมพูชา ลาว พม่า ไปจนถึงนักท่องเที่ยวชาวจีนผู้หลงใหลในผลไม้ไทย กิจกรรมเหล่านี้ล้วนเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสประสบการณ์ใหม่ เรียนรู้วิถีชีวิตเกษตรกรรม และจับจ่ายใช้สอยสินค้าพื้นเมือง แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรไม่ได้เป็นเพียงจุดหมายปลายทาง แต่เป็นการยกระดับทรัพยากรเกษตรให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน 2. วิเคราะห์กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมนันทนาการเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และมีกิจกรรมที่หลากหลายสัมผัสบรรยากาศธรรมชาติอันเงียบสงบ กิจกรรมเหล่านี้สามารถเสริมสร้างความผูกพันและความประทับใจกับบรรยากาศที่เป็นจริงของแหล่งท่องเที่ยว การส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดความความยั่งยืน 3. แนวทางการพัฒนาพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงในส่วนของภาครัฐนั้น ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยกำหนดมาตรฐานการให้บริการ ตลอดจนระเบียบการต่าง ๆ ส่วนทุเรียนแล่นได้มีการบริหารจัดการตามนโยบายของรัฐบาลที่จะทำให้จันทบุรีเป็นมหานครผลไม้โลก

คำสำคัญ: การพัฒนา; พื้นที่; การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

Full Paper

การสร้างเครือข่ายการจัดการเชิงนิเวศท่องเที่ยวแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดจันทบุรี
CREATING A COASTAL ECO-TOURISM MANAGEMENT NETWORK OF CHANTHABURI PROVINCE

พระสมบัติ เตชปุณฺโณ (บุญมัน)

PhraSombut Techapunno (Boonman)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Luxsombat072@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการสร้างเครือข่ายการจัดการเชิงนิเวศท่องเที่ยวแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาการจัดการเชิงนิเวศท่องเที่ยวแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดจันทบุรี 2. เพื่อศึกษากิจกรรมการจัดการเชิงนิเวศท่องเที่ยวแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดจันทบุรี 3. เพื่อสร้างเครือข่ายการจัดการเชิงนิเวศท่องเที่ยวแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดจันทบุรี การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 16 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยายและพรรณนาความ ผลการวิจัยพบว่า 1. การจัดการเชิงนิเวศท่องเที่ยวแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดจันทบุรี โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนด้วยการจัดเวทีการระดมความคิด รับฟังความคิดเห็นจากชุมชน ฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในคณะกรรมการการท่องเที่ยว ส่งเสริมให้ชุมชนพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยว กระจายผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่จัดทำแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2. กิจกรรมการจัดการเชิงนิเวศท่องเที่ยวแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดจันทบุรี มุ่งเน้นไปที่กิจกรรมด้วยการการดำเนินกิจกรรม การจัดการขยะ การจัดการน้ำ การจัดการสัตว์ป่า และการจัดการทางวัฒนธรรม มีรูปแบบการจัดการเน้นความรับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติทางทะเล อาศัยความร่วมมือจากชุมชนและผู้เกี่ยวข้องมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์พัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นสนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประชาสัมพันธ์และรณรงค์การอนุรักษ์กำหนดบทบาท หน้าที่ และกฎระเบียบ 3. สร้างเครือข่ายการจัดการเชิงนิเวศท่องเที่ยวแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดจันทบุรี เครือข่ายหลักเป็นภาครัฐ ทำหน้าที่ดูแลพื้นที่ อุทยาน แหล่งท่องเที่ยว และบริหารจัดการทรัพยากรทั้งหมดภาคเอกชนและประชาชนมีส่วนร่วมโดยการประกอบกิจกรรมบางส่วนประชาสัมพันธ์ ส่งเสริม และให้บริการนักท่องเที่ยว กลไกการเชื่อมโยงเครือข่าย หน่วยงานภาครัฐจัดทำแผนและเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยว เครือข่ายผู้ประกอบการประชาสัมพันธ์เส้นทางกิจกรรม

คำสำคัญ: เครือข่าย; การจัดการท่องเที่ยว; ชายฝั่งทะเล

Full Paper

การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นิเวศวิทยาวัฒนธรรมของวัดปากน้ำแฉมหนู

ตำบลตะกาดเจ้า อำเภอกำใหม่ จังหวัดจันทบุรี

THE MANAGEMENT OF ECO-CULTURAL TOURISM OF WATPAK NUM KHAEM NU, TAKAT NGAO

SUBDISTRICT, THA MAI DISTRICT, CHANTHABURI PROVINCE

พระครูสังฆรักษ์ประเสริฐ ฌนทลีโล (ประภาโส)

Pharkhru Sagkhaera Prasert Chanthasilo (Prapaso)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

prasaert.prapaso@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นิเวศวิทยาวัฒนธรรมของวัดปากน้ำแฉมหนู ตำบลตะกาดเจ้า อำเภอกำใหม่ จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระบบนิเวศวิทยาวัฒนธรรมของวัดปากน้ำแฉมหนู ตำบลตะกาดเจ้า อำเภอกำใหม่ จังหวัดจันทบุรี 2) เพื่อออกแบบและพัฒนาผังนิเวศวิทยาวัฒนธรรมของวัดปากน้ำแฉมหนู ตำบลตะกาดเจ้า อำเภอกำใหม่ จังหวัดจันทบุรี และ 3) เพื่อส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นิเวศวิทยาวัฒนธรรมของวัดปากน้ำแฉมหนู ตำบลตะกาดเจ้า อำเภอกำใหม่ จังหวัดจันทบุรี เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยายและพรรณนาความ ผลการวิจัยพบว่า 1. ระบบนิเวศวิทยาวัฒนธรรมของวัดปากน้ำแฉมหนู ตำบลตะกาดเจ้า อำเภอกำใหม่ จังหวัดจันทบุรี การวางแผนพัฒนาวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม โดยการจัดระเบียบและแผนผังของวัดให้เหมาะสม ให้เป็นที่สถานที่ต้อนรับนักท่องเที่ยวที่แวะมาเยี่ยมชมวัดให้เหมาะสมกับสถานที่ท่องเที่ยว 2. การออกแบบและพัฒนาผังนิเวศวิทยาวัฒนธรรมของวัดปากน้ำแฉมหนู ตำบลตะกาดเจ้า อำเภอกำใหม่ จังหวัดจันทบุรี โดยการสำรวจโครงสร้างและสภาพชายหาดที่โครงการและพื้นที่ข้างเคียง การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงเส้นชายฝั่งด้วยระบบสารสนเทศที่มีต่อสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม อาชีพ ความปลอดภัย และวิถีชีวิตชุมชนประมงชายฝั่ง มีการสร้างทัศนียภาพให้สวยงาม เพื่อให้การออกแบบสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพชายฝั่ง และสามารถป้องกันคลื่นและกระแสน้ำบริเวณปากคลองได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีความมั่นคงแข็งแรงตลอดอายุการใช้งาน 3. การส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นิเวศวิทยาวัฒนธรรมของวัดปากน้ำแฉมหนู ตำบลตะกาดเจ้า อำเภอกำใหม่ จังหวัดจันทบุรี การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวประเภทการคมนาคมขนส่ง ซึ่งมีความสะดวกเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากมีรถประจำทาง เส้นทางที่สะดวก เส้นทางขนส่งเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก มีโบสถ์เชรามิกสีน้ำเงิน สีสนิโตเด่น ได้ทำบุญที่หลากหลาย ด้านความปลอดภัย มีการดูแลอย่างทั่วถึง

คำสำคัญ: การจัดการท่องเที่ยว; วัฒนธรรม

Full Paper

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางชายฝั่งทะเลในจังหวัดจันทบุรี

MANAGING COASTAL ECOTOURISM FOR CONSERVATION IN CHANTHABURI PROVINCE

พระศักดา สิริจันโท (ฝ่ายไทย)

PhraSakda Sirichantho (Faithai)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

tom0868496212@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางชายฝั่งทะเลในจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางชายฝั่งทะเลอำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี 2. ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางชายฝั่งทะเลอำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี 3. เสริมสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางชายฝั่งทะเลอำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบอรรถาธิบายและพรรณนาความ ผลการวิจัยพบว่า 1. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางชายฝั่งทะเลอำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีการจัดการนโยบายและการวางแผนการท่องเที่ยว ที่มีหลักการจัดการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความยั่งยืน สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ การจัดการปกป้องทรัพยากรอย่างเป็นระบบของ การใช้ทรัพยากร การรักษาทัศนียภาพ 2. การพัฒนากิจกรรมการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางชายฝั่งทะเลอำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี เน้นการให้ความรู้เกี่ยวกับคุณค่าของอ่าวกระตัง จัดกิจกรรมล่องเรือชมธรรมชาติ และแวะชมเกาะต่างๆ ศึกษาวงจรชีวิตของพืชและสัตว์ ชมกิจการเก็บรังนกนางแอ่น จัดกิจกรรมเดินป่าพรุ ชมวิถีชีวิตชาวบ้าน จัดกิจกรรมเสริมสำหรับกิจกรรมการบริการการท่องเที่ยว เน้นสิ่งอำนวยความสะดวก ที่นั่งพักผ่อน ห้องน้ำ ที่จอดรถ ถึงขยะ ป้ายบอกความหมาย ป้ายบอกทิศทาง 3. การเสริมสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางชายฝั่งทะเลอำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี การมีส่วนร่วมขององค์กรชุมชน และเครือข่ายการสื่อสารอย่างโปร่งใส การสร้างความรู้ความเข้าใจ การส่งเสริมการมีส่วนร่วม การสนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของชุมชน การประสานงานระหว่างหน่วยงาน แนวทางการเสริมสร้างเครือข่ายสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผน พัฒนา และบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งเสริมให้ชุมชนมีบทบาทในการให้บริการนักท่องเที่ยวจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ชุมชนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

คำสำคัญ: การจัดการ; การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ; ชายฝั่งทะเล

Full Paper

การจัดการท่องเที่ยวบนฐานภาพเก่าเล่าขานตำนานตะพานหินจังหวัดพิจิตร
TOURISM MANAGEMENT BASED ON OLD PICTURES TELLING THE LEGEND

OF TAPHAN HIN PHICHIT PROVINCE

พระณภัทร ปญญาวุธ (ตริยาวุฒิวิทย์)

Phra Napat Phunyawutho (Treyawutthiwad)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

.Mahachulalongkornrajavidyalaya University

luizyaxxx@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการจัดการท่องเที่ยวบนฐานภาพเก่าเล่าขานตำนานตะพานหินจังหวัดพิจิตร มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาเรื่องราวเชิงประวัติศาสตร์ท้องถิ่นจากภาพเก่าในหนังสือภาพเก่าเล่าขานตำนานตะพานหินจังหวัดพิจิตร 2) เพื่อวิเคราะห์และออกแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมบนฐานภาพเก่าเล่าขานตำนานตะพานหินจังหวัดพิจิตร 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการท่องเที่ยวบนฐานภาพเก่าเล่าขานตำนานตะพานหินจังหวัดพิจิตร โดยรูปแบบการวิจัยเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 22 รูปหรือคน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การเจริญของเมืองตะพานหินมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสายน้ำในอดีต และมีการขนส่งทางเรือ ทำให้เมืองตะพานหินกลายเป็นศูนย์กลางของการขนส่งสินค้า ชุมชนในตะพานหินมีความสามัคคีร่วมกันบริจาคที่ดินสร้างถนนสร้างสถานที่สำคัญ และสร้างสะพานเชื่อมต่อเศรษฐกิจทั้งสองฝั่งสมัยนั้นมีคนจีนเข้ามาค้าขายทำให้มีวัฒนธรรมทั้งไทยและจีนอยู่ร่วมกันจนเป็นเอกลักษณ์ 2) การออกแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมควรมีการวางแผนและการประสานงานร่วมกันระหว่างทุกฝ่าย องค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน 1) ด้านแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 2) ด้านธุรกิจการท่องเที่ยว 3) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และ 4) ด้านเสริมสร้างจิตสำนึกทางการท่องเที่ยว 3) แนวทางการท่องเที่ยวบนฐานภาพเก่าเล่าขานตำนานตะพานหิน มีสถานที่ท่องเที่ยวทั้งหมด ๗ แห่งและมีร้านกาแฟโบราณที่มีชื่อเสียงอีก 2 ร้าน ได้แก่ 1) ตลาดแดงทองดี 2) วัดเทวประสาท 3) วัดตะพานหิน 4) ศาลเจ้าพ่อปู่ท้าวทอง 5) สะพานรัฐราษฎร์รังสรรค์ 6) สถานีรถไฟตะพานหิน 7) บ้านเก่าเสาปูนจัน 8) ร้านกาแฟโกยี่ 1 9) ร้านกาแฟโกยี่ 2

คำสำคัญ: การจัดการ; การท่องเที่ยว; ภาพเก่าเล่าขานตำนานตะพานหิน

Full Paper

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนสวนมะม่วงวังทับไทร อำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร
THE DEVELOPMENT OF AGRICULTURAL TOURISM IN WANG THAP SAI MANGO PLANTATION
COMMUNITY SAK LEK DISTRICT PHICHIT PROVINCE

กำธน ท่าไม้

Kamthon Tamai

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

.Mahachulalongkornrajavidyalaya University

takamtho@gmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบริบทเชิงเกษตรชุมชนสวนมะม่วงวังทับไทร อำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร 2) เพื่อพัฒนา
กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนสวนมะม่วงวังทับไทร อำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการ
พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนสวนมะม่วงวังทับไทร อำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตรผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 รูป/คน
เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง ร่วมกับการสังเกตเป็นแบบมีส่วนร่วมไม่สมบูรณ์ การ
วิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า

1. บริบทเชิงเกษตรของชุมชนสวนมะม่วงวังทับไทร เป็นพื้นที่ที่สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้
เพราะมีทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น โดยแบ่งทรัพยากรทางการท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ 11 กลุ่ม/
กิจกรรม ซึ่งพบว่า มีความพร้อมในการที่พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ ประกอบกับการประเมินความพร้อมของ
พื้นฐานใน 6 ด้านด้วยเทคนิค SWOT มาประกอบการพิจารณาด้วย

2. การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนสวนมะม่วงวังทับไทร เมื่อวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค TOWS
Matrix เพื่อหาแนวทางพัฒนากิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนสวนมะม่วงวังทับไทร พบว่า แนวทางการพัฒนา
กิจกรรม นั้น สรุปได้ 4 ด้าน คือ ด้านเชิงรุก ที่ควรจัดทำแผนที่ท่องเที่ยว เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง ด้านเชิงแก้ไข ต้อง
ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นเครือข่าย ด้านเชิงป้องกัน ควรส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรเพื่อบริหารจัดการที่มาจากตัวแทนผู้มี
ส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และสุดท้ายด้านเชิงรับ ควรจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าแปรรูป จัด
เวทีแลกเปลี่ยนของผู้ประกอบการท่องเที่ยว จัดทำโครงการเสนอหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนงบประมาณ

3. การนำเสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนสวนมะม่วงวังทับไทร พบว่า ผู้วิจัยนำเสนอ 2
รูปแบบ คือ ต้องมีรูปแบบของคณะกรรมการในการขับเคลื่อนด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ที่สำคัญต้องติดตาม
ประเมินผลด้วยและการออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์

คำสำคัญ: การพัฒนา; แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

Full Paper

แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของวิทยาลัยสงฆ์พิจิตร

GUIDELINES FOR LEARNING MANAGEMENT IN THE 21st CENTURY PHICHIT PRIEST COLLEGE

อรพินท์ พึ่งยิ้ม

Orapin Phungyim

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

tack190258@hotmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน ของวิทยาลัยสงฆ์พิจิตร 2) เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษ 21 วิทยาลัยสงฆ์พิจิตร และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ศตวรรษ 21 วิทยาลัยสงฆ์พิจิตร เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างร่วมกับการสังเกตแบบมีส่วนร่วม อธิบายผ่านทฤษฎีระบบ วิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน ของวิทยาลัยสงฆ์พิจิตร ในประเด็น “จุดแข็ง” ผู้อำนวยการ วส.พิจิตร มีศักยภาพของความเป็นผู้นำ สอดคล้องกับเป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแห่งเดียวในจังหวัดพิจิตร มีการบูรณาการระหว่างพระพุทธศาสนา ร่วมกับศาสตร์สมัยใหม่ มีระบบส่วนงานที่เป็นมาตรฐานในระดับอุดมศึกษา

2. แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษ 21 วิทยาลัยสงฆ์พิจิตร 1) ทักษะการคิดวิจารณ์ญาณ วิทยาลัยสงฆ์พิจิตร ได้สอนทฤษฎีหลักการ อย่างมีระเบียบ เริ่มจากต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ในกระบวนการพัฒนาให้ “นิสิต” คิดอย่างมีเหตุผล 2) ทักษะการทำงานร่วมกัน คือ กระบวนการมีส่วนร่วมของคณาจารย์ วส.พิจิตร ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน บนหลักเหตุและผล ให้ยึดถือประโยชน์ของ วส.พิจิตร เป็นภารกิจหลัก ไปสู่เป้าหมาย “ปรัชญา” และ “ปณิธาน” บน “วิสัยทัศน์” ได้ 3) ทักษะการสื่อสาร สิ่งแรกคือ รู้จักยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน บนหลักเหตุและผล ผสมรวมกับทักษะการ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานบุคคลอื่น ๆ ในสังคม 4) ทักษะความคิดสร้างสรรค์ ถือเป็นความสามารถเฉพาะเจาะจง วิทยาลัยสงฆ์พิจิตร ต้องปลูกจิตสำนึกให้นิสิตมีความคิดสร้างสรรค์บนฐานหลักธรรมในพุทธศาสนา 5) ทักษะทางเทคโนโลยี ในกระบวนการเรียนการสอนที่ต้องใช้ “สื่อ” ในรูปของเทคโนโลยี เข้ามาเสริมการเรียนการสอนอย่างเป็นองค์รวม มุ่งเน้นผู้เรียนใช้ทักษะทางเทคโนโลยี เป็นหลัก จัดโครงการพัฒนาทักษะทาง IT อย่างต่อเนื่อง

3. นำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 วิทยาลัยสงฆ์พิจิตร พบว่า จากจุดอ่อนของวิทยาลัยสงฆ์พิจิตร ในตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 2 “การวิจัย” แสดงให้เห็นถึงศักยภาพ “คณาจารย์” โดยการพัฒนาสู่ศตวรรษที่ 21

คำสำคัญ; การจัดการเรียนรู้; ศตวรรษที่ 21

Full Paper

การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยพวนจังหวัดพิจิตร

CULTURAL TOURISM MANAGEMENT OF THE THAI PHUAN ETHNIC GROUP PHICHIT PROVINCE

พีระพงศ์ กรมแสง

Pheeraphong Kromsaeng

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Pheeraphong1995@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยพวนและเอกลักษณ์ทางสังคมของจังหวัดพิจิตร 2) เพื่อการออกแบบกระบวนการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยพวนของจังหวัดพิจิตร และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยพวนของจังหวัดพิจิตร ใช้รูปแบบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการศึกษาปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenological study) เครื่องมือในการวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ผลการวิจัยพบว่า 1. กลุ่มชาติพันธุ์ไทยพวนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมีเชื้อชาติมองโกลอยด์ มีผิวสีเหลือง อยู่ในเผ่าไทยเช่นเดียวกับ ไทยกลาง ไทยวน หรือไทยโยนก ลื้อ ชาน หรือเงี้ยวหรือไทยใหญ่ซุ่มซุ่มไทยอีสาน ลาวขาว ลาวเวียง ไทยพวน ผู้ไทย ไทยยอ บรรพบุรุษเดิมตั้งถิ่นฐานอยู่ที่เมืองพวนแขวงเมืองเชียงขวาง ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การอพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยสันนิษฐานว่าอพยพมาพร้อมกับชนกลุ่มอื่นที่ถูกกวาดต้อนจากภัยสงคราม 2. ออกแบบกระบวนการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยพวนจังหวัดพิจิตร ซึ่งสามารถออกแบบกระบวนการจัดการท่องเที่ยวตามองค์ประกอบของการจัดการท่องเที่ยวโดยนำหลักของ CBT แบ่งได้เป็น 4 ด้าน คือ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 2) องค์การชุมชน 3) การจัดการ และ 4) การเรียนรู้ 3. แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยพวนจังหวัดพิจิตร หมู่บ้านป่าแดง ตำบลหนองพยอม อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร มีจุดเด่นการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เข้มแข็งอยู่แล้ว แต่เพื่อยกระดับและดึงดูดนักท่องเที่ยวมากขึ้น เสนอแนวทางเพิ่มเติม ดังนี้ 1) ควรพัฒนากิจกรรมให้หลากหลาย ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม เช่น กิจกรรมเชิงผจญภัย กิจกรรมเพื่อสุขภาพ 2) ควรพัฒนาสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ เพิ่มมูลค่า ออกแบบบรรจุภัณฑ์ 3) ควรพัฒนาทักษะการบริการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ภาษา 4) ควรพัฒนาช่องทางการจำหน่ายสินค้า บริการ ผ่านออนไลน์ ออฟไลน์ 5) ควรประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ สื่อออนไลน์ สื่อโซเชียลมีเดีย เว็บไซต์ และเข้าร่วมงานแสดงสินค้า และ 6) ควรสืบสานประเพณี พิธีกรรม และส่งเสริมการสอนให้เยาวชนรู้จักวัฒนธรรมรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น

คำสำคัญ: การจัดการท่องเที่ยว; การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม; กลุ่มชาติพันธุ์ไทยพวน

Full Paper

กระบวนการแก้ไขปัญหาและการอนุรักษ์ช้างป่าของอาสาสมัครในอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี
THE PROCESS OF WILD FIFPHANT PROAI FM SOLIJTION AND CONSLRVAIION OF VOLUNILLRS IN
MAKHAM DISTRICT, CHANTHABURI PROVINCE

พระอธิการมงคล สุ่มงคโธ (มรคา)

Phra Athikan Mongkhom (Maraka)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

advice0000035@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องกระบวนการแก้ไขปัญหาและการอนุรักษ์ช้างป่าของอาสาสมัครในอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและการอนุรักษ์ช้างป่าของอาสาสมัครในอำเภอมะขาม 2) พัฒนาระบบการจัดการเชิงพื้นที่ในการแก้ไขปัญหาและการอนุรักษ์ช้างป่าของอาสาสมัครในอำเภอมะขาม 3) นำเสนอแนวทางการอนุรักษ์ช้างป่าของอาสาสมัครในอำเภอมะขาม โดยมีระเบียบวิธีการวิจัยคือ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบอรรถาธิบายและพรรณนาความ ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัญหาการอนุรักษ์ช้างป่าของอาสาสมัครในอำเภอมะขามเกิดจากสาเหตุของการบุกรุกทำลายป่า อันเป็นสาเหตุสำคัญทำให้ช้างขาดที่อยู่อาศัยและแหล่งความมั่นคงทางอาหาร จนต้องพากันอพยพออกจากป่าที่เคยอยู่อาศัยออกมากัดกินและทำลายพืชสวนผลไม้ของชาวบ้าน 2. พัฒนาระบบการจัดการเชิงพื้นที่ในการแก้ไขปัญหาและการอนุรักษ์ช้างป่าของอาสาสมัครในอำเภอมะขาม เริ่มต้นจากการเฝ้าระวัง กันพื้นที่ป่า ด้วยการประชาสัมพันธ์กับผู้นำหมู่บ้านและลูกบ้านถึงที่มาและความสำคัญ และแนวทางการทำงาน พร้อมทั้งสร้างความเข้าใจในการใช้ชีวิตร่วมกับช้างป่าโดยเน้นไม่ใช้ความรุนแรง และปลอดภัยทั้งคนและช้าง รวบรวมข้อมูลของผู้ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งระหว่างคนกับช้างป่า อบรมวิธีการเฝ้าระวังช้างป่า ผลักดันช้างป่าออกจากพื้นที่เกษตรกรรมให้กลับเข้าป่า 3. แนวทางการอนุรักษ์ช้างป่าของอาสาสมัครในอำเภอมะขาม เป็นการการแก้ไขปัญหาระหว่างคนกับช้างป่าก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากร ทรัพยากรสิน ผลผลิตทางการเกษตร คือ ช้างป่า และมีการนำองค์ความรู้จากประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่อื่น ๆ มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับพื้นที่ของตน หรือ ได้จากการนำองค์ความรู้ที่ได้จากการสังเกต สืบถาม และติดตามพฤติกรรมของช้างป่า มาปรับใช้ให้เกิดเป็นวิธีการป้องกัน

คำสำคัญ; การแก้ไขปัญหา; การอนุรักษ์; ช้างป่า

Full Paper

ร่ำสวด : การยกระดับอัตลักษณ์และคุณค่าวัฒนธรรมพื้นบ้านในยุคดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
กรณีศึกษาในจังหวัดจันทบุรี

RAM SUAD : UPGRADING THE IDENTITY AND LOAL CULTURAL VALUES IN THE DIGITAL AGE TO
PROMOTE TOURISM A CASE STUDY IN CHANTHABURI PROVINCE

ณณภพ มงคลยศพร

Nanaphop Mongkolyossaporn,

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

6501204073@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์และคุณค่าวัฒนธรรมพื้นบ้าน “ร่ำสวด” ในจังหวัดจันทบุรี 2. เพื่อศึกษารูปแบบการสื่อสารวัฒนธรรมพื้นบ้าน “ร่ำสวด” ของจังหวัดจันทบุรี ด้วยสื่อดิจิทัลออนไลน์ 3. เพื่อยกระดับอัตลักษณ์ คุณค่าวัฒนธรรมพื้นบ้าน “ร่ำสวด” เพื่อการท่องเที่ยวของจังหวัดจันทบุรี ด้วยสื่อออนไลน์

ผลการศึกษาพบว่า

1. วัฒนธรรมพื้นบ้านมีประวัติความเป็นมาอย่างยาวนาน การแสดงร่ำสวดนั้นเป็นสิ่งที่มีความแนบแน่นอยู่กับวิถีชีวิตทางวัฒนธรรมของคนไทยมาตั้งแต่อดีต โดยที่ผ่านมามีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการแสดงให้มีความทันสมัย การร่ำสวด มีวิวัฒนาการมาจากการสวดพระบาลีที่ปรากฏในครั้งพุทธกาล ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยาได้มีผู้ประพันธ์เป็นคำกลอนภาษาไทยโดยมีโครงสร้างลักษณะเป็นกาพย์

2. ปัจจุบันกระแสการใช้สื่อสังคม และเครือข่ายสังคม ได้รับความนิยมสูง สาเหตุหลักก็เพื่อปรับเปลี่ยนการนำเสนอวัฒนธรรมพื้นบ้าน “ร่ำสวด” ของจังหวัดจันทบุรี ด้วยสื่อออนไลน์ เป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ให้ทันต่อเทคโนโลยี ของวัฒนธรรมพื้นบ้าน “ร่ำสวด” ของจังหวัดจันทบุรี

3. การร่ำสวดในยุคดิจิทัล มีอิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติที่มีต่อวัฒนธรรมพื้นบ้านดนตรี ร่ำสวดนั้นเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางสังคมและวัฒนธรรม มืองค์ประกอบมากมาย อยู่ในเฉพาะพื้นที่เท่านั้น ในปัจจุบันนี้มีสื่อดิจิทัล หลายช่องทางจึงเหมาะที่นำเป็นสื่อเผยแพร่ให้กับคนนอกพื้นที่ได้รับชมได้รับรู้ถึงประเพณีวัฒนธรรม การร่ำสวด รวมถึงการส่งเสริมให้เยาวชนในพื้นที่ได้ใช้เวลาว่างมาฝึก การร่ำสวด ต่อไป

คำสำคัญ; ร่ำสวด; อัตลักษณ์; วัฒนธรรมพื้นบ้าน

Full Paper

การพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ของพระธรรมจาริกในจังหวัดเพชรบูรณ์

CREATIVE COMMUNITY DEVELOPMENT BY DHAMMACARIKA IN PHETCHABUN PROVINCE

สุริยัน เกือกูล

Suriyan Kuekool

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

poonim_lamp@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษากระบวนการการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ บนพื้นที่สูงของพระธรรมจาริก อาศรม พระธรรมจาริกบ้านเข็กน้อย จังหวัดเพชรบูรณ์ 2) เพื่อศึกษาการบูรณาการหลักพุทธธรรมในการพัฒนาพื้นที่บนพื้นที่สูงของพระธรรมจาริก อาศรมพระธรรมจาริกบ้านเข็กน้อย จังหวัดเพชรบูรณ์ 3) เพื่อเสนอรูปแบบการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เครื่องมือในการวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ของพระธรรมจาริกในจังหวัดเพชรบูรณ์ มุ่งเน้นหลักความคิด “การเข้าถึง เข้าใจ รู้จัก ประชาชนในพื้นที่สูงบ้านเข็กน้อย” นำบริบทการศึกษาเรียนรู้อัตลักษณ์ตัวตน ทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ศึกษาความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่สูงบ้านเข็กน้อย เกิดเป็นกระบวนการการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ของพระธรรมจาริกในจังหวัดเพชรบูรณ์ ดังนี้ 1) กระบวนการวางแผน 2) กระบวนการพัฒนาพื้นที่ 3) กระบวนการเรียนรู้ 4) กระบวนการมีส่วนร่วม 5) กระบวนการสร้างเครือข่าย

2. การบูรณาการหลักพุทธธรรมในการพัฒนาพื้นที่บนพื้นที่สูงของพระธรรมจาริก อาศรมพระธรรมจาริกบ้านเข็กน้อย จังหวัดเพชรบูรณ์ ใช้หลักธรรมต่างๆให้ตรงตามช่วงวัยและจริต ของประชาชนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้เข้าถึงจิตใจอย่างรวดเร็ว เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดผลสัมฤทธิ์ที่สมบูรณ์ แก้ปัญหาได้ รวมไปถึงการเผยแพร่ทั้งช่องทางทางพบซึ่งหน้าและช่องทางออนไลน์ เพื่อสะดวกรวดเร็วตรงความต้องการของผู้รับข้อมูล เมื่อประชาชนในพื้นที่ ผู้รับข้อมูล ได้ศึกษาและนำไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมแล้ว เกิดความพึงพอใจอย่างยิ่งในการดำเนินงาน

3. การเสนอรูปแบบการพัฒนาพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ เช่น การพัฒนาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ตามแนวความคิดทฤษฎี โดยยึดรูปแบบการพัฒนาโดยสร้างสรรค์ ทั้งการปฏิบัติ ซึ่งหน้าและการปฏิบัติทางโซเชียลมีเดีย บนพื้นที่สูงของพระธรรมจาริกบ้านเข็กน้อย จังหวัดเพชรบูรณ์

คำสำคัญ: การพัฒนาเชิงสร้างสรรค์; ไตรสิกขา 3

Full Paper

การอนุรักษ์ภูมิปัญญาโนราโรงครูอย่างสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง กรณีศึกษา
ตำบลควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

CONSERVATION OF INNOVATIVE FUNGAL INTELLIGENCE FOR COMMUNITY DEVELOPMENT: A CASE
STUDY OF KWANGLANG SUB-DISTRICT, HAT YAI DISTRICT, SONGKHLA PROVINCE

วรลักษณ์ พฤษศรี

Worralak Prueksasri

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Padzforu43@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาภูมิปัญญาโนราโรงครู อนุรักษ์โนราโรงครูอย่างสร้างสรรค์ในฐานะเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น และ นำเสนอแนวทางอนุรักษ์โนราโรงครูอย่างสร้างสรรค์ การศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์แบบสร้างข้อสรุป ใช้ในงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเขียนอธิบายเชิงพรรณนา ได้จากการสังเกต สัมภาษณ์ และจดบันทึก ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการนำข้อมูลบรรยายมาวิเคราะห์ โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องอ้างอิงมาจำแนกกลุ่มตัวอย่างโดยการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป และแบบสัมภาษณ์แบบเชิงลึก

ผลการศึกษา พบว่า ดินแดนต้นกำเนิดของโนรา คือ บริเวณรอบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โนราถือได้ว่าเป็นนาฏยลักษณะพิเศษที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่มีใช้แค่การร่ายรำที่สวยงาม แต่โนรายังผูกโยงด้วยความเชื่อ ภูมิปัญญา วัฒนธรรมพื้นถิ่น สายสัมพันธ์ของผู้คน รวมทั้งการเรียงร้อยประวัติศาสตร์ความรุ่งเรืองของปักษ์ใต้เข้าไว้ด้วยกัน กระบวนการสืบทอดถ่ายทอดภูมิปัญญาโนราโรงครูของชุมชนควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เริ่มต้นจากผู้นำชุมชน ผู้เฒ่าผู้แก่ ครูหมอรวมถึงกลุ่มบุคคลผู้มีหน้าถ่ายทอดภูมิปัญญาโนราโรงครู บอกเล่าถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของตนให้แก่ผู้รับการถ่ายทอดในรูปของคำพูด เมื่อมีพิธีกรรมจะให้ผู้สืบทอดได้ทำการแสดงจริง โดยผู้ถ่ายทอดเป็นผู้คอยแนะนำ นอกจากนี้ยังมีการจัดทำสื่อที่เป็นหนังสือบอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์ ความสำคัญ และภาพรวมของภูมิปัญญาโนราโรงครู รวมทั้งมีการบันทึกไว้ในสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากมาย เพื่อให้บุคคลทั้งต่างท้องถิ่นและต่างประเทศได้ศึกษา และ แนวทางการอนุรักษ์ภูมิปัญญาโนราโรงครูอย่างสร้างสรรค์ของชุมชนควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่าให้ได้ทราบถึงข้อดีของภูมิปัญญาโนราโรงครู เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นและชุมชน มีทัศนคติที่ดี นำไปสู่การศึกษา หาประสบการณ์เกี่ยวกับภูมิปัญญาโนราโรงครู เพื่อพิสูจน์และตรวจสอบด้วยตนเอง

คำสำคัญ: การอนุรักษ์ภูมิปัญญา; โนราโรงครู; การพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง

Full Paper

กระบวนการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม ไทย - ยวนบ้านต้นตาล อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสกลนคร

THAI – YUAN CULTURAL HERITAGE CONSERVATION PROCESS

TONTARN VILLAGE SAOHAI DISTRICT SARABURI PROVINCE

พชรวัฒน์ วรภัทรชัยรัตน์

Phacharawat Woraphattharachairat

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Phacharawat_Woraphattharachairat@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีเป็น การวิจัยเชิงคุณภาพ พื้นที่วิจัย คือ บ้านต้นตาล อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ กลุ่มที่ 1 ชาวบ้าน จำนวน 9 ราย กลุ่มที่ 2 นักวิชาการที่ทำการศึกษ และนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย-ยวน จำนวน 3 ราย และกลุ่มที่ 3 ผู้นำชุมชนหรือปราชญ์ชาวบ้าน จำนวน 3 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า

1. ประวัติความเป็นมาวัฒนธรรมของชุมชนไทย-ยวน บ้านต้นตาล อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสกลนคร พบว่า ชาวไทย-ยวน นั้นมีประวัติศาสตร์มากกว่า 200 ปี เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ชาวไทยกลุ่มหนึ่ง ที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ทางตอนเหนือของประเทศไทยมาเป็นเวลานานในอดีต ได้มาตั้งรกรากหลักปักฐานบ้านเรือนอยู่ที่ ลุ่มแม่น้ำป่าสัก บริเวณ อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสกลนคร มาจนถึงทุกวันนี้ 2. กระบวนการอนุรักษ์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนไทย-ยวน บ้านต้นตาล อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสกลนคร 1) การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาผ่านผู้สูงอายุ 2) การสืบทอด เป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ วัฒนธรรม ประเพณี แก่เยาวชน 3) การเผยแพร่ เป็นการจัดงานประเพณี จัดแสดงนิทรรศการและนำเสนอผ่านสื่อต่าง ๆ เป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมให้เป็นที่รู้จัก สร้างความภูมิใจให้กับคนในชุมชนและดึงดูดนักท่องเที่ยว 3. แนวทางการนำเสนอการอนุรักษ์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนไทย-ยวน บ้านต้นตาล อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสกลนคร คือ 1) ควรจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ควรพัฒนาหลักสูตรการสอน สื่อการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ 2) ควรพัฒนาสื่อการเผยแพร่ วัฒนธรรม สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ สื่อดิจิทัล ควรจัดนิทรรศการ กิจกรรมทาง 3) ควรจัดกิจกรรมประเพณีต่างๆ บันทึกถ่ายทอดประเพณี พิธีกรรม ความเชื่อ ควรส่งเสริมให้เยาวชนเรียนรู้และเข้าใจประเพณี ๔) ควรประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ และร่วมมือกันในการอนุรักษ์วัฒนธรรม ควรระดมทุนทรัพยากร และควรสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ควรสร้างเครือข่ายนักท่องเที่ยว นักวิจัย สื่อมวลชน

คำสำคัญ; กระบวนการอนุรักษ์; วัฒนธรรม ไทย – ยวน

Full Paper

การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ตามแนวคิดโคก หนอง นา โมเดล โดยใช้หลักธรรม

อิทธิบาท 4 : กรณีศึกษา ตำบลหนองพระ อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร

COMMUNITY ECONOMIC DEVELOPMENT BASED ON KHOK NONG NA MODEL CONCEPT USING DHAMMA

PRINCIPLES ITTHIBAT4 :A CASE STUDY OF NONG PHRA SUBDISTRICT,

WANG SAI PHUN DISTRICT PHICHIT PROVINCE

พระครูพิเศษปริยัตยาภรณ์

PhrakruPisetparayatyapon

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

6501204255@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ 1) เพื่อถอดบทเรียนการทำโคก หนอง นา โมเดล ศูนย์เรียนรู้ชุมชนตามหลักการของเครือข่ายกิจกรรมธรรมชาติ ตำบลเขาเจ็ดยอด อำเภอทับคล้อ จังหวัดพิจิตร 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตามแนวคิด โคก หนอง นา โมเดล ตำบลหนองพระ อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตามแนวคิด โคก หนอง นา โมเดล ตำบลหนองพระ อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร บนฐานหลักธรรมอิทธิบาท 4 เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 24 คน การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า

1. ถอดบทเรียนการทำ โคก หนอง นา โมเดล ศูนย์เรียนรู้ชุมชนตามหลักกิจกรรมธรรมชาติ ตำบลเขาเจ็ดยอด ต้นแบบวางอยู่บนองค์ประกอบ 4 ประการ คือ 1) มีการแบ่งปันความรู้ โดยเริ่มจากครัวเรือนต้นแบบ ขยายสู่ชุมชน จากนั้นขยายผลในรูปเครือข่าย 2) ผลประโยชน์ร่วมกัน คือ ประชาชนในชุมชน มีสุขภาพแข็งแรง (อาหารปลอดภัย/เสริมรายได้) 3) เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ในรูปของกิจกรรม “การเอามื้อสามัคคี” เป็นการสร้างความสัมพันธ์ทางใจ และ 4) การเรียนรู้ในรูปของการเรียนรู้ตลอดชีวิตของชุมชน

2. แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน โดยมีเป้าหมายไปที่ “การพัฒนาคน” ให้สอดคล้องตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของสถาบันครอบครัว รวมถึงสนับสนุนให้ชุมชนในภาพรวมได้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักกิจกรรมธรรมชาติ

3. แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตามแนวคิด โคก หนอง นา โมเดล ตำบลหนองพระ พบว่ามีความสมดุลและส่งเสริมซึ่งกันและกัน กับหลักธรรมอิทธิบาท 4 กล่าวคือ การมีใจรักในสิ่งที่ทำ มุ่งมั่นทุ่มเททั้งกายและใจ มีสติต่อสิ่งต่อสิ่งที่ทำ และรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้น

คำสำคัญ; กระบวนการอนุรักษ์; วัฒนธรรม ไทย – ยวน

Full Paper

การเรียนรู้การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในธุรกิจเกษตรแปรรูปในตำบลวังทับไทร อำเภอสาทเหล็ก จังหวัดพิจิตร

LEARNING TO APPLY LOCAL WISDOM IN AGRICULTURAL PROCESSING BUSINESSES

IN WANG THAP TAI SUB-DISTRICT, SAK LEK DISTRICT, PHICHIT PROVINCE

พระธนวุฒิ ธนิสสุโร (ศรีโสภ)

PhraTanawut Thanisutho (Srisopa)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

บทคัดย่อ

โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ประกอบการธุรกิจแปรรูปมะม่วงประสบความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจและเอกชน ในตำบลวังทับไทร จังหวัดพิจิตร 2) เพื่อศึกษากระบวนการยกระดับศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จกับผู้ประกอบการธุรกิจของกลุ่มวิสาหกิจและเอกชน ในตำบลวังทับไทร จังหวัดพิจิตร และ 3) เพื่อนำเสนอรูปแบบกระบวนการยกระดับศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลให้ผู้ประกอบการธุรกิจแปรรูปมะม่วงของกลุ่มวิสาหกิจและเอกชน ในตำบลวังทับไทร จังหวัดพิจิตร กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 คน เลือกแบบเจาะจงวิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จด้านเศรษฐกิจ พบว่า มีจ้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้แก่สมาชิกด้านสังคม พบว่า ชุมชนมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันซึ่งกันและกัน ด้านความยั่งยืนพบว่า ชุมชนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และสามารถนำไปสู่การต่อยอด

2) กระบวนการยกระดับศักยภาพทางธุรกิจที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จพบว่า มีกระบวนการวางแผนการนำปัญหามาประชุม นำไปสู่กระบวนการยกระดับเรียนรู้ การวิเคราะห์และยกระดับศักยภาพทางธุรกิจขั้นการปฏิบัติ การแปรรูป และการประเมินผลในรูปแบบของการทบทวนถึงความสำเร็จของกลุ่ม

3) รูปแบบกระบวนการยกระดับศักยภาพทางธุรกิจพบว่ากลุ่มได้นำองค์ความรู้ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น และกระบวนการที่ได้เรียนรู้นำมาประยุกต์ใช้สามารถนำมาสร้างธุรกิจเกษตรบนหลักธรรมส่งผลต่อการดำเนินวิสาหกิจมั่นคงและยั่งยืน

คำสำคัญ: ภูมิปัญญาท้องถิ่น; ในธุรกิจเกษตรแปรรูป

Full Paper

การพัฒนาการผลิตลำไยนอกฤดูเพื่อการส่งออกของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี

THE DEVELOPMENT OF OFF-SEASON LONGAN PRODUCTION FOR EXPORT OF FARMERS IN

CHNTHABURI PROVINCE

บวรภวิษฐ์ พิกุล

Bowornphawit Phikun

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Naykratiy.phk@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการพัฒนาการผลิตลำไยนอกฤดูเพื่อการส่งออกของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสถานการณ์การผลิตลำไยนอกฤดูเพื่อการส่งออกของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี 2) ศึกษาการเพิ่มศักยภาพการผลิตลำไยนอกฤดูเพื่อการส่งออกของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี 3) ศึกษาการสร้างเครือข่ายการผลิตลำไยนอกฤดูเพื่อการส่งออกของเกษตรกร โดยมีระเบียบวิธีการวิจัยคือ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยายและพรรณนาความ ผลการวิจัยพบว่า 1. สถานการณ์การผลิตลำไยนอกฤดูเพื่อการส่งออกของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรีเป็นแหล่งผลิต "ลำไยนอกฤดู" ที่ใหญ่ที่สุดของไทย คิดเป็น 90% ของผลผลิตทั้งหมด มีพื้นที่ปลูกลำไยนอกฤดูประมาณ 120,000 ไร่ คาดว่าในปี 2566/67 จะมีผลผลิตประมาณ 326,500 ตัน ตลาดหลักสำหรับลำไยนอกฤดูของจันทบุรีคือจีน รองลงมาคือเวียดนาม ลาว ยองกง และได้หวัน ความต้องการลำไยจากต่างประเทศ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากความต้องการบริโภคผลไม้ที่มีคุณภาพและปลอดภัย ราคาลำไยนอกฤดูในช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ซึ่งสูงกว่าช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาสาเหตุของราคาที่สูงขึ้น มาจากผลผลิตที่ออกสู่ตลาดน้อยลง 2. การเพิ่มศักยภาพการผลิตลำไยนอกฤดูเพื่อการส่งออกของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรีจากการใช้เทคโนโลยี การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และการสร้างตราสินค้าผลิตภัณฑ์ สามารถอธิบายสนับสนุนการผลิตลำไยนอกฤดูกาล เป็นเทคโนโลยีที่มีประโยชน์ต่อทั้งเกษตรกรและผู้บริโภค เกษตรกรควรศึกษาข้อมูล เรียนรู้เทคนิค และเตรียมความพร้อม เพื่อนำเทคโนโลยีนี้ไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด 3. การสร้างเครือข่ายการผลิตลำไยนอกฤดูเพื่อการส่งออกของเกษตรกร ในจังหวัดจันทบุรี โดยเครือข่ายระหว่างนายทุนกับเกษตรกรรายย่อย เครือข่ายระหว่างเกษตรกรรายย่อยกับพ่อค้าคนกลาง เครือข่ายระหว่างพ่อค้าส่งออกกับพ่อค้าคนกลาง เครือข่ายระหว่างนายหน้ากับพ่อค้า

คำสำคัญ: ลำไย; การส่งออก; เกษตรกร

Full Paper

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ของเทศบาลตำบลวังแฉ่ม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

FACTORS RELATED TO SUPPORT THE ORGANIC FARMING OF WANG SAM SUBDISTRICT MUNICIPALITY,
MAKHAM DISTRICT, CHANTHABURI PROVINCE

เจริญ คามสุข

Charoen Kamsuk

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

charoen0822196129@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความรู้และทัศนคติต่อการทำเกษตรอินทรีย์ของเกษตรกร 2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการทำเกษตรอินทรีย์ของเกษตรกร 3) แนวทางการส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ของเกษตรกร ในตำบลวังแฉ่ม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก และใช้แบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้นำที่เป็นทางการ จำนวน 10 คน และเกษตรกรจำนวน 122 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรู้และทัศนคติต่อการทำเกษตรอินทรีย์ของเกษตรกร อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.04 โดยมีความคิดเห็นว่า เกษตรอินทรีย์สามารถช่วยลดต้นทุนและลดการใช้สารเคมี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (3.25) รองลงมาคือคิดว่าเกษตรอินทรีย์ช่วยรักษาระบบนิเวศ ค่าเฉลี่ย 3.20 2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการทำเกษตรอินทรีย์ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.08 เรียงลำดับความคิดเห็นได้ดังนี้ ความคิดเห็นด้านนโยบายการส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ของภาครัฐ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.54) รองลงมา คือ ความรู้และทัศนคติต่อการทำเกษตรอินทรีย์ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.04) และการส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ของเทศบาลอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.66) 3) แนวทางส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ของเทศบาลตำบลวังแฉ่ม ต้องวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ จัดทำโครงการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ มีการถ่ายทอดความรู้ ฝึกปฏิบัติและศึกษาดูงาน, จัดทำแปลงเรียนรู้ให้เกษตรกรที่สนใจมีส่วนร่วมในการจัดทำแปลงเรียนรู้, พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ในการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์, สนับสนุนงบประมาณ/ปัจจัยการผลิตให้กับเกษตรกรที่สนใจ, จัดทำฐานข้อมูลเกษตรกรที่ทำเกษตรอินทรีย์ และพัฒนาสู่เกษตรกรต้นแบบ บูรณาการกับภาครัฐและเอกชน ส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ โดยวิธีการส่งเสริมใช้แบบผสมผสาน โดยที่นักส่งเสริมการเกษตร และเกษตรกรต้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและรับความรู้และดำเนินการร่วมกัน เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย

คำสำคัญ: เกษตรอินทรีย์; การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์; เทศบาลตำบลวังแฉ่ม

Full Paper

แนวทางการสร้างสังคมสันติสุขด้วยจิตวิทยาเชิงบวกตามหลักพุทธสันติวิธีในวัยเด็ก

GUIDELINES FOR BUILDING A PEACEFUL SOCIETY WITH POSITIVE PSYCHOLOGY BASED ON BUDDHIST
PRINCIPLES OF PEACE IN CHILDHOOD

พระครูปลัดสุวัฒนบัณฑิตคุณ¹ (พล สมณะ), กมลาค ภูวธานีพงศ์², เมธาวิ อุดมธรรมานุภาพ³ และสุวัฒน์ รักขันโท⁴

Phrakrupaladsuwattanapanditkul¹ (Phon Sommana), Kamalas Phoowachanathipong²,

Maytawee Udomtamanupab³, and Suwatsan Ragkhanto⁴

มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย¹²³⁴

Mahachulalongkornrajavidyalaya

phonsommana@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความการวิชาการนี้ เพื่อศึกษาสภาพการเสริมสร้างสังคมสันติสุขด้วยจิตวิทยาเชิงบวกตามหลักพุทธสันติวิธีในวัยเด็ก แนวทางการเสริมสร้างสังคมสันติสุขด้วยจิตวิทยาเชิงบวกตามหลักพุทธสันติวิธีในวัยเด็ก รวมไปถึงการสร้างสังคมสันติสุขด้วยจิตวิทยาเชิงบวกตามหลักพุทธสันติวิธีในวัยเด็ก และการวิเคราะห์ข้อมูลจะเห็นได้ว่า สภาพการเสริมสร้างสังคมสันติสุขด้วยจิตวิทยาเชิงบวกตามหลักพุทธสันติวิธีในวัยเด็ก ได้ใช้หลักพุทธสันติวิธีที่ได้จากการสัมภาษณ์และการศึกษาจากเอกสาร ได้แก่ หลักธรรมสังคหวัตถุ 4 และหลักเศรษฐกิจพอเพียง เป็นหลักธรรมที่ส่งเสริมสังคมหรือชุมชนให้เกิดสันติสุขได้ หลักธรรมสังคหวัตถุ 4 และหลักเศรษฐกิจพอเพียงมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้นำทางให้กับเด็ก เพราะเป็นหลักธรรมที่ไม่มีความเบียดเบียนซึ่งกันและกัน มีความรัก สามัคคี มีเสรีภาพ เคารพในสิทธิมนุษยชน มีความสัมพันธ์ที่ดี มีศักยภาพที่พึ่งพิงตนเองได้ในระดับที่สูง รวมไปถึงแนวทางการสร้างสังคมสันติสุขด้วยจิตวิทยาเชิงบวกตามหลักพุทธสันติวิธีในวัยเด็ก ซึ่งสามารถถอดเป็นโมเดล เรียกว่า CCPA MODEL ประกอบด้วย C = Child เด็ก C = Change การปรับตัวเปลี่ยนแปลง P = Peace Society สังคมสันติสุข A = Activity กิจกรรม กล่าวโดยรวม คือ เป็นสังคมแห่งการปรับตัว การเปลี่ยนแปลงเพื่อความเหมาะสม ไม่ทำให้ผู้อื่นต้องได้รับความเดือดร้อน

คำสำคัญ: การสร้างสังคม; สันติสุข; จิตวิทยาเชิงบวก; หลักพุทธสันติวิธี

Full Paper

ภาวะสุขภาพชาวนาสูงอายุและการขาดแคลนแรงงานในภาคเกษตรบริบททางสังคมที่เปลี่ยนไปของสังคมชนาไทย
HEALTH STATUS OF THE ELDERLY FARMERS AND THE SHORTAGE OF LABOR IN THE AGRICULTURAL SECTOR.

THE SOCIAL CONTEXT OF THAI FARMING SOCIETY THAT HAS RECENTLY CHANGED.

ขวัญชนก เหล่าสุนทร¹, เชษฐกานต์ เหล่าสุนทร², ดิศวรบุตร เหล่าสุนทร³, และพระมหาวิเศษ กนตธมโม⁴

Kuanchanok Laosunthara¹, Chedhakarn Laosunthara²,

Disavorabuth Laosunthara³, and Pharmaha Wiset Kantadhommo⁴

มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย¹⁴

Mahachulalongkornrajavidyalaya

kuanchanok.lao@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

การปลูกข้าว ผู้ผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ คือ “ชาวนา” ซึ่งในปัจจุบัน ชาวนาไม่ได้เพียงปลูกข้าวไว้กินเองหรือขายเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังทำการผลิตพืช ผัก สมุนไพร ซึ่งเป็นพืชในเชิงพาณิชย์อื่นๆ อีกด้วย อีกทั้งยังประกอบอาชีพรับจ้าง ทั้งในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร จึงอาจกล่าวได้ว่า “ชาวนา” ไทย ถูกปรับโครงสร้างเป็นได้ทั้ง “เกษตรกร” และ “กรรมกร” ในเวลาเดียวกัน

ปัจจุบันประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ กล่าวคือ ในปี 2557 ประชากรสูงวัยที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวนมากถึง 90 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 15 ของประชากรทั้งหมด และมีอัตราของประชากรสูงวัยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว สาเหตุที่ทำให้ประชากรสูงวัยขึ้นมาจาก วิกฤตการณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัย คนรักสุขภาพมากขึ้น ผลที่ตามมาในอนาคตก็คือ อัตราส่วนประชากรวัยแรงงานต่อผู้สูงอายุลดลง จึงทำให้ แรงงานในภาคเกษตรลดลง อย่างต่อเนื่อง จากร้อยละ 67 ในช่วงปี 2516-2520 ลดลงเหลือ ร้อยละ 60 ในช่วงปี 2531-2535 ลดลงเหลือ ร้อยละ 42.2 ในช่วงปี 2546-2549 และลดลงเหลือเพียง ร้อยละ 37 ในปี 2553

ขณะนี้ประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Ageing Society) เนื่องมาจากวิวัฒนาการที่ทันสมัยทางเทคโนโลยี ที่ช่วยบรรเทาการเจ็บป่วยและช่วยยืดอายุไขให้แก่ผู้สูงอายุ นี่เองจึงทำให้ผู้สูงอายุมีปริมาณมากขึ้น ซึ่งสวนทางกับประชากรเกิดใหม่ในสังคมจึงเป็นปัญหาที่ตามมาในสังคม ปัญหาขาดแคลนแรงงานในวัยแรงงานทางภาคเกษตร เนื่องจากแรงงานวัยแรงงานในภาคเกษตรเดิม เข้าสู่วัยชราเป็นส่วนใหญ่และประกอบกับอัตราการเกิด ที่ลดลงทำให้แรงงานในวัยแรงงานขาดแคลน เนื่องจากการไม่เข้าใจกันของคนแต่ละช่วงอายุ การขาดการดูแลเอาใจใส่คนในครอบครัว เกิดความขัดแย้งทางความคิด เกิดความเหลื่อมล้ำทางสถานะในครอบครัว ซึ่งส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจแก่ผู้สูงอายุในสังคม

คำสำคัญ: ผู้สูงอายุ, เกษตรกรสูงวัย; คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ;

ลดความเหลื่อมล้ำ; Ageing Society

Full Paper

บ้านเก่าเสาปิ่นจัน : รูปแบบการจัดการพิพิธภัณฑ์ชุมชนในเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

SAOPANJAN-OLD HOUSE MUSEUM : A COMMUNITY MUSEUM MODEL

IN TAPHANHIN MUNICIPALITY PHICHIT PROVINCE

ภัชชาวีร์ รัตนใหม่

Phatchawee Ratanamai

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Ploy.ratanamai@gmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อศึกษาระบบการจัดการพิพิธภัณฑ์ชุมชนเสาปิ่นจัน ในเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร 2) เพื่อพัฒนากิจกรรมด้วยพลังเครือข่าย และแหล่งเรียนรู้ชุมชนผ่านพิพิธภัณฑ์เสาปิ่นจัน ในเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร และ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยพิพิธภัณฑ์ชุมชน ในเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 คน เลือกแบบเจาะจง โดยใช้เกณฑ์ เป็นบุคคลที่มีความรู้พื้นฐานทางประวัติศาสตร์ และวิถีวัฒนธรรมชุมชน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. ระบบการจัดการพิพิธภัณฑ์ชุมชนเสาปิ่นจัน โดยเอกชนมีการนำเสนอในรูปแบบของ การส่งเสริมการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และวิถีวัฒนธรรมของชุมชน พร้อมทั้งการจัดนิทรรศการ “ภาพถ่ายเล่าขานตำนานตะพานหิน” ให้กับนักท่องเที่ยว และนักเรียนจากสถานศึกษาทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่จังหวัดพิจิตร

2. การพัฒนากิจกรรมด้วยพลังเครือข่าย ในรูปแบบการทัศนศึกษา นำเสนอภาพถ่าย เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชุมชน โดยการใช้คำบอกเล่า เสริมด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน พร้อมแสดงเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวตลอด รวมถึงจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนในพิพิธภัณฑ์ ในรูปของการจัดให้เป็นถนนคนเดิน การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของพิพิธภัณฑ์ทางระบบสารสนเทศมีบทบาทสำคัญในการสร้างความรู้และการเข้าใจ การเพิ่มการเข้าถึงข้อมูล สร้างความติดตามและความสนใจ และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของพิพิธภัณฑ์ในสาธารณะ เป็นศูนย์กลางที่เชื่อมโยงกับชุมชนและท้องถิ่น

3. แนวทางในการพัฒนาโดยการประสานงานเชื่อมโยงกับสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพิจิตร วัฒนธรรมจังหวัดพิจิตร การต่อยอดการใช้เทคโนโลยี พร้อมทั้งการนำระบบสารสนเทศเข้ามาใช้ในการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ ตลอดจนรวมถึงการลงในระบบฐานข้อมูล Database เพื่อให้ข้อมูลยังคงอยู่และไม่สูญหาย จัดทำคลิปวิดีโอในการบอกเล่าเรื่องราวของคนในชุมชน มีการจัดทำในแพลตฟอร์มใน Google และจัดทำระบบ AI เพื่อให้คนรุ่นใหม่เข้าถึงได้ง่ายขึ้นในยุค Digital

คำสำคัญ: บ้านเก่าเสาปิ่นจัน; รูปแบบการจัดการ; พิพิธภัณฑ์ชุมชน

Full Paper

TOURISM IDENTITY THROUGH MON THE SAI NOI HOMESTAY TOURISM COMMUNITY ENTERPRISE
GROUP IN AYUTTHAYA PROVINCE OFFERS LOCAL WISDOM THAT ALIGNS WITH BUDDHIST PRINCIPLES

Sudtida Padrit ¹, PhraUdomBundhit ² Phrakrusisitthibandit ³,

Kuanchanok Laosunthara ⁴ Songpon Ruammai ⁵

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Sudtida.pad@mcu.ac.th

Abstract

The objectives of this academic article are 1) to study cultural tourism by focusing on the presentation of Mon identity, which is an ethnic group with a long history in the area, and 2) to study local wisdom as well as to present the knowledge and traditional way of life of the Mon people in the area according to Buddhist guidelines in the section on combining Buddhist principles and beliefs with tourism. Although the old town of Ayutthaya does not have a sea or mountains, it is a culturally diverse province, like "Bang Bal," one of Ayutthaya's 16 administrative districts. The community has a long history, beginning to settle during the reign of King Naresuan the Great. King Naresuan the Great ordered the Mon people to migrate from Hongsaodi and settle outside the city, naming the village "Ban Mon." Sai Noi sub-district, located in the north of Bang Ban District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, transformed the former Ban Mon community. In most areas, the villagers will do farming. Sai Noi, the ancient Mon community, has been cultivating rice since the reign of His Majesty the King. The villagers have occupations in farming and tourism, focusing on activities related to their way of life, such as making Mon bricks, pak sabai Mon, making ancient crispy noodles, and making Thai sweets in the Ayutthaya era. The Mon community hides in Sai Noi sub-district, Bang Ban District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. This place is not only an ordinary Mon community, but the villagers have helped to establish it. Ecotourism Village, Sai Noi Homestay The local community group operates Ecotourism Village, Sai Noi Homestay, delivering local experiences to tourists and fostering pride in the community enterprise, demonstrating the homestay community's participation and economic growth.

Keywords; Tourism Community Enterprise; Identity Mon; local wisdom

Full Paper

แนวทางการพัฒนากิจกรรมการปฏิบัติธรรมสำหรับผู้สูงอายุ อำเภอโพธาราม จังหวัดพิจิตร

INSTRUCTIONS TO IMPROVE MEDITATION PRACTICE FOR THE ELDERLY

IN PHONTALAY, PHICHIT PROVINCE

พระเจตพล คุตตมโน (กุลแพร)

PhraJettaphol Kudtadmano (Kulpear)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Jettaphol2112@gmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างกิจกรรมการปฏิบัติธรรมสำหรับผู้สูงอายุ 2) เพื่อนำกิจกรรมสู่การปฏิบัติธรรมสำหรับผู้สูงอายุ และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนากิจกรรมการปฏิบัติธรรมของผู้สูงอายุ อำเภอโพธาราม จังหวัดพิจิตร ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พระวิปัสสนาจารย์ จำนวน 3 รูป เลือกแบบเจาะจง และผู้ปฏิบัติธรรม จำนวน 20 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างตามสมัครใจ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมโครงการปฏิบัติธรรม ใช้อิริยาบถ 4 ท่ายืน.... ท่าเดิน... ท่านั่ง... และท่านอน... และปลูกศรัทธา ความตั้งใจ “การมีสติ สมาธิตั้งมั่นในกิจที่กำลังทำ” พร้อมกับการได้ร่วมทำบุญตักบาตร บูชาพระรัตนตรัย สมาทานศีล อุโบสถศีล สมาทานกรรมฐาน รับโอวาสธรรม และ กิจกรรมเสริม

2. พัฒนา “อิริยาบถ 3” ท่ายืน.... ท่าเดิน... และท่านั่ง... ไม่เกิน 10 นาที เพื่อให้เหมาะสมกับผู้ปฏิบัติตามวัย เน้นไปที่การสวดมนต์มากกว่าการปฏิบัติ เลือกใช้บทสวดมนต์ที่เกี่ยวข้องเนื่องด้วยการเจริญภาวนา บททวิสติสังการะปาฐะ บทสวดที่เกี่ยวข้องกับอาการ 32 ประการ

3. นำเสนอแนวทางการพัฒนาใน 4 ประเด็น ได้แก่ 1) ภาวนาเป็นการพัฒนาอินทรีย์ทั้ง 5 คือ หู ตา จมูก ลิ้น และให้มีความแข็งแรงสมบูรณ์ ทำให้สามารถทำกิจวัตรประจำวัน 2) ศีลภาวนาการพัฒนาศีล เป็นการพัฒนาในเรื่องความสัมพันธ์ทางด้านกายวาจา กับบุคคลอื่น 3) จิตภาวนา เป็นการพัฒนาคุณภาพจิต ด้วยวิถีทางพุทธศาสนาอันเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องดีงาม 4) ปัญญาภาวนาการพัฒนาปัญญา เปรียบเหมือนกับอภิญญาสิกขา คือ การรู้เข้าใจสิ่งทั้งหลายตามความเป็นจริง

คำสำคัญ; แนวทางการพัฒนา; กิจกรรมการปฏิบัติธรรม; ผู้สูงอายุ

Full Paper

การพัฒนากระบวนการทำสวนผลไม้เกษตรอินทรีย์ ของอำเภอลำลูก จังหวัดจันทบุรี

PROCESS DEVELOPMENT FOR ORGANIC FRUIT ORCHARD FARMING

OF KHLUNG DISTRICT CHANTHABURI PROVINCE

พระอธิการปรีชา ปรีปนโน (เบญจกิจ)

PraPreecha PrariPunnno (Benchakit)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

advice0000035@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการทำสวนผลไม้เกษตรอินทรีย์ ของอำเภอลำลูก จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการสวนผลไม้ของ อำเภอลำลูก จังหวัดจันทบุรี 2) พัฒนากระบวนการทำสวนผลไม้เกษตรอินทรีย์ ของอำเภอลำลูก จังหวัดจันทบุรี และ3) นำเสนอแนวทางการจัดการสวนผลไม้เกษตรอินทรีย์ ของอำเภอลำลูก จังหวัดจันทบุรี โดยมีระเบียบวิธีการวิจัยคือ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยายอธิบายและพรรณนาความผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัญหาการจัดการสวนผลไม้ของ อำเภอลำลูก จังหวัดจันทบุรี ปัญหาภัยแล้ง เกิดจากสภาพภัยแล้งที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันอยู่ในลักษณะพื้นที่ป่าเหลือน้อย ป่าถูกบุกรุกทำลาย สภาพอากาศแปรปรวนและเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ปัญหาการขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตร แรงงานรับจ้างในภาคเกษตรในปัจจุบันยังไม่ได้ให้ความสนใจ และยังไม่ได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายแรงงานเท่าที่ควร จึงประสบปัญหาด้านสภาพการทำงานค่าจ้างสวัสดิการและอื่นๆ 2. การพัฒนากระบวนการทำสวนผลไม้เกษตรอินทรีย์ ของอำเภอลำลูก จังหวัดจันทบุรี กระบวนการเรียนรู้การทำสวนผลไม้เกษตรอินทรีย์ มาตรฐานเกษตรอินทรีย์เป็นภาพสะท้อนของสภาพการณ์การผลิตและการแปรรูปผลผลิตเกษตรอินทรีย์ ที่เกษตรกรได้พัฒนาระดับความสามารถในการทำการผลิตและแปรรูปให้ก้าวรุดหน้ามากขึ้น โดยระบบการผลิตเกษตรอินทรีย์ต้องเอื้ออำนวยต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม 3. แนวทางการจัดการสวนผลไม้เกษตรอินทรีย์ ของอำเภอลำลูก จังหวัดจันทบุรี ในด้านสังคม การเสริมสร้างอาชีพทางด้านสังคมของเกษตรกรเกษตรอินทรีย์อำเภอลำลูกมีการดำเนินงานในรูปแบบของเครือข่ายช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การผลิตด้วยเกษตรอินทรีย์ที่คำนึงถึงผลกระทบด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเกษตรอินทรีย์ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ จากสถาบันการศึกษาและภาคีเครือข่ายมีการผสมผสานการใช้เทคโนโลยีเพื่อการพึ่งตนเองอย่างสมดุล

Full Paper

คำสำคัญ: การพัฒนา; สวนผลไม้; เกษตรอินทรีย์

รูปแบบการพัฒนาการปลูกพริกไทยของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี

DEVELOPMENT MODEL OF PEPPER PLANTING FARMER IN CHANTHABURI PROVINCE

อธิษฐ์ อุปภาค

Athis Uppaphak

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Chettha008@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาการปลูกพริกไทยของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการปลูกพริกไทยของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี 2) ศึกษาแบบแผนการพัฒนาการปลูกพริกไทยของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี 3) ส่งเสริมเครือข่ายผู้ปลูกพริกไทยของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี โดยมีระเบียบวิธีการวิจัยคือ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 11 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยายอธิบายและพรรณนาความ ผลการวิจัยพบว่า 1. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการปลูกพริกไทยของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี สถานการณ์พื้นที่เพาะปลูกพริกไทยของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรีจันทบุรีก็เป็นแหล่งผลิตพริกไทยที่สำคัญที่สุดของประเทศ ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง 10 อำเภอ ของจังหวัดจันทบุรี คุณสมบัติของพริกไทยมีความโดดเด่นเรื่องความเผ็ดร้อนและหอมฉุน อันเป็นลักษณะเฉพาะที่ทำให้ถูกนำไปใช้ประโยชน์ด้านโภชนาการ ทางยา หรือแม้แต่ในวงการความสวยงาม สิ่งเหล่านี้ทำให้พริกไทยเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญที่สามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรหรือผู้ปลูกได้อีกด้วย 2. รูปแบบการพัฒนาการปลูกพริกไทยของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี เกษตรกรใช้เทคโนโลยีการผลิตพริกไทยจากภูมิปัญญา การเตรียมดินด้วยการปรับสภาพพื้นที่ ปรับพลิกหน้าดิน ย้ายกล้าพริกไทยลงปลูกในแปลง การขยายพันธุ์พริกไทย คัดเลือกต้นพันธุ์ที่มีอายุ 1-1 ปีครึ่ง ที่ปราศจากโรค การปฏิบัติดูแลรักษา การให้น้ำ พ่นสารเคมีป้องกันกำจัดโรคการเก็บเกี่ยวของพริกไทย การเทคโนโลยีระบบการให้น้ำด้วยระบบ water fit simple กล่องควบคุมการให้น้ำพื้นฐาน ระบบรดน้ำอัตโนมัติ 3. ส่งเสริมเครือข่ายผู้ปลูกพริกไทยของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรีในรูปแบบของการรวมกลุ่มได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ การขับเคลื่อนด้านการตลาดให้กับผู้ปลูกพริกไทยของเกษตรกรอย่างต่อเนื่องส่งผลให้กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกพริกไทย แปรรูปและจำหน่ายผลผลิตได้อย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ; การพัฒนา; พริกไทย; เกษตรกร

Full Paper

กระบวนการสร้างนวัตกรรมชุมชนในการฟื้นฟูป่าชายเลน: กรณีศึกษากลุ่มวิสาหกิจชุมชนธนาคารต้นกล้าป่าชายเลนชุมชนคลองหัวจาก ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

THE PROCESS OF COMMUNITY INNOVATION IN MANGROVE RESTORATION: A CASE STUDY OF THE KHLONG HUACHAK MANGROVE SAPLING BANK COMMUNITY ENTERPRISE GROUP, BANG PAKONG SUBDISTRICT, BANG PAKONG DISTRICT, CHACHOENGSAO PROVINCE

ณัฐวุฒิ ทรัพย์อุปถัมภ์¹, จิตติ มงคลชัยอรัญญา², ชลกันดาร นาคทิม³

Natthawut Sub-upatham¹, Jitti Mongkolnchaiarunya², Chonlakanda Naktim³

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี¹ วิทยาลัยโลกคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์²

Faculty of Humanities and Social Sciences Rambhai Barni Rajabhat University¹

Global Studies and Social Entrepreneurship Thammasat University²

Natthawut.s@rbru.ac.th¹, jitti_m@yahoo.com², Chonlakanda.na@gmail.com³

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แนวคิดนวัตกรรมชุมชนและแนวคิดการจัดการทรัพยากรร่วมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน พื้นที่วิจัย คือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนธนาคารต้นกล้าป่าชายเลนชุมชนคลองหัวจาก ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนธนาคารต้นกล้าป่าชายเลนชุมชนคลองหัวจาก จำนวน 15 คน และเจ้าหน้าที่โครงการพลังชุมชนและนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืน (CEIS) ประจำภาคตะวันออก จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 17 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ของวรรณิ แกมเกตุ (2555 : 288) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด คือ 1) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก 2) การประชุมกลุ่มย่อย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาแล้วเขียนบรรยายเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า

1. นวัตกรรมการฟื้นฟูป่าชายเลนในพื้นที่เป้าหมายเป็นทั้งนวัตกรรมทางสังคมและนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีการปลูกตลอดจนการแปรรูปผลผลิต 2. การสร้างนวัตกรรมชุมชนสามารถทำควบคู่ไปกับการสร้างองค์ความรู้และการสร้างกลุ่มเพื่อลงมือปฏิบัติการร่วมกันอย่างกัลยาณมิตร 3. กระบวนการสร้างนวัตกรรมชุมชนกลุ่มวิสาหกิจธนาคารต้นกล้าป่าชายเลนชุมชนคลองหัวจาก ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) การแสวงหาข้อมูล 2) การผสานองค์ความรู้ 3) กำหนดเป้าหมายร่วม 4) ทดลองปฏิบัติ 5) การติดตามและประเมินผล 6) การต่อยอดและกระจายนวัตกรรม

ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานส่งเสริมการพัฒนาชุมชนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมการทำงานขององค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

คำสำคัญ: กระบวนการ; นวัตกรรมชุมชน; วิสาหกิจชุมชน; การพัฒนาที่ยั่งยืน

Full Paper

แนวทางการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากบนฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชนในเขตเทศบาล

ตำบลกงเก่า อำเภอกำแพงแสน จังหวัดกาฬสินธุ์

THE GUIDELINES FOR PROMOTING GRASSROOT ECONOMY BASED ON CULTURAL CAPITAL IN KUNG

KAO MUNICIPALITY THA KHANTHO DISTRICT KALASIN PROVINCE

พระเอกราช ปณญาวุฒ (โพธิ์แลกู)

PhraAkkarach Panyawutho (Phothilaeku)

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Akkarach997@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเศรษฐกิจฐานรากบนฐานทุนทางวัฒนธรรม 2) ศึกษาการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากบนฐานทุนทางวัฒนธรรม 3) ศึกษาแนวทางการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก บนฐานทุนทางวัฒนธรรม ชุมชนในเขตเทศบาลตำบลกงเก่า อำเภอกำแพงแสน จังหวัดกาฬสินธุ์ วิธีการดำเนิน การวิจัย การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการ สัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 23 ราย จากการศึกษาภาคสนามในเชิงคุณภาพ

ผลการศึกษาค้นคว้า

1) การศึกษาเศรษฐกิจฐานรากบนฐานทุนทางวัฒนธรรม ชุมชนเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์และเป็นพื้นที่ที่มี ทุนทางวัฒนธรรมที่ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ (1) ทุนองค์ความรู้ด้านเกษตรกรรม ซึ่งเป็นทุนดั้งเดิมที่เป็นรากฐานของ ชุมชน (2) ทุนองค์ความรู้ด้านหัตถกรรม เป็นทุนที่ชุมชนได้อาศัยภูมิปัญญาที่ได้รับการถ่ายทอดและเกิดจากการเรียนรู้ เองของชุมชน เช่น หัตถกรรม การจักสาน หัตถกรรมการทอผ้า เป็นต้น (3) ทุนองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรม ประเพณีและ ความเชื่อ เป็นทุนที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของชุมชนและได้มีกระบวนการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชน

2) การส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากบนฐานทุนทางวัฒนธรรม ชุมชนได้มีการส่งเสริมความรู้ และให้ข้อมูลความรู้ โดยที่ชุมชนมีการส่งเสริมความรู้ในส่วนต่างๆ เช่น การส่งเสริมความรู้ด้านเศรษฐกิจภายในชุมชน การส่งเสริมความรู้ด้าน การทอผ้าและด้านการจักสาน รวมถึงด้านเกษตรกรรม เป็นต้น โดยที่มีการให้ความรู้จากหน่วยงานต่างๆ

3) แนวทางการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากบนฐานทุนทางวัฒนธรรม ชุมชนมีแนวทางในการสร้าง ความร่วมมือ ของคนในชุมชน ระหว่างชุมชนและมีการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ที่สามารถส่งเสริมให้คนในชุมชนมีความ เข้มแข็ง มีการนำเอาภูมิปัญญาซึ่งเป็นทุนทางวัฒนธรรมมา ช่วยในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ซึ่งการนำเอาภูมิปัญญา มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชนถือว่า

คำสำคัญ; เศรษฐกิจฐานราก; ทุนทางวัฒนธรรม; ผลิตภัณฑ์ชุมชน

Full Paper

เยาวชนกับบทบาทความเป็นพลเมืองของไทย

YOUTH AND THE ROLE OF CITIZENSHIP IN THAILAND

ศิลาวัฒน์ ชัยวงศ์¹,ธีระวัฒน์ แก้วลังกา², มนูญ บุญนุด³Silawat chaiwong¹, Theerawat Keawlangka² and Manoon Boonnud³

วิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Nakhon Lampang Buddhist College Mahachulalongkornrajavidyalaya University

บทคัดย่อ

การสร้างการตระหนักรู้ให้กับเยาวชนในประเทศให้มีความรู้ในหน้าที่ของการเป็นพลเมืองของประเทศและพลโลกเป็นสิ่งสำคัญมากและหน่วยงานต่างๆ ในสังคมไม่สามารถเพิกเฉยได้ต้องพัฒนาสังคมให้สงบสุข ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความปลอดภัยในชีวิต โดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐต้องกำกับควบคุม กล่อมเกล่าประชาชนทุกช่วงวัย อาทิ ผู้สูงอายุ วัยทำงาน เด็กและเยาวชน ให้ยอมรับกฎกติกาของสังคมที่ต้องใช้ร่วมกันในการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ และจะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องสร้างความเป็นพลเมืองให้ประชาชนสามารถปกครองตนเองได้ โดยเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เคารพสิทธิ เสรีภาพ และกฎกติกาของสังคมที่เป็นธรรม รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ดังนั้น พลเมืองที่ดีในระบอบประชาธิปไตยต้องเป็นผู้ที่ยึดมั่นใจหลักศีลธรรมและคุณธรรมของศาสนา มีหลักการทางประชาธิปไตยในการดำรงชีวิต อีกทั้งต้องทำหน้าที่ที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนด และปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมและประเทศชาติ และเนื้อหาในบทความนี้จะนำเสนอตามทัศนของผู้เขียนในประเด็นเกี่ยวกับหน้าที่พลเมืองของเยาวชน คุณลักษณะความเป็นพลเมืองของเยาวชนในระบอบประชาธิปไตย และแนวทางการเสริมสร้างเยาวชนให้เป็นพลเมืองที่พึงประสงค์ของไทย

คำสำคัญ: รัฐธรรมนูญ; ระบอบประชาธิปไตย; เยาวชน; พลเมืองเมืองของไทย

Full Paper

การพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อส่งเสริมช่องทางการตลาดออนไลน์และรายได้

สู่ชุมชนตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

GUIDELINES FOR DEVELOPING HERBAL PRODUCT INNOVATIONS TO DEVELOP ONLINE MARKETING CHANNELS AND INCOME FOR THE COMMUNITY OF NAKHON SAWAN OK SUB DISTRICT, MUEANG DISTRICT, NAKHON SAWAN PROVINCE

สุภาวดี อัจฉิตการ¹, อัญชิสา มั่นศักดิ์², นริศรา มาลัย³, กัลยารัตน์ ใจคำ⁴,

สาวิตรี สอาดเทียน⁵, วรภพ วงศ์รอด⁶

Suphawadee Ajkidgar¹, Anchisa Mansak², Narisara Malai³, Kanyarat Chaikam⁴,

Sawitree Saardthian⁵ and Varapop Wongrod⁶

สาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Social Development Faculty of Humanities and Social Sciences Nakhon Sawan Rajabhat University¹²³⁴⁵⁶

2002suphawadi@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้แนวคิดการส่งเสริมการประกอบการธุรกิจ แนวคิดนวัตกรรมทางสังคม และแนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัยคือหมู่บ้านหนองแก่งพัฒนา หมู่ที่ 7 ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มเป้าหมาย ประชาชนชาวบ้านสาขาสสมุนไพรไทยจำนวน 3 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ การศึกษาข้อมูลมือสอง การสัมภาษณ์ การปฏิบัติการพัฒนานวัตกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิเคราะห์เนื้อหาแล้วเขียนบรรยายเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1. ข้อมูลสมุนไพรรของสวนประชาชนบ้าน บ้านหนองแก่งพัฒนา ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ได้แก่ ใบรางแดง ใบมะกรูด ใบหม่อน ใบขลุ่ ต้นเล็บมือนาง ทอนพันช้าง วานชักมดลูก 2. พัฒนานวัตกรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นสมุนไพรรของสวนประชาชนบ้านบ้านหนองแก่งพัฒนา ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ช่องทางการจำหน่าย และตราสัญลักษณ์สินค้า เป็นต้น องค์ความรู้จากงานวิจัยนี้ สามารถนำความรู้เกี่ยวกับสมุนไพรรไทยไปถ่ายทอดให้กับคนในชุมชน และตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการในการพัฒนานวัตกรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นสมุนไพรรไทยเพื่อส่งเสริมการตลาดออนไลน์และการสร้างรายได้ชุมชนตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

คำสำคัญ; นวัตกรรม; ภูมิปัญญาท้องถิ่น; สมุนไพรร; ผู้ประกอบการ; ธุรกิจ

Full Paper

รูปแบบการพัฒนาระบบนิเวศการผลิตทุเรียนอย่างยั่งยืนของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี
SUSTAINABLE DURIAN PRODUCTION ECOSYSTEM DEVELOPMENT MODEL
FOR FARMERS IN CHANTHABURI PROVINCE.

นายชุมพล เจนจัดการ

Chomphon Chanchadkran

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

worasa.khun@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัย “รูปแบบการพัฒนาระบบนิเวศการผลิตทุเรียนอย่างยั่งยืนของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรีมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระบบนิเวศการผลิตทุเรียนของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี 2) เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการระบบนิเวศการผลิตทุเรียนของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี 3) เพื่อวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบนิเวศการผลิตทุเรียนอย่างยั่งยืนของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เครื่องมือในการวิจัยมาจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviews) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 21 คน และการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group) จำนวน 7 คน ใช้วิเคราะห์เนื้อหาแล้วเขียนบรรยายเชิงพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า

1. ระบบนิเวศการผลิตทุเรียนของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี มีองค์ประกอบที่หลากหลายมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน อาทิ แหล่งเพาะปลูก สภาพดิน น้ำ อากาศ ภูมิประเทศ ทรัพยากรธรรมชาติ พันธุ์ทุเรียน แมลง เป็นต้น

2. รูปแบบการจัดการระบบนิเวศการผลิตทุเรียนของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี ใช้เทคนิคการจัดการสวนทุเรียนที่ต่างกันเป็นข้อมูลในการวางแผนและตัดสินใจ ส่วนรูปแบบการจัดการระบบนิเวศการผลิตทุเรียน มี 3 ขั้นตอนหลักได้แก่ 1) ต้นน้ำ ได้แก่ การเตรียมพื้นที่หรือดิน เป็นต้น 2) กลางน้ำ การใส่ปุ๋ยและดูแลรักษา เป็นต้น และ 3) ปลายน้ำ การเก็บเกี่ยว การจำหน่าย การแปรรูป การขนส่ง (โลจิสติกส์)

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบนิเวศการผลิตทุเรียนอย่างยั่งยืนของเกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี มีดังนี้ 1) ยุทธศาสตร์ 1 การส่งเสริมระบบนิเวศทุเรียนอย่างยั่งยืน 2) ยุทธศาสตร์ 2 การพัฒนาความรู้ ทักษะ และเครือข่ายเกษตรกรอย่างยั่งยืน 3) ยุทธศาสตร์ 3 การส่งเสริมกลไกการตลาดอย่างยั่งยืน เน้นการพัฒนาและส่งเสริมกลไกการตลาดทุเรียน 4) ยุทธศาสตร์ 4 การพัฒนานวัตกรรมในระบบนิเวศทุเรียน เน้นการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรม 5) ยุทธศาสตร์ 5 การส่งเสริมระบบโลจิสติกส์ครบวงจร เน้นการพัฒนาและยกระดับระบบโลจิสติกส์ทุเรียนแบบครบวงจร

คำสำคัญ: รูปแบบการพัฒนา; ระบบนิเวศการผลิตทุเรียน; ความยั่งยืน

Full Paper

แนวทางการจัดการศึกษาวิทยาลัยสงฆ์พิจิตร เชิงนโยบายสำหรับการพัฒนาสังคม

PERSPECTIVE ON STUDYING AT PHICHIT SANGHA COLLEGE STRATEGIC FOR SOCIAL DEVELOPMENT

พระครูใบฎีกาบุญชัย กิตติชโย (โทวาท)

PhrakruBaidikaBoonchai Kittichayo (Thowat)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Metallica.33110@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาโครงสร้างการจัดการของวิทยาลัยสงฆ์จังหวัดพิจิตร 2) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ของวิทยาลัยสงฆ์พิจิตร และ 3) เพื่อแนวทางการจัดการวิทยาลัยสงฆ์พิจิตรเชิงนโยบายสำหรับการพัฒนาสังคม จังหวัดพิจิตร เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ คณาจารย์ในวิทยาลัยสงฆ์พิจิตร จำนวน 18 รูป/คน เลือกแบบเจาะจง การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า

1. ผังการจัดแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย หลักๆ คือ ฝ่ายวิชาการและฝ่ายบริหาร มีการจัดการศึกษาในระดับระดับปริญญาตรี ๓ หลักสูตร ได้แก่ พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (รป.บ.) และครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา (คบ.) และระดับปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

2. สภาพปัญหา พบว่า องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 คณาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ “ไม่บรรลุน” และองค์ประกอบที่ 2 “การวิจัย” ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ “ไม่บรรลุน” ส่งผลต่อ ผลงานด้านการศึกษาวิจัยบริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ได้รับรางวัลระดับชาติหรือนานาชาติ “ไม่บรรลุน”

3. แนวทางการจัดการ วส.พิจิตร จะวางอยู่บนความหลากหลายของโปรแกรมวิชาที่เปิดทำการเรียนการสอน มีการกำหนดเป้าหมายประสงค์ เพื่อตอบโจทยความต้องการของพื้นที่จังหวัดพิจิตร ในรูปแบบของกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้เป็นที่ต้องการ พร้อมทั้งพัฒนาทักษะอันจำเป็นการพัฒนาคณาจารย์ให้สอดคล้องต่อนโยบายสำหรับการพัฒนาสังคม

คำสำคัญ; ทาการจัดการศึกษา; วิทยาลัยสงฆ์พิจิตร; นโยบายสำหรับการพัฒนาสังคม

Full Paper

เกษตรวิถีพุทธกับความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม ตำบลสว่าง อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร
 BUDDHIST AGRICULTURE AND ENVIRONMENTAL SUSTAINABILITY, SAWANG SUBDISTRICT,
 PHANNA NIKHOM DISTRICT, SAKON NAKHON PROVINCE

เกษมณี ขันมะจันทร์

Kadmanee Khanmachan

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

kadmanee.6030@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา นำข้อมูลผลจากการศึกษาภาคสนาม (Field Study) จากกลุ่มเป้าหมายเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยแล้วนำเสนอผลงานวิจัยเชิงพรรณนา พื้นที่วิจัย คือบ้านนาซอน ตำบลสว่าง อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเชิงนโยบาย และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในท้องถิ่น จำนวน 36 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบสัมภาษณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์ คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ 2) แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวคิดเกษตรวิถีพุทธในสังคมไทย 3) แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะการเกษตรวิถีพุทธ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา โดยนำข้อมูลจากการบันทึกขณะสัมภาษณ์ (Field notes) มาวิเคราะห์ โดยการจัดกลุ่ม ข้อมูลเชื่อมโยงแนวคิด หา ความหมายและหาข้อสรุปและนำไปอธิบายเสริมข้อมูลเชิงปริมาณให้มี ความละเอียดลึกซึ้งชัดเจนยิ่งขึ้น ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ ส่งผลต่อรูปแบบการจัดการเกษตรผสมผสาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2. ระดับความยั่งยืน ของการเกษตรผสมผสาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของรูปแบบ การจัดการเกษตรผสมผสานในด้านความเข้าใจในระบบเกษตรผสมผสานองค์ความรู้/ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ ส่งเสริมรณรงค์พัฒนาชุมชนเพื่อคุณภาพชีวิตและสร้างวิสัยทัศน์ของชุมชนพบว่า สอดคล้อง องค์การสหประชาชาติ กล่าวว่า เกษตรวิถีพุทธว่า เป็นระบบเกษตรกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การผสมผสานและเชื่อมโยงระหว่างดิน การเพาะปลูก และการเลี้ยงสัตว์ การเลิกหรือลดการใช้ ทรัพยากรจากภายนอก ระบบที่อาจเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมและ/หรือสุขภาพของเกษตรกรและ ผู้บริโภค ตลอดจนเน้นการใช้เทคนิคที่เป็น หรือปรับให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการธรรมชาติของท้องถิ่นนั้นๆ

คำสำคัญ: เกษตรวิถีพุทธ; ความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

Full Paper

นวัตกรรมการแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อนของเกษตรกรในอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี

INNOVATION TO SOLVE THE PROBLEM OF IMMATURE DURIANS OF FARMERS

IN KHLUNG DISTRICT, CHANTHABURI PROVINCE

พระครูวินัยธรราตร นริสโร (เวชานนท์)

Pharkhuvinaidhorn Pharadon Narissaro (Wechanon)

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

E-mail Luxsombat072@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องนวัตกรรมการแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อนของเกษตรกรในอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อนของเกษตรกรในอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี 2) ศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อนของเกษตรกรในอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี 3) ศึกษาขั้นตอนการแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อนของเกษตรกรในอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยายอธิบายและพรรณนาความ ผลการวิจัยพบว่า 1. การแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อนของเกษตรกรในอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี จัดเตรียมความพร้อม วางระบบ จัดประชุมเพื่อกำหนดแนวทาง วิธีดำเนินการป้องกัน แก้ไขทุเรียนอ่อน ในภาพรวมระดับภาคเพื่อรับทราบสถานการณ์ปัจจุบันร่วมกัน รวมถึงการใช้อำนาจหน้าที่การบังคับใช้ กฎหมายและบทลงโทษของแต่ละหน่วยงาน การแบ่งหน้าที่ดำเนินงาน 2. แนวทางการแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อนของเกษตรกรในอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ด้วยการเตรียมพื้นที่ เพื่อการควบคุมคุณภาพผลผลิตที่แหล่งผลิต เพื่อให้เกษตรกร มีอดีต ผังรับซื้อ ผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการตัด การซื้อขายทุเรียนยกระดับคุณภาพของทุเรียน การเก็บเกี่ยว คำนึงถึงก่อนและหลังการเก็บเกี่ยวสัมพันธ์กับการดูแลก่อนการเก็บเกี่ยวด้วยการโยงผลทุเรียนเป็นอีกวิธีการหนึ่ง การแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อน แก้ไขด้วยอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วน 3. นวัตกรรมการแก้ไขปัญหาทุเรียนอ่อนของเกษตรกรในอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี นวัตกรรมการแก้ปัญหามุ่งเน้นจากการบำรุงรักษาผลผลิตจากทุเรียนเริ่มต้นตั้งแต่การปลูก การดูแลรักษาดิน การรักษาคุณภาพทุเรียนตามลักษณะพันธุ์ เพื่อให้ทุเรียนให้มีคุณภาพในทุกขั้นตอน การเก็บเกี่ยวทุเรียนเกิดขึ้นตามช่วงฤดูกาล ตามระยะเวลาที่เหมาะสมกับคุณภาพทุเรียน การแปรรูปทุเรียนเป็นผลไม้ชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ มีคุณค่าอาหารสูงมาก รสชาติอร่อย เนื้อสีเหลืองสมกับเป็นผลไม้ราคาแพง จะมีเฉพาะฤดูกาลในช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน

คำสำคัญ: นวัตกรรม; การแก้ไขปัญหา; ทุเรียนอ่อน

Full Paper

รูปแบบการพัฒนานวัตกรรมสินค้าทางการเกษตรของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในจังหวัดจันทบุรี
THE MODELS OF AGRICULTURAL PRODUCT INNOVATION DEVELOPMENT OF NEW GENERATION
ENTREPRENEURS IN CHANTHABURI PROVINCE.

วราชา ขุนสนธิ

Worasa Khunsonti

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

worasa.khun@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัย “รูปแบบการพัฒนานวัตกรรมสินค้าทางการเกษตรของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในจังหวัดจันทบุรี” ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษากระบวนการเรียนรู้นวัตกรรมของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในจังหวัดจันทบุรี 2) เพื่อพัฒนากระบวนการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการเกษตรของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในจังหวัดจันทบุรี 3) เพื่อเสนอรูปแบบการพัฒนานวัตกรรมสินค้าทางการเกษตรของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในจังหวัด การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในรูปแบบของ (1) การวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) และ (2) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เครื่องมือในการวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interviews) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 25 คน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Techinque) ประกอบบริบท (Context) และอธิบายข้อมูลด้วยวิธีเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่า

1) กระบวนการเรียนรู้นวัตกรรมของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในจังหวัดจันทบุรี เกิดจากการแสวงหาความรู้ การพัฒนาต่อยอดจากองค์ความรู้เดิม การนำเทคโนโลยีมาใช้และการนำนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิต เพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพสูงและเป็นมิตรต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม

2) การพัฒนากระบวนการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการเกษตรของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในจังหวัดจันทบุรีด้วยการนำทักษะ ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม มาผนวกรวมกับเทคโนโลยีและผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาธุรกิจที่ยั่งยืน

3) รูปแบบการพัฒนานวัตกรรมสินค้าทางการเกษตรของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในจังหวัดจันทบุรีเกิดจากกระบวนการเรียนรู้นวัตกรรม การพัฒนากระบวนการสร้างสรรค์นวัตกรรม ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในการสร้างนวัตกรรม ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าและเกิดมูลค่าเพิ่ม

คำสำคัญ: รูปแบบการพัฒนา; นวัตกรรม; สินค้าทางการเกษตร

Full Paper

ภูมิศาสตร์และนามสกุลกะเหรี่ยงอุทัยธานี

GEOGRAPHY AND SURNAME KAREN UTHAI THANI

ปริญญานิกรกุล¹, พระครูสิทธิวิชิตโสภิต², พระมหาถาวร ภูผแสงทอง³, ณฐยา ราชสมบัติ⁴, อธิยาภรณ์ เทพประสิทธิ์⁵Parinya Nikornkul¹, Phrakhrusitthiwachirasophit², Phramaha Thawon Phuphlaengthong³,Nathaya Rajsombat⁴, Itsayaporn Thappasid⁵มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย¹²³⁴ องค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา⁵Mahachulalongkornrajavidyalaya University¹²³⁴Lam Sai Subdistrict Administrative Organization, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province⁵

parinya.nik@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นบทความวิชาการโดยศึกษาวงศ์วิทยาหรือการสืบสานรากเหง้า ของ มิเชล พูโกต์, 1984 มาศึกษาแหล่งกำเนิดและพัฒนาก่อนนามสกุลและภูมิศาสตร์ของชาวกะเหรี่ยงช่วยให้เข้าใจบทบาทของภูมิศาสตร์และอำนาจในการสร้างสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงอิทธิพลของอำนาจในการกำหนดนามสกุลและอัตลักษณ์ของชาวกะเหรี่ยง เดิมทีชาวกะเหรี่ยงไม่มีนามสกุล มีเพียงชื่อที่เป็นภาษาของตน และไม่มีบ้านเลขที่ เนื่องจากมีความเชื่อว่าบ้านทุกหลังต้องอยู่ต่ำกว่าบ้านเจ้าวัด (ผู้นำทางจิตวิญญาณ) และลูกไม่สามารถสร้างบ้านสูงกว่าพ่อ แม่ได้ บ้านของชาวกะเหรี่ยงสร้างจากไม้ไผ่ที่หาได้ในชุมชนและง่ายต่อการเคลื่อนย้าย การดำรงชีวิตของชาวกะเหรี่ยงเกี่ยวข้องกับการทำไร่หมุนเวียน ซึ่งมีความเชื่อว่าที่ดินเป็นของพระแม่ธรณีและข้าวเป็นของแม่โพสพ การทำไร่ต้องมีการเสี่ยงทายและหมุนเวียนทุกปี สิ่งเหล่านี้เริ่มจางหายเมื่ออำนาจทางการปกครองเริ่มเข้ามามีบทบาทและอิทธิพลต่อชุมชน เช่น การกำหนดนามสกุล ทะเบียนบ้าน พื้นที่การเกษตร และที่อยู่อาศัย แนวคิดของพูโกต์ ช่วยให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจและการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่และนามสกุล โดยการปกครองและการจัดการทางการเมืองมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตและวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวกะเหรี่ยงอย่างชัดเจน

คำสำคัญ; ภูมิศาสตร์; นามสกุล; กะเหรี่ยง; วงศ์วิทยา

Full Paper

พระพุทธศาสนากับพัฒนาการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21

BUDDHISM AND THE DEVELOPMENT OF THAI EDUCATION IN THE 21ST CENTURYอิทธิพล แก้วพิล¹ และ พลวัฒน์ ชุ่มสุข²Itthiphol Kaewpila¹ Pholwat Choomsook²มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย¹²Mahachulalongkornrajavidyalaya University¹²

บทคัดย่อ

บทบาทของพระพุทธศาสนาในการศึกษาไทย ในอดีตวัดเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ พระสงฆ์เป็นครู แต่ในปัจจุบันบทบาทลดลง แต่ยังมีอิทธิพลด้านคุณธรรมจริยธรรม การบูรณาการพุทธธรรมกับการศึกษาสมัยใหม่ พัฒนาทั้งความรู้ ทักษะ และคุณธรรม สร้างสมดุลระหว่างวิชาการและจริยธรรม หลักธรรมที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการศึกษาสมัยใหม่ คือ ไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา) อริยสัจ 4 และปัญญา 3 (สุตมยปัญญา จินตามยปัญญา ภวานามยปัญญา) ดังนั้นแนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21 ควรสอดแทรกหลักธรรมในหลักสูตร ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาจิตใจ สร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและวัด พัฒนาสื่อการเรียนรู้ทันสมัย วิจัยและพัฒนานวัตกรรม โดยผลลัพธ์ที่คาดหวัง คือ ผู้เรียนเป็นทั้งคนเก่ง คนดี พร้อมรับมือกับความท้าทายในศตวรรษที่ 21 และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมประชาธิปไตย

คำสำคัญ: พระพุทธศาสนา; การพัฒนาการศึกษา; ศตวรรษที่ 21

Full Paper

พฤติกรรมก้าวร้าว และการจัดการพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กและเยาวชนไทยยุคปัจจุบัน

AGGRESSIVE BEHAVIOR AND ITS MANAGEMENT IN CONTEMPORARY THAI CHILDREN AND ADOLESCENTS

พระครูธรรมธรบุญญาพัฒน์ แสงวงศ์¹ และ กฤติกา ชนะกุล²Phrakhruhammadharnpunyaphat Sangwongdee¹ and Kridtika Chanakun²คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย¹²Faculty of Social Sciences, Mahamakut Buddhist University¹²poonyanando@gmail.com¹, Kridtika@gmail.com²

บทคัดย่อ

ปัจจุบันเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มการใช้พฤติกรรมก้าวร้าวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและรุนแรงมากขึ้น โดยพบเยาวชนจำนวน 1 ใน 3 กระทำผิดกฎหมายใช้ความรุนแรงทำร้ายหรือพยายามทำร้าย การพกพาอาวุธและวัตถุระเบิด การปล้นหรือพยายามปล้น และการพยายามฆ่าตามลำดับ ซึ่งมีช่วงอายุในการก่อคดีมากที่สุดคือ 15-18 ปี พฤติกรรมดังกล่าวส่งผลกระทบต่อเด็กและคนในครอบครัว สิ่งของถูกทำลายและได้รับความเสียหาย ส่งเสริมให้เด็กคนอื่นในครอบครัวมีพฤติกรรมก้าวร้าวตาม ส่งผลให้เกิดปัญหาอาชญากรรมในสังคม เป็นที่รังเกียจของสังคม จนทำให้เด็กไม่สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นผลจากความก้าวร้าวที่มีทฤษฎีต่าง ๆ ได้อธิบายการเกิดพฤติกรรมไว้อย่างชัดเจน เช่น ทฤษฎีสัญชาตญาณที่เกี่ยวกับความก้าวร้าว ทฤษฎีสัญชาตญาณความก้าวร้าว และทฤษฎีความก้าวร้าวที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคม นอกจากนี้ยังมีปัจจัยในตัวบุคคลและปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว เช่น ฮอร์โมน ครอบครัวที่มีพ่อแม่หย่าร้างกัน เพื่อน สื่อที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรง และพฤติกรรมการสอนของครู โดยทุก ๆ ปัจจัยมีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมก้าวร้าว

การจัดการหรือแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวในปัจจุบันได้มีการนำวิธีการหลากหลายมาใช้ เช่น การเสริมแรง การให้คำปรึกษาและการจัดการความโกรธ เป็นต้น ซึ่งแต่ละวิธีสามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าวได้ และการจัดการพฤติกรรมดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องได้รับการแก้ไขและต้องอาศัยความร่วมมือจากครอบครัว บุคลากรทางการศึกษา นักสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้เด็กและเยาวชนรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ภาคภูมิใจในตนเอง สามารถควบคุมและจัดการอารมณ์ พฤติกรรมของตนเองได้ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

คำสำคัญ: พฤติกรรมก้าวร้าว; การจัดการพฤติกรรมก้าวร้าว; เด็กและเยาวชน

Full Paper

HARMONIZING BUDDHIST WISDOM WITH ECONOMIC SUSTAINABILITY AND FOOD SECURITY

Nattakitt Udomphol¹ Manonthep Phornprapha²independent scholar¹, International Buddhist Studies College Mahachulalongkornrajavidyalaya University²

nattakittu@gmail.com

Abstract

This article delves into the integration of Buddhist principles with contemporary economic practices, specifically focusing on sustainability and food security. It investigates how Buddhist wisdom can be leveraged to enhance economic systems, promoting environmental stewardship, ethical consumption, and equitable resource distribution. By reviewing relevant literature and analyzing case studies, the article demonstrates the potential of Buddhist economics to address pressing global challenges, including poverty, hunger, and environmental degradation. This analysis underscores the importance of adopting a holistic approach that harmonizes spiritual and material well-being.

New knowledge introduced in this article includes a comprehensive examination of the intersection between Buddhist teachings and modern economic sustainability frameworks. The article provides insights into how the application of Buddhist ethical principles can lead to more sustainable and equitable economic practices. For instance, it discusses the concept of “right livelihood” from Buddhist teachings and its implications for ethical business practices. Furthermore, it explores how mindfulness can contribute to more responsible consumption and production patterns, aligning economic activities with the natural environment's carrying capacity.

The findings of this study contribute to the growing field of Buddhist economics by providing empirical evidence and theoretical perspectives on the integration of spiritual values into economic systems. By highlighting the synergies between Buddhist wisdom and sustainable economic practices, the article paves the way for further research and policy development aimed at creating a more just and sustainable world. This interdisciplinary approach offers a novel perspective on addressing some of the most urgent issues facing humanity today, advocating for a transformative shift in how economic activities are perceived and conducted.

Keywords; Buddhist Economics; Sustainability; Food Security;
Ethical Consumption; Environmental Stewardship

Full Paper

การจัดการสื่อสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลสำหรับการเรียนการสอนของ

โรงเรียนมัธยมศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตหนองหาน อุดรธานี

MANAGING CREATIVE MEDIA IN THE DIGITAL AGE FOR TEACHING AND LEARNING AT

SAHA GROUP SECONDARY SCHOOL, NONG HAN CAMPUS, UDON THANI.

เพ็ญพูน สุทธินันท์¹, พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ภุริปัญโญ²

Permphun Sutthinng¹, Prakru Sangkarak Chakkit Bhuripanno²

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย¹²

Mahachulalongkornrajavidyalaya University¹²

tnatnat32@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการสื่อสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัล 2. เพื่อศึกษาการจัดการสื่อสร้างสรรค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตหนองหาน และ 3. เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการสื่อสร้างสรรค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตหนองหาน อุดรธานี โดยเก็บข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็น จากกลุ่มตัวอย่างบุคลากรครู จำนวน 174 คน และใช้สถิติพื้นฐานหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลากรครูมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการสื่อสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลสำหรับการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยภาพรวม และทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ 1) ด้านการเข้าถึงสื่อการสอน 2) ด้านความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ 3) ด้านการใช้สื่อการสอน 4) ด้านวิธีการจัดทำสื่อการสอน 5) ด้านการคิดสร้างสรรค์ในการจัดทำสื่อ 6) ด้านจริยธรรมในการใช้สื่อการสอน ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรครูที่มีต่อการจัดการสื่อสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลสำหรับการเรียนการสอน ของโรงเรียนมัธยมศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตหนองหาน อุดรธานี โดยภาพรวม จำแนกตามอายุตามชั้นการเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการสื่อสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลสำหรับการเรียนการสอนในโรงเรียนมัศึกษามีดังนี้

1) สื่อออนไลน์และการจัดทำสื่อ ควรจัดหาสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศมีความน่าสนใจใหม่ ๆ มีทั้งภาพ เสียงบรรยาย และเสียงดนตรีประกอบภาพ เป็นสื่อวัสดุอุปกรณ์สามารถใช้ในการสอนนักเรียนให้มีความหลากหลาย

2) ในการเลือกสื่อการสอน ผู้สอนจะต้องตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนให้แน่นอนก่อน เพื่อใช้วัตถุประสงค์นั้นเป็นตัวชี้้นำในการเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสม

คำสำคัญ: การจัดการ; สื่อสร้างสรรค์; ยุคดิจิทัล; การเรียนการสอน; โรงเรียนมัธยมศึกษา

Full Paper

สมรรถนะของผู้เรียนสังคมศึกษาตามแนวพุทธ

COMPETENCE OF SOCIAL STUDIES LEARNERS ACCORDING TO BUDDHISM

ชวาล ศิริวัฒน์¹, สมชัย ศรีนอก², ศักดิ์ดา งานหมั่น³, สกุลเกศ จันทรไทย⁴Chaval Siriwat¹, Somchai Srinok², Sakda Nganman³, Sakunked Junthai⁴คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย¹²³⁴Faculty of Education Mahachulalongkornrajavidyalaya University¹²³⁴

katesakunked@gmail.com

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาซึ่งเป็นรายวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน ให้สามารถเรียนรู้การดำรงชีวิตอยู่ในสังคม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข และมีวิธีการสอนแบบการถ่ายทอด อบรม การแลกเปลี่ยนกระบวนการปรับการเรียนการสอนหรือการถ่ายทอด ความรู้ของครูสู่ผู้เรียน ซึ่งเป็นแนวคิดที่ปรับวิธีคิดเปลี่ยนวิธีการสอน โดยครูออกแบบการเรียนรู้จากการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนคิดและสืบค้นข้อมูล เรียนรู้จากกิจกรรมที่หลากหลาย ฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต การจัดการเรียนรู้ สังคมศึกษาจึงมีความสำคัญในด้านการพัฒนาคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดี มีเหตุผลด้วยกุศลจิตคิด สรรค์มั่นในคุณธรรมจริยธรรม โดยบูรณาการตามหลักของพระพุทธศาสนา ๓ ประการคือ ๑) การเรียนรู้ต้องเริ่มต้นที่ตนเอง (Self Learning) คือ สอนให้เกิด ฉันทะ คือ ความรู้สึกรักในสิ่งที่เรียน เกิดวิริยะ คือ ความเพียรพยายามที่จะแสวงหาความรู้ เกิดจิตตะ คือ ความเอาใจใส่ไม่ทอดทิ้งการเรียน และเกิดวิมังสา คือ การตรวจสอบตนเองเพื่อปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้นอยู่ ๒) การเรียนรู้ต้องควบคู่กับการปฏิบัติ (Learning by Doing) คือ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดปัญญา ความรู้แจ้งเห็นจริงในสิ่งทั้งปวง และ ๓) การเรียนรู้ต้องควบคู่กับความสนุกสนาน (Enjoy Learning) ผู้เรียนมีความสุขที่ได้หลุดพ้นจากความไม่รู้ เช่น การใช้วิธีเล่นเป็นเรียน (Play Way : Playing is Learning) การเล่านิทานหรือกรณีตัวอย่าง (Case Study) หรือการให้ลงมือปฏิบัติจริง

คำสำคัญ; สมรรถนะของผู้เรียน; สังคมศึกษา; แนวพุทธ

Full Paper

SOCIAL INNOVATION FOR SOCIAL DEVELOPMENT: A STUDY OF SMART VILLAGES AS A SUSTAINABLE NEED OF EMERGING INDIA

VARDHAN RANJAY

Head, Department of Sociology,
Post Graduate Govt. College for Girls,
Sector 42, Chandigarh, India
ranjayvardhan@gmail.com

Abstract

The concept of social innovation is increasingly being discussed to pursue sustainable development. New terms and keywords are created to cope with new ideas in various contexts. How these terms are developed in the current structure of knowledge and how we can reinterpret the semantic networks with the empirical context is the primary attempt of this paper. The rural social innovation knowledge structure is constructed to understand the phenomena better and cope with future needs. The concept of smart villages represents a transformative approach to rural development in India, aiming to create self-sustaining, technologically advanced, and economically vibrant communities. Using case study method, this study explores the role of social innovation in fostering social development through the implementation of smart village initiatives. By integrating modern technology, sustainable practices, and community participation, smart villages address critical challenges such as poverty, lack of infrastructure, and limited access to education and healthcare. The research highlights key elements of smart villages, including the use of renewable energy, digital connectivity, and innovative agricultural practices. Case studies, such as the transformation of Harisal in Maharashtra, demonstrate the potential impact of these initiatives. Government programs like the Sansad Adarsh Gram Yojana (SAGY) further support the development of model villages through collaborative efforts between public and private sectors. The findings suggest that smart villages can significantly improve the quality of life in rural areas, reduce urban migration, and contribute to the overall sustainable development of India. This study underscores the importance of a holistic approach that combines technological advancements with local needs and cultural contexts to achieve long-term success.

Keywords; Information and communication technology (ICT);
Rural development; Social capital; Social innovation

Full Paper

ปัญหากฎหมายในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าอาวาสในฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามความในกฎหมายอาญา

LEGAL PROBLEMS IN THE PERFORMANCE OF THE ABBOT'S AUTHORITY

AS A GOVERNMENT OFFICER UNDER THE CRIMINAL CODE

พระครูวิมลสุวรรณกร (สมพงษ์ จันทวโร)

Phrakhru Wimolsuwanakorn (Sompong Candavaro)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

chaibie2529@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบสถานะทางกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าอาวาสกับเจ้าพนักงานอื่นตามประมวลกฎหมายอาญา และเสนอแนวทางปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2561 และประมวลกฎหมายอาญาที่เกี่ยวกับสถานะและบทบาทของเจ้าอาวาสอย่างเหมาะสมและสอดคล้องตามหลักสากล เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการวิจัยโดยรวบรวมข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศจากตำราวิชาการ คำพิพากษาของศาลฎีกา บทความ วิทยานิพนธ์ การวิจัย และบทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า เจ้าอาวาสแม้จะได้รับเงินจากงบประมาณแผ่นดิน ที่เรียกว่า “นิตยภัต” แต่ก็ไม่ใช่เจ้าพนักงานของรัฐ หรือแม้เจ้าอาวาสเป็นผู้แทนนิติบุคคลของวัดแต่ก็มีหน้าที่จำกัด ตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 ดังนั้น เจ้าอาวาสปฏิบัติหน้าที่โดยเจตนากระทำความผิดในมาตราดังกล่าว จึงถือได้ว่าได้กระทำความผิดในฐานะเป็นเจ้าพนักงาน หน้าที่ของเจ้าอาวาสตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 ดังกล่าว ที่เจ้าอาวาสได้กระทำความผิดเฉพาะในการบำรุงรักษาวัดจัดกิจการและศาสนสมบัติของวัดให้เป็นไปด้วยดี การปกครองสอดส่องบุคคลซึ่งอาศัยในวัดให้ปฏิบัติพระธรรมวินัยและกฎหมายอาญา ค้ำประกัน ระเบียบหรือคำสั่งของมหาเถรสมาคม หรือเป็นธุระในการศึกษาอบรมสั่งสอนพระธรรมวินัยแก่บรรพชิตและคฤหัสถ์รวมทั้งอำนวยความสะดวกตามสมควรในการบำเพ็ญกุศลภายในวัด หากเจ้าอาวาสไม่ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวนี้ จึงถือว่าเป็นการทำผิดในฐานะเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่มิชอบ มีโทษตามหน้าที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา

ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการปรับปรุงมาตรการต่างๆ โดยให้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า การกระทำใดในหน้าที่เจ้าอาวาสเป็นการกระทำที่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา เช่น แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 37 ให้มีความรัดกุมยิ่งขึ้น เป็นต้น

คำสำคัญ: เจ้าอาวาส; เจ้าพนักงาน; กฎหมายอาญา

Full Paper

ปัญหาทางกฎหมายในการคุ้มครองพระพุทธศาสนาตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว

LEGAL PROBLEMS TO PROTECT BUDDHISM ACCORDING TO THE LAW OF THE KINGDOM
OF THAILAND AND THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

พระอธิการจาลึก สญญโต (เย็นสำราญ)

Phraathikan Jaluek Sanyato (Yensamran)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand.

jaluek.yen@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของพระพุทธศาสนาของราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ 2) ศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหามาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองพระพุทธศาสนาตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเป็นการศึกษาวิจัยจากเอกสาร (Documentary Research) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เป็นผลงานทางวิชาการ และใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และบรรยายเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า

1) พระพุทธศาสนานิกายหลักทั้งในราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรลาวนั้น คือพระพุทธศาสนานิกายเถรวาท ซึ่งได้รับการยอมรับศรัทธาและเจริญรุ่งเรืองมากที่สุดในยุคราชอาณาจักรและเจริญรุ่งเรืองมาจนถึงปัจจุบันนี้ แม้จะมีการเปลี่ยนผ่านการปกครองของทั้งสองประเทศที่แตกต่างกันแต่ทั้งสองประเทศก็ยังคงมีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาหลักของประเทศ เพียงแต่ราชอาณาจักรไทยยังไม่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญให้พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ

2) ปัญหาทางกฎหมายในการคุ้มครองพระพุทธศาสนาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญของราชอาณาจักรไทยนั้นพบว่า มาจากการที่ราชอาณาจักรไทย คำนึงถึงกรณีหลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาคมากเกินไป ว่าหากการที่จะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญให้พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติจะเกิดความแตกแยกทางสังคม เพราะแม้ว่าพระพุทธศาสนาเองก็มีหลายนิกาย ซึ่งก็ได้เพียงแค่กำหนดให้มีการเพิ่มความไว้มাত্রา 67

คำสำคัญ; การคุ้มครองพระพุทธศาสนา; ราชอาณาจักรไทย; สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

Full Paper

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิเลือกตั้งของพระภิกษุและสามเณรในพระพุทธศาสนาเถรวาท
ในราชอาณาจักรไทย

LEGAL PROBLEMS REGARDING VOTING RIGHTS OF MONKS AND NOVICES IN
THERAVADA BUDDHISM IN THE KINGDOM OF THAILAND

พระเมธีวัชรประชาทร (ประยูร นนทิโย)

Phra Methivatcharaprachathon (Prayoon Nandiyo)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

phramethiwatcharaprachathorn@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิออกเสียงเลือกตั้งของพระภิกษุและสามเณรในพระพุทธศาสนาในราชอาณาจักรไทย โดยใช้วิธีการวิจัยทางเอกสาร (Documentary Research) ทั้งจากภายในราชอาณาจักรไทยและต่างประเทศ เช่น ตัวบทกฎหมายทั้งในอดีตและปัจจุบัน หนังสือวิทยานิพนธ์ บทความ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ คำพิพากษาของศาลปกครองและศาลยุติธรรม เป็นต้น โดยนำข้อมูลมารวบรวม เรียบเรียง วิเคราะห์ สังเคราะห์และเปรียบเทียบตามแนวทางการวิจัยข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า การจำกัดการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งของผู้เป็นภิกษุ สามเณรในราชอาณาจักรไทยมีสาเหตุมาจากปัจจัยด้าน 1) ศาสนธรรมของพระพุทธศาสนาที่มุ่งเน้นลักษณะอันเป็นอุดมคติของนักบวช 2) จารีตประเพณีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรัฐไทยกับพระพุทธศาสนาเถรวาท และ 3) ความต่อเนื่องยาวนานของการจำกัดการใช้สิทธิดังกล่าว หากได้มีสาเหตุมาจากการที่รัฐหรือชนชั้นนำได้อำศัยการจำกัดสิทธิการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งเป็นเครื่องมือในการกีดกันคนบางกลุ่ม บางจำพวกมิให้มีส่วนร่วมทางการเมือง ดังเช่นที่ปรากฏในประวัติแห่งพัฒนาการเกี่ยวกับสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในหลายๆ ประเทศ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาในเชิงกฎหมายเปรียบเทียบ พบว่า ปัจจุบัน มีเพียงราชอาณาจักรไทย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ และราชอาณาจักรภูฏาน เท่านั้น ที่ยังคงปรากฏบทบัญญัติในลักษณะดังกล่าว ซึ่งสวนทางกับพัฒนาการของสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในทางสากลที่เป็นไปในเชิงขยายสิทธิ

คำสำคัญ: สิทธิ; พระภิกษุและสามเณร; พระพุทธศาสนา; ราชอาณาจักรไทย

Full Paper

ปัญหาทางกฎหมายมหาชนเกี่ยวกับความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา : ศึกษากรณีการฆ่าพระภิกษุและสามเณร
เนื่องจากความเกลียดชังทางศาสนา

LEGAL PROBLEMS REGARDING THE OFFENSE OF INTENTIONALLY KILLING ANOTHER PERSON: A CASE
STUDY OF THE KILLING OF A BUDDHIST MONK AND NOVICE DUE TO RELIGIOUS HATRED

พระครูสังฆรักษ์เอกลักษณ์ อชิโต (นวกทอง)

Phrakhrusangkharak Ekalak Achito (Nokthong)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

phramethiwatcharaprachathorn@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาถึงความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา พระภิกษุ สามเณร เนื่องจากความเกลียดชังทางศาสนา ตามกฎหมายมหาชนระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศ รวมทั้งกฎหมายอาญาแห่งราชอาณาจักรไทย 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบกฎหมายเกี่ยวกับการฆ่าพระภิกษุและสามเณรโดยเจตนา เนื่องจากความเกลียดชังทางศาสนา ตามกฎหมายมหาชนระหว่างประเทศ กฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายอาญาแห่งราชอาณาจักรไทย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบัญญัติของกฎหมายอาญาต่างประเทศซึ่งปรากฏบทบัญญัติคุ้มครองศาสนาในหลายกรณี มีทั้งการบัญญัติเป็นฐานความผิด การบัญญัติในลักษณะเพิ่มบทลงโทษให้หนักขึ้น ตลอดจนบทบัญญัติที่ให้อำนาจศาลใช้ดุลพินิจเพื่อลงโทษหนักขึ้น ซึ่งจากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าแคนาดาและสาธารณรัฐเช็ก ได้ให้ความสำคัญต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับศาสนา หากเป็นการกระทำโดยมีมูลเหตุจูงใจเกิดจากความเกลียดชังทางศาสนา ส่วนราชอาณาจักรกัมพูชา ได้ให้ความสำคัญแก่การกระทำความผิดเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาเป็นกรณีพิเศษ 2) ตามประมวลกฎหมายอาญาแคนาดา ปรากฏบทบัญญัติที่คุ้มครองตัวบุคคลในทางศาสนา ที่สะท้อนให้เห็นว่า ตัวแทนทางศาสนามีส่วนสำคัญยิ่งต่อการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของศาสนา, ตามประมวลกฎหมายอาญาสาธารณรัฐเช็ก แสดงให้เห็นว่าการกระทำใดที่กระทำไปโดยมีเหตุจูงใจในทางศาสนา ย่อมเป็นการละเมิดต่อความสงบสุขของสังคมทั้งสิ้น เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากถ้อยคำของบทบัญญัติดังกล่าว พบว่า แม้ผู้กระทำความผิดได้กระทำไปโดยสำคัญผิดในข้อเท็จจริง ผู้นั้นยังคงต้องรับโทษหนักขึ้น เทียบเท่ากับการกระทำที่กระทำไปตรงตามเจตนาของผู้กระทำ

คำสำคัญ: ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา; พระภิกษุและสามเณร; ความเกลียดชังทางศาสนา

Full Paper

การศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันการเมืองของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์
กับราชอาณาจักรไทย

A COMPARATIVE STUDY OF CONSTITUTIONAL LAW AND POLITICAL INSTITUTIONS OF THE REPUBLIC
OF THE UNION OF MYANMAR AND THE KINGDOM OF THAILAND

โกญจนาท เรณูนวล

Koljanart Renunual

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

koljanart.re@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบที่มา คุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่งของสถาบันประมุข สถาบันรัฐบาล และสถาบันรัฐสภา ในรูปแบบการปกครองตามระบบประชาธิปไตยของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์กับของราชอาณาจักรไทย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาจากเอกสารและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เป็นผลงานทางวิชาการ เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ รวมทั้งงานวิชาการต่าง ๆ ในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอความบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า ระบบการเมืองของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์เป็นรูปแบบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา เช่นเดียวกับราชอาณาจักรไทย ศูนย์กลางอำนาจการปกครองของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์อยู่ที่รัฐบาลกลาง เป็นตัวแทนของประเทศในการดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศอื่น ๆ และมีหน้าที่ดูแลเรื่องสำคัญ ๆ เช่น การคลัง การป้องกันประเทศ ความมั่นคง เป็นต้น ขณะที่สภาท้องถิ่นทำหน้าที่นิติบัญญัติ รับนโยบายจากส่วนกลาง และรับเรื่องปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ รูปแบบการปกครองระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์พบว่า มีรูปแบบรัฐเดี่ยวเหมือนกัน แต่สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์แบ่งเขตการปกครองเป็น 14 เขต/รัฐ คล้ายการแบ่งแบบสหพันธรัฐ แต่ทั้ง 14 เขต/รัฐ นั้นไม่มีอำนาจในการปกครองตนเองเหมือนกับสหพันธรัฐ มีเพียงอำนาจนิติบัญญัติที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญเท่านั้น ระบบการเมืองระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์เหมือนกันคือ ใช้ระบอบประชาธิปไตย ในระบบรัฐสภา โดยโครงสร้างการเมืองการปกครองแบ่งเป็น 3 ฝ่ายเหมือนกัน ประกอบด้วยฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ ข้อแตกต่างกันของระบบการเมือง คือ ราชอาณาจักรไทยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร ส่วนสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์มีประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้าฝ่ายบริหาร

คำสำคัญ: กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันการเมือง; สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์;
ราชอาณาจักรไทย

Full Paper

นา: แผนที่คุณค่าทรัพยากรและตัวชี้วัดความมั่นคงทางอาหาร อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา

FIELD: THE MAP OF VALUABLE AND FOOD SECURITY INDICATORS IN CHANA SONGKHLA

ณัฐพงศ์ อภิโชติเดชสกุล¹ และกัลยาภัทร์ อภิโชติเดชสกุล²

Nattapong Apichotdechakul¹ and Kanyapas Apichotdechakul²

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา¹²

Faculty of Humanities and Social Sciences, Songkhla Rajabhat University¹²

nattapong.ap@skru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษา “นา: แผนที่คุณค่าทรัพยากรและตัวชี้วัดความมั่นคงทางอาหาร อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มสถานการณ์ความมั่นคงทางอาหาร จัดทำแผนที่คุณค่าทรัพยากร ตลอดจนแนวทางการขับเคลื่อนความมั่นคงทางอาหารโดยชุมชน ด้วยการศึกษาแบบผสมผสาน ทั้งเชิงปริมาณ จากแบบเก็บข้อมูลปริมาณ การใช้ประโยชน์ และพื้นที่ทรัพยากร จำนวน 100 ชุด จากฐานทรัพยากรนา การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการสนทนากลุ่มย่อย ระดมความคิดเห็น สัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์หลักตามฐานทรัพยากร และกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์รอง สามารถสรุปผลการศึกษา ได้ดังต่อไปนี้

- 1) ความมั่นคงทางอาหารของอำเภोजะนะ พบว่า ทรัพยากรฐานนา มีพันธุ์ข้าว จำนวน 31 สายพันธุ์
- 2) แผนที่คุณค่าทรัพยากร พบว่า ฐานทรัพยากรนา มีพื้นที่ในตำบลท่าหม่อไทร มีปริมาณผลผลิตของทรัพยากร คิดเป็น 19,125 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 20.81 รองลงมา ตำบลน้ำขาว จำนวน 15,250 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 16.60 และ ตำบลแค จำนวน 14,780 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 16.08 ตามลำดับ
- 3) ตัวชี้วัดความมั่นคงทางอาหารระดับชุมชน พบว่า ทรัพยากรที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภค โดยขาดปริมาณพลังงาน จำนวน 58,509,573,000 กิโลแคลอรีต่อเดือน รองลงมา คือ ขาดปริมาณคาร์โบไฮเดรต จำนวน 8,698,315,000 กรัมต่อเดือน และขาดปริมาณโปรตีน จำนวน 1,373,130,000 กรัมต่อเดือน นอกจากนี้ ตัวชี้วัดความมั่นคงทางอาหารยังมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องอีก 7 ประการ ได้แก่ กระบวนการจัดสรรพื้นที่ กระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างนวัตกรรม การพัฒนา การบริหารจัดการน้ำ การสร้างความสมดุลระหว่างคน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม กับการพัฒนา ความสามารถในการส่งทอดฐานทรัพยากรแก่คนรุ่นต่อไป ความปลอดภัยของอาหาร และกระบวนการดูแลรักษาฟื้นฟูแหล่งผลิตอาหาร
- 4) แนวทางการขับเคลื่อนความมั่นคงทางอาหารอำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา พบว่า ฐานทรัพยากรมีกลุ่มคน ซึ่งเป็นแกนนำที่สามารถขับเคลื่อนแนวคิดความมั่นคงทางอาหารได้อย่างชัดเจน เพียงแต่ขาดกระบวนการหลอมรวมให้กระบวนการขับเคลื่อนเป็นรูปธรรม

คำสำคัญ: นา; คุณค่าทรัพยากร; ตัวชี้วัดความมั่นคงทางอาหาร

Full Paper

รวมพลังบรรร่วร่วมสร้างสรรค์สังคมเป็นสุข : กรณีศึกษาการดูแลผู้ป่วยติดเตียง
ของตำบลบางกะจะ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

RUAM PALUNG BOWON JOINS FORCES TO CREATE A HAPPY SOCIETY : A CASE STUDY OF CARING FOR
BEDRIDDEN PATIENTS OF BANG KAJA SUBDISTRICT, MUEANG ISTRIC, CHANTHABURI PROVINCE

พระอุดม อติธมโม (ประยูรรัตน์)

PhraUdom Atithummo (Prayoonrat)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

suky505@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาสถานการณ์และสภาพปัญหาในการดูแลผู้ป่วยติดเตียง ตำบลบางกะจะ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี 2) ศึกษากระบวนการรวมพลังบรรร่วร่วมในการดูแลผู้ป่วยติดเตียง ตำบลบางกะจะ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี 3) นำเสนอแนวทางการรวมพลังบรรร่วร่วมในการดูแลผู้ป่วยติดเตียง ตำบลบางกะจะ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ดำเนินการวิจัยด้วยวิจัยเชิงคุณภาพ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 30 รูป/คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ และใช้สังเกต 4 เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลแบบวิธีพรรณนาตามหลักอุปนัย ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัญหาที่พบในผู้ป่วยติดเตียง มาจากสาเหตุหลัก 2 อย่าง ได้แก่ 1) หลอดเลือดในสมองตีบอุดตัน 2) หลอดเลือดในสมองแตก จะพบในผู้สูงอายุที่มีโรคประจำตัวตั้งแต่ 1-3 โรค ทำให้มีภาวะที่ต้องได้รับการรักษาที่ซับซ้อน และอาการป่วยจะแตกต่างจากวัยอื่น ๆ และการป่วยติดเตียงจะเกิดภาวะโรคแทรกซ้อน ทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ต้องอาศัยการดูแลจากบุคคลอื่น และปัญหาที่พบในผู้ป่วยติดเตียง คือ การขาดผู้ดูแลซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตในทุกมิติ

2. แนวทางการรวมพลังบรรร่ว ผลการรวมพลังบรรร่ว ในการดูแลผู้ป่วยติดเตียง ตำบลบางกะจะ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี มีการเสริมสร้างพลังบรรร่วโดยการสงเคราะห์ เกื้อกูล ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยติดเตียง ผสานเชื่อมโยงเป็นภาคีเครือข่าย ตลอดจนการส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัว โดยมีปัจจัยแห่งความสำเร็จ คือ ความร่วมมือ บุคลากร และงบประมาณ และมีการจัดตั้งกองทุน แจกสิ่งของ การจัดฝึกอบรม เสริมสร้างศักยภาพผู้ป่วย โดยมีวัดเป็นศูนย์กลางความเชื่อ และยึดเหนี่ยวจิตใจของชุมชน และมีการประยุกต์หลักสังคหวัตถุ 4 ประกอบด้วย ทาน ปิยวาจา อตถจริยา และสมานัตตตมา ใช้เพื่อรวมพลังบรรร่ว เป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างปกติสุข รวมเป็นพลังบรรร่วสร้างสรรค์สังคมเป็นสุข ประกอบด้วย การให้ความรัก การดูแลเอาใจใส่ การตระหนักคุณค่าชีวิต ความสามัคคี เครือข่ายสุข และความสงบสุขแห่งจิตใจ

คำสำคัญ: พลังบรรร่ว; สร้างสรรค์สังคมเป็นสุข; ผู้ป่วยติดเตียง; สังคหวัตถุ 4

Full Paper

การส่งเสริมธรรมาภิบาลของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ

สรวิศ จิรฤทธิการ
Sawat Jirathitkarn
กระทรวงยุติธรรม
Ministry of Justice
E-mail: Sawat_ake@yahoo.com

บทนำ

ธรรมาภิบาลเป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารงานในปัจจุบัน เนื่องจากปัจจุบันสังคมได้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการที่ดีมากขึ้น การเมืองการปกครองในระดับท้องถิ่นได้มุ่งเน้นให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางการปฏิรูปราชการต่าง ๆ การมีการบริหารจัดการที่ดีจึงจำเป็นเรื่องที่จะภาคส่วนได้มีความสำคัญ หลักธรรมาภิบาลประกอบด้วยหลักพื้นฐาน คือ หลักนิติธรรม เป็นการบริหารที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย อย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพ หลักคุณธรรม เป็นการยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม หลักความโปร่งใส เป็นการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน หลักความมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมรับฟัง และเสนอความคิดเห็น หลักความพร้อมรับผิดชอบ เป็นความตระหนักในความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม หลักความคุ้มค่า เป็นการบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม

ปัจจุบันได้มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับประยุกต์ใช้ในองค์กร ซึ่งส่งผลให้องค์กรมีการปรับตัวเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในเพื่อสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย กลยุทธ์ กิจกรรม และโครงสร้าง รวมถึงได้ส่งผลกระทบต่อการบริหารพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ในการทำงาน การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้เสีย การผลิตและให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด ดังนั้นความสำคัญของธรรมาภิบาลจะช่วยให้ประชาชนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของภาครัฐเพิ่มมากขึ้น อันนำมาสู่ความเข้มแข็งของภาคประชาชนในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพทั่วไปของการส่งเสริมธรรมาภิบาลของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการส่งเสริมธรรมาภิบาลของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อเสนอแนะหลักการในการส่งเสริมธรรมาภิบาลของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก กลุ่มนักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา กลุ่มนักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น กลุ่มเจ้าหน้าที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มผู้นำชุมชน จำนวน 20 รูป/พรตคน และการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) จำนวน 12 รูป/พรตคน

ผลการวิจัย

1. สภาพทั่วไปของการส่งเสริมธรรมาภิบาล นักการเมืองท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่เพื่อสร้างความไว้วางใจในประชาชน มีความเข้าใจในสภาพแวดล้อมและปัญหาที่สำคัญของพื้นที่ ส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในชุมชน นักการเมืองท้องถิ่นยังขาดความพร้อมในการสื่อสารและการสร้างความร่วมมือกับประชาชน รวมทั้งการประสานงานกับองค์กรอย่างไม่ต่อเนื่องและยั่งยืน
2. องค์ประกอบของการส่งเสริมธรรมาภิบาล หลักนิติธรรม การส่งเสริมประชาชนให้ได้ออกเสียงและสิทธิเท่าเทียม หลักคุณธรรม การลดความไม่ลงรอยกันเพื่อส่งผลให้สังคมเป็นธรรม หลักความโปร่งใส การรักษาระเบียบ กฎหมายและจารีตประเพณีอย่างเคร่งครัด หลักความมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารการตัดสินใจ หลักความพร้อมรับผิดชอบ เสียสละและแบ่งอกในการควบคุมการตัดสินใจในการดำเนินงาน หลักความคุ้มค่า การบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและความประหยัด
3. หลักธรรมในการส่งเสริมธรรมาภิบาล จันทะ (มีจรัล) นักการเมืองท้องถิ่นควรส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับหลักธรรมเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้นำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวัน วิริยะ (ความพากเพียร) การดำเนินงานและปฏิบัติตามแผนการพัฒนาชุมชนด้วยความตั้งใจและความสามารถ จิตะ (สติตาม) ควรมีระบบในการตรวจสอบอย่างเข้มงวดและโปร่งใสเพื่อให้ประชาชนสามารถติดตามตรวจสอบได้ วิมังสา (รอบคอบ) หลังจากการดำเนินงานควรมีการถอดบทเรียนนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง กระบวนการทำงานให้ดีขึ้น

การอภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพทั่วไปของการส่งเสริมธรรมาภิบาล สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตดา เหมศิริสุข ศึกษาวิจัยเรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาจริยธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคกลาง” พบว่า รูปแบบจริยธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคกลาง ประกอบด้วยคุณลักษณะหลักธรรมาภิบาลเพื่อ การพัฒนางานบริหาร งานบริการ และงานสนับสนุน
2. องค์ประกอบของการส่งเสริมธรรมาภิบาล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภิกษุ กัญญาธิร ศึกษาวิจัยเรื่อง “จริยธรรมทางการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี: วิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล” พบว่า การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีจะส่งผลให้ประชาชนมีความพึงพอใจ การส่งเสริมพฤติกรรมจริยธรรมส่วนบุคคลจะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการภาครัฐส่งผลต่อพฤติกรรมการจริยธรรมในชุมชน
3. หลักธรรมในการส่งเสริมธรรมาภิบาล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีพิชชา ลิขิตกำจร นวภัทจิตร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้หลักธรรมาภิบาลในสถานศึกษาเอกชน” พบว่า การใช้หลักธรรมาภิบาลในสถานศึกษาเอกชนประกอบด้วย ความโปร่งใส ความคุ้มค่า ความมั่นคง ความมีส่วนร่วม

รายการอ้างอิง

- จิตดา เหมศิริสุข, “ยุทธศาสตร์การพัฒนาจริยธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต ภาคกลาง”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , 2556).
- พุทธทาสภิกขุ, ธรรมะกับการเมือง, พิมพ์ครั้งที่ 4, สุราษฎร์ธานี : ธรรมทานมูลนิธิ, 2566.
- สาคร สุขศรีวงศ์, การจัดการ : จากมุมมองการบริหาร, พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพมหานคร : บริษัท จี. ที. โอบอห์รินทร์ จำกัด, 2562.
- ภิกษุ กัญญาธิร, “จริยธรรมทางการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี: วิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ เทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดงรัก, 2557).
- ศรีพิชชา ลิขิตกำจร นวภัทจิตร, “การใช้หลักธรรมาภิบาลในสถานศึกษาเอกชน”, วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2561).
- สัทธอน อินทวง และคณะ, การวางแผนเชิงกลยุทธ์ทางรัฐศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 1, มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2561.
- Andrew Heywood, Political Theory, 3rd ed, New York: Palgrave Macmillan, 2005.

แบบแผนวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยในชุมชน

ศรัทธา จิรัญฐิติการ
Sawat Jirathitikarn
กระทรวงยุติธรรม
Ministry of Justice
E-mail: Sawat_ake@yahoo.com

บทนำ

วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นแบบแผนพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล ซึ่งมาจากความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติทางการเมืองที่ได้รับการถ่ายทอดไปสู่สังคมโดยคนก่อนๆ และยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ วัฒนธรรมทางการเมืองจึงเกิดจากการปลูกฝังของบรรพบุรุษทางการเมือง ที่ถ่ายทอดและทางอื่นจนทำให้บุคคลมีความรู้ทางการเมือง ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองของชุมชนและเมื่อชุมชนมีพฤติกรรมทางการเมืองที่เป็นแบบแผน พฤติกรรมนี้ก็จะกลายเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของสังคมต่อไป

แบบแผนวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยในชุมชน มีความสำคัญต่อคุณภาพของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากระบอบประชาธิปไตยเป็นการให้อำนาจแก่ประชาชน หลักสำคัญของการปกครองแบบประชาธิปไตย ได้แก่ อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน เพื่อแสดงออกถึงอำนาจในการปกครองของประชาชนและแสดงออกซึ่งการเป็นเจ้าของโดยให้อำนาจในการเลือกผู้แทนของตนผ่านกระบวนการเลือกตั้งของประชาชน ดังนั้นวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในชุมชนจึงเป็นหัวใจที่สำคัญต่อความสำเร็จของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแบบแผนวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยในชุมชน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาระบบแบบวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยในชุมชน โดยศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) ผู้วิจัยวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลแบบแผนวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Secondary data) ที่มาจากแหล่งข้อมูลที่มีการจัดเก็บและเผยแพร่ไว้ก่อนแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลมาใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยสำรวจสภาพความเป็นจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมและปัจจุบัน และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) โดยใช้การสนทนารายอย่างมีจุดมุ่งหมายระหว่างนักวิจัยและผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญภายใต้บรรยากาศของการมีปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน โดยสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ จำนวน 12 คน ดังนี้

1. กลุ่มนักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 3 คน
2. กลุ่มนักวิชาการด้านประชาธิปไตย จำนวน 3 คน
3. กลุ่มนักวิชาการด้านการเลือกตั้ง จำนวน 3 คน
4. กลุ่มผู้นำชุมชน จำนวน 3 คน

ผลการวิจัย

ชุมชนในประเทศไทยมีการรวมตัวกันทำกิจกรรมและมีการร่วมกันเพื่อปกป้องสิทธิของชุมชนฐานผลประโยชน์ในชุมชน มีจิตสำนึกสาธารณะที่รู้จักความเสียสละและความร่วมมือร่วมใจในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม จากการศึกษาแบบแผนวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยในชุมชน ประกอบด้วย

1. **ความเชื่อมั่นในการปกครอง** ประชาชนในชุมชนสนับสนุนหลักการปกครองแบบประชาธิปไตย ถือว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน ศรัทธาต่อระบอบประชาธิปไตยเป็นข้อสำคัญ
2. **ให้ความสำคัญกับปัจเจกชน** เชื่อมั่นในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล เชื่อมั่นในความเสมอภาคของบุคคล ความเท่าเทียมในการดำรงชีวิต
3. **การพัฒนาการศึกษา** ชุมชนให้ความสำคัญและสนับสนุนต่อการปกครองแบบประชาธิปไตย เชื่อมั่นในความเสมอภาคในการศึกษา
4. **วิจารณ์อย่างมีเหตุผล** คืออย่างมีวิจารณ์อย่างมีหลักการพิจารณาได้ วิจารณ์อย่างรอบคอบเกี่ยวกับข้อมูลหรือสถานการณ์ในชุมชน โดยใช้ความรู้ ความคิด และประสบการณ์

การอภิปรายผลการวิจัย

1. **ความเชื่อมั่นในการปกครอง** ความเชื่อมั่นในการปกครองของชนในชุมชนจะมีความสำคัญต่อระบบประชาธิปไตยสนับสนุนหลักการปกครองแบบประชาธิปไตย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชิต คันธารธรรมและวรรณิษฐ์ วรรณนิษฐ์ ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองที่ส่งผลต่อประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อมั่นทางการเมืองส่งผลทางตรงต่อวัฒนธรรมทางการเมืองและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม

2. **ให้ความสำคัญกับปัจเจกชน** เชื่อมั่นในศักดิ์ศรีของบุคคล การวิจารณ์อย่างมีเหตุผล บุคคลสำคัญเท่าเทียมเสมอภาคความเท่าเทียมในการดำรงชีวิต สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริชา พรหมสุภา ได้วิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง โดยรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองไม่รวมอยู่ในด้านสมมติฐานที่ตั้งไว้ในกระบวนการให้ความสำคัญกับบุคคล

3. **การพัฒนาการศึกษา** ปฏิบัติตามระเบียบการศึกษาชุมชนมีความเท่าเทียมกัน ปฏิบัติตามกฎระเบียบการศึกษาทำให้การบังคับใช้กฎระเบียบมีความศักดิ์สิทธิ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์เมธี ไซยศิริหา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองประชาธิปไตยของประชาชนในเขต เทศบาลเมืองชุมแพ จังหวัดขอนแก่น” พบว่า ความร่วมมือร่วมใจ เชื่อมั่น และการปฏิบัติตามกฎระเบียบการศึกษาที่เข้าร่วมกันให้เข้าใจถึงหลักการประชาธิปไตย

4. **วิจารณ์อย่างมีเหตุผล** การพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบเกี่ยวกับข้อมูลหรือสถานการณ์ในชุมชน โดยใช้ความรู้ ความคิด และประสบการณ์ ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลิต วงศ์กุล ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การตื่นตัวทางวัฒนธรรมการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชน ในอำเภอนอนนง จังหวัดอุทัยธานี” พบว่า เมื่อประชาชนได้รับข่าวสารจากวิทยุชุมชน จากสื่อมวลชน จากสถาบันการเมือง ทำให้เกิดการตัดสินใจร่วมเมืองที่ชุมชน

รายการอ้างอิง

- จำรูญ พรหมมา, สังคมและวัฒนธรรมไทย, กรุงเทพฯ:อมรินทร์, 2560.
- ชลิต วงศ์กุล, “การตื่นตัวทางวัฒนธรรมการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชน ในอำเภอนอนนง จังหวัดอุทัยธานี”, การประชุมวิชาการที่มีรายการประชุม (Proceeding) ให้วิทยุชุมชนเพื่อศึกษา ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วันที่ 29 เมษายน 2564
- ณรงค์ พงษ์พิศ, การปกครองและการเมืองไทย, กรุงเทพฯ:อมรินทร์, 2562.
- ปริชา พรหมสุภา, “ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง”, วารสารปัญญา, ปีที่ 24 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม, 2560.
- พงษ์เมธี ไซยศิริหา, “แนวทางการพัฒนาวัฒนธรรมการเมืองประชาธิปไตยของประชาชนในเขต เทศบาลเมืองชุมแพ จังหวัดขอนแก่น”, วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2561
- พิชิต คันธารธรรม และวรรณิษฐ์ วรรณนิษฐ์, “วัฒนธรรมทางการเมืองที่ส่งผลต่อประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย” วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ จุฬาราชธานี, ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม, 2560.
- อุษชาติ วงศ์ศิริ, วัฒนธรรมประชาธิปไตย, กรุงเทพฯ:อมรินทร์, สถาบันสื่อมวลชน, สถาบันสื่อมวลชน, 2561.

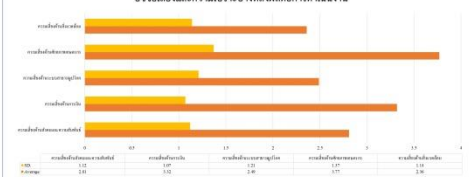
การจัดการเลี้ยงแพะในภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยภายใต้ปัจจัยเสี่ยงและความเปราะบางที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน
Goat Farming Management in the Upper Northern Region of Thailand under Risk Factors and Vulnerabilities Affecting Operations

[illegible]

พื้นที่ซึ่งถือเป็นกรณีศึกษา ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญของการเขียนและเปิดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดศักยภาพ
ต่าง ในภาคเหนือตอนบน ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการเติบโตของภาคการบริการในภาคเหนือในพื้นที่ภาคเหนือ
ตอนบน เพื่อเป็นการวิจัยแบบทฤษฎีการพัฒนาและส่งเสริมการเขียนและเปิดโอกาสต่อกลุ่มภาคการบริการตามภาค
เศรษฐกิจ ประเภท และพื้นที่ ซึ่งจะเน้นการวิจัยภาคการบริการในภาคเหนืออย่างที่เป็นที่ถกเถียงในแวดวงวิชาการ

*E-mail: t.kitisak4313@gmail.com

ปัจจัยเสี่ยงและความเปราะบางที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน

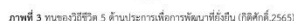
[illegible]

1. เพื่อศึกษาความเสี่ยงและลักษณะของการเสี่ยงแพะในภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย

ประชากรในการศึกษาค้างนี้เป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน บริเวณเชียงใหม่ ลำพูน และลำปาง มี
ยอดสะสม 254 ราย ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีทวิภาคี ยามานะ (ยามานะ, 1973) จำนวน 155 ราย (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 สหราชอาณาจักรจำนวนตัวอย่าง Taro Yamane (1973)

การสังเกตและการสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง ในศาสตร์ข้อมูลระดับต้นมัยเพื่อพิจารณาเนื้อหาและประเด็นในบทที่ 5 แห่ง (ทฤษฎี) เศรษฐกิจ ทฤษฎีทางสังคมและวัฒนธรรม ขอบข่าย ขอบข่ายทางสังคมและสิ่งแวดล้อม) ตามกรอบแนวคิดการวิเคราะห์การดำรงชีพ (กรอบแนวคิดการดำรงชีพหรือ SLA (DFOD, 2001) (การที่) ผู้ใช้จัดตั้งขึ้นโปรแกรมและใช้ Microsoft Excel) ในการบูรณาการของสถิติเชิงพรรณนา (สูง, 2554) และการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อค้นหาข้อมูล รวมทั้งความถี่ เปอร์เซ็นต์ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการกำหนดคะแนนและเสียงจากการเนื้อหาและ ผู้จัดตั้งจัดตั้งขึ้นจากการพิจารณาจากเนื้อหาความรู้ที่เชื่อมโยง (เอกสารทาง) โดยอิงกับวิธีการของการกำหนดให้คะแนนและเสียงจากการเนื้อหาและ ผู้จัดตั้งจัดตั้งขึ้นจากการพิจารณาจากเนื้อหาความรู้ที่เชื่อมโยง

[illegible]

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยบัณฑิตศึกษาด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรจาก
สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน) ประจำปีงบประมาณ 2565

กรปญญัตติ (2560). กองทุนพระราชทานเพื่อส่งเสริมการเกษตร ปศุสัตว์และประมงและสหกรณ์. (2560). องค์ความรู้ด้านประมงพระราชทาน. เลขาธิการสหกรณ์แห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.

กรปญญัตติ (2560). กองทุนพระราชทานเพื่อส่งเสริมการเกษตร ปศุสัตว์และประมงและสหกรณ์. ศูนย์บริการวิชาการ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2560). ยุทธศาสตร์กรปญญัตติ พ.ศ. 2561 – 2565.

กรปญญัตติ (2561). ยุทธศาสตร์กรปญญัตติ พ.ศ. 2561-2565. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

Elst, Michiel. Copyright, Freedom of Speech, and Cultural Policy in the Russian Federation. *Law in Eastern Europe*, no. 53. Leiden: M. Nijhoff, 2005. ISBN 9789004140875

K., T., N., P., S., & B. (2022). Sustainable Livelihood: Guidelines for Human Capital Access of Goat Farmer in the Upper Northern Region of Thailand: A case study. *Journal of Experimental Biology and Agriculture Sciences*, 10(5), 987-994. [https://doi.org/10.18006/2022.10\(5\)987-994](https://doi.org/10.18006/2022.10(5)987-994)

Yamane Taro. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper & Row.

การพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานศูนย์ประพฤติกาศประชาชนโดยใช้วัดเป็นฐาน
Development of Operation Effectiveness among Temple-based Probation Center

[illegible]

บทนำ

There are three types of mail attachments: *inline* (display your attachments directly in the message), *download* (offer a download link to the attachment), and *download and save* (offer a download link to the attachment and prompt you to save the attachment to your computer). *Download and save* is the default for all attachments. To change the default, click **Tools** > **Options** > **Advanced** > **Attachments**. To change the default for a specific account, click **Tools** > **Options** > **Advanced** > **Attachments** > **Account Settings**. To change the default for a specific account, click **Tools** > **Options** > **Advanced** > **Attachments** > **Account Settings**. To change the default for a specific account, click **Tools** > **Options** > **Advanced** > **Attachments** > **Account Settings**.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. *Define* the term *relational database* and explain its main characteristics.
2. *Describe* the main structure of a relational database, including the concepts of tables, attributes, and keys.
3. *Explain* the role of the database management system (DBMS) in managing relational databases.

วิธีคำนวณการวิจัย

[illegible]

ผลการวิจัย

[illegible]

- [illegible]

สมการเชิงอนุพันธ์

The authors of the present study have not been able to find any other studies that have examined the effects of the use of a single word on the development of a second language. The only study that has examined the effects of the use of a single word on the development of a second language is that of Gass and Selinger (1982). In their study, Gass and Selinger found that the use of a single word on the development of a second language was not significantly different from the use of a single word on the development of a first language. This finding is consistent with the findings of the present study, which found that the use of a single word on the development of a second language was not significantly different from the use of a single word on the development of a first language.

ໂດຍສະເພາະ

- [illegible]

ตัวอักษร

[illegible]

หลักสูตรปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาบัณฑิต
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ณ โรงเรียนพุทธศาสนิกชน
10 สิงหาคม 2567
08:00 - 16:00

Full Paper

การประเมินสมรรถนะทางวิชาการ ระดับชาติและนานาชาติ

นวัตกรรมสังคม
เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

วัฒนธรรมการดื่มชา ของคนไทยเชื้อสายจีน ในเขตชุมชนอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองหนึ่งที่มีพื้นที่ติดทะเลหลายอำเภอ ส่งผลทำให้จังหวัดภูเก็ต
เป็นจังหวัดที่มีชาวจีนอพยพมาอยู่เป็นจำนวนมากแห่งหนึ่งในภาคใต้ ทำให้ผู้วิจัย
สนใจที่จะศึกษาประเพณีการดื่มชาของชาวไทยเชื้อสายจีนในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต
ว่ามีความแตกต่างกับในอดีตมากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาความเป็นมาและต้นกำเนิดของการดื่มชาของ
คนไทยเชื้อสายจีน ในเขตชุมชนอำเภอเมือง จังหวัด
ภูเก็ต
2. ศึกษาวัฒนธรรมการดื่มชาของคนไทยเชื้อสายจีนใน
เขตชุมชนอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตรวมถึงแนวคิดที่
เกี่ยวข้องกับการดื่มชา
3. ศึกษาความสัมพันธ์ของชาและวิถีชีวิตของคนไทย
เชื้อสายจีนในเขตชุมชนอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
เป็นครอบครัวคนไทยเชื้อสายจีนแผ่นดินใหญ่ Gen X
ซึ่งได้แก่ กลุ่มคนที่มีอายุระหว่าง 38-53 ปี ที่อาศัยอยู่
ในชุมชนอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต คัดเลือกแบบเจาะจง
เป็นผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ และสนทนากลุ่ม

ผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของคนไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชนอำเภอเมือง
จังหวัดภูเก็ต ในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมการดื่ม
ชา มากเป็นปกติเหมือนกับสมัยโบราณ
2. วัฒนธรรมการดื่มชาของคนไทยเชื้อสายจีนในเขตชุมชน
อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในอดีตแตกต่างกันกับในปัจจุบัน
มีความแตกต่างกันบ้างทำให้การดื่มชาน้อยลง เนื่องจากคน
รุ่นใหม่ออกไปทำมาหากินกันในต่างจังหวัดมากขึ้น
3. วัฒนธรรมการดื่มชามีความสัมพันธ์กับคนไทยเชื้อสายจีน
ในเขตชุมชนอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต มีความสัมพันธ์กัน
ปานกลาง

ไพศาล สุขใจรุ่งวัฒนา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Email : paisean.suk@mahidol.edu

Full Paper

ภาคผนวก

งานประชุมทางวิชาการ ระดับชาตินานาชาติ ครั้งที่ 1 (MCUSDM 2024)

ในหัวข้อ "นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน"

โดย บัณฑิตวิทยาลัย และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและภาคีเครือข่าย

วันเสาร์ ที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2567

อาคารเรียนรวม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

The banner features a blue background with a white chevron on the right side. At the top, there is a row of 15 circular logos of various institutions. The main text is in Thai and English. On the right, there is a group photo of five people, including three Buddhist monks in orange robes and two men in suits. At the bottom, there is a row of logos for sponsors: Mega Planet, ออมสิน (Aom San), MCL, DOVE, Innovative Service Training Co., Ltd., and AIS.

งานประชุมทางวิชาการ
ระดับชาตินานาชาติ ครั้งที่ ๑
The 1st National and international conferences
“นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”
Social innovation for sustainable development
โดย
บัณฑิตวิทยาลัย และ หลักสูตรบัณฑิตศึกษา
ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วันเสาร์ที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่ ๑๒๐๐๗/๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประจำปี ๒๕๖๗ ครั้งที่ ๑
หัวข้อ “นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน”

เพื่อให้การจัดการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติการพัฒนาชนบทที่ยั่งยืน ประจำปี ๒๕๖๗
หัวข้อ “นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน” ที่กำหนดจัดขึ้น ในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๗ ณ ห้อง
ประชุม สถาบันพุทธศาสน์นานาชาติ ตำบลลำไทร อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นไปด้วยความ
เรียบร้อยและบังเกิดผลดีต่องานวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๑) และมาตรา (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงแต่งตั้งให้ผู้มีรายนามดังต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการดำเนินงาน
จัดการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประจำปี
๒๕๖๗ ครั้งที่ ๑ หัวข้อ “นวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน” ประกอบด้วย

๑. คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระพรหมบัณฑิต, ศ.ดร.

พระเทพปวรเมธี, รศ.ดร.

พระธรรมวชิโรดม, รศ.ดร.

พระปัญญาวัชรบัณฑิต, รศ.ดร.

พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.

พระอุดมบัณฑิต, ดร.

พระมหาจิรวัฒน์ กนตวณโณ, รศ.ดร.

พระครูสุธีภักตบัณฑิต, รศ.ดร.

รศ.ดร.สุรพล สุธะพรหม

ผศ.ดร.ผดุง วรรณทอง

ศ.ดร.คณิต เขียววิชัย

รศ.ดร.ภูมิ มูลศิลป์

รศ.ดร.อัจฉรา ชลาชนานาวิน

รศ.ดร.ภาคนิ โชติเวชศิลป์

รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง

รศ.นพ.สุริยเดว ทรีปาตี

น.อ.หญิง ดร. นงนุช โกมลหิรัญย์

นางสาว ใจสวรรค์ บุรณสรณ์

พระพรหมวัชรธีรจารย์, ศ.ดร.

พระราชวัชรสารบัณฑิต, รศ.ดร.

พระมหาสุรศักดิ์ ปัจจนตเสโน, ผศ.ดร.

พระมหาชำนาญ มหาชาโน, ดร.

พระอุดมสิทธินายก, รศ.ดร.

พระระพีณ สิริโร, รศ.ดร.

พระมหาสุรไกร ชินพุทธิสิริ, ผศ.

รศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น

พระมหาสุเทพ สุพนฺธิโต, ผศ.

รศ.ดร.ชลวิทย์ เจียรจิตต์

ผศ.วีรบูรณ์ วิสารทสกุล

รศ.ดร.สุรเดช โชติอุดมพันธ์

ผศ.ดร.ปิยะวรรณ ปิ่นแก้ว

รศ.ดร.รัชพงษ์ ชัชวาลย์

ดร.สุวรา นาคยศ

ดร.สายใจ เลิศวิริยะประภา

ดร.พินดา เกษมมงคล

มีหน้าที่ดังนี้

ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของทุกฝ่าย เพื่อให้การดำเนินงาน เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์

๒. คณะกรรมการอำนวยการ

๑. รศ.ดร.โกนิญฐ์ ศรีทอง	ประธานกรรมการ
๒. พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.	รองประธานกรรมการ
๓. พระอุดมบัณฑิต ดร.	รองประธานกรรมการ
๔. รศ.ดร.วิวัฒน์ หามนตรี	รองประธานกรรมการ
๕. ผศ.ดร.อุบลวรรณ ภวากานันท์	กรรมการ
๖. ผศ.ดร.ไพรัตน์ นิมาหิต	กรรมการ
๗. ดร.สร้อยบุญ ทรายทอง	กรรมการ
๘. ดร.ขวัญชนก เหล่าสุนทร	กรรมการ
๙. ดร.พรทิพย์ เตชะสมบุญมากิจ	กรรมการ
๑๐. ดร.วสันต์ ลีมรัตน์ภัทรกุล	กรรมการและเลขานุการ
๑๑. ดร.สุดิศา พาดฤทธิ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

๑. วางแผนและดำเนินงานจัดประชุมวิชาการ
๒. การกำหนดรูปแบบและกิจกรรมในการจัดประชุมทางวิชาการ
๓. ให้คำปรึกษาแนะนำในการดำเนินการตามรูปแบบและกิจกรรมในการจัดประชุมแก่ คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้การ จัดประชุมเป็นไปตามวัตถุประสงค์และ เป้าหมายในการจัดประชุม

๓. คณะกรรมการฝ่ายประสานงานและจัดเตรียมสถานที่จัดการประชุม

๑. ดร.วสันต์ ลีมรัตน์ภัทรกุล	ประธานกรรมการ
๒. พระนันทวิทย์ อธิภทโท, ดร.	กรรมการ
๓. พระมหาสมยศ สุทธิศิริ	กรรมการ
๔. ดร.สุวรา นาคยศ	กรรมการ
๕. นางสาว ใจสวรรค์ บุณสรณ์	กรรมการ
๖. นายเดชฤทธิ์ โอธู	กรรมการ
๗. พระมหาเกียรติพงษ์ กิตติสัทโท	กรรมการ
๘. พระมหาวันเฉลิม สุวทิตตเมธี	กรรมการและเลขานุการ
๙. นางสาวมุกกรวี นิมาพะเนา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

๑. เสนอขออนุมัติโครงการ

๒. ติดต่อประสานงานเพื่อเรียนเชิญวิทยากรในพิธีเปิด/ วิทยากรบรรยายพิเศษ/วิทยากรแสดงปาฐกถาพิเศษ/วิทยากรประจำกลุ่มย่อย/ผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความ วิชาการออกหนังสือเชิญกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมนำเสนอทั้งภาคบรรยาย/โปสเตอร์ตลอดจนตอบข้อซักถามทั่วไป
๓. งานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการอำนวยการ

๔. คณะกรรมการฝ่ายจัดการประชุมระดับนานาชาติ

๑. ดร.สุทธิดา พาดฤทธิ์	ประธานกรรมการ
๒. ผศ.ดร.อุบลวรรณ ภวกันันท์	กรรมการ
๓. ผศ.ดร. เอนก โยอินทร์	กรรมการ
๔. พระมหาสิริวัตร ปญญาวุฑโฒ	กรรมการ
๕. พระวรชัย เนปโก(แก้วประภา)	กรรมการ
๖. พระมหาอนุรักษ์ สุนทรวิลาโส	กรรมการและเลขานุการ
๗. Sivhour Ing	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๘. Chunmei Zhang	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๙. Ing Sivheng	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๐. LAM RA VI	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

๑. ดำเนินการจัดการประชุมในระดับนานาชาติ ตลอดจนแปลเอกสาร และบันทึก/สรุปข้อมูลในการนำเสนอผลงานวิจัยภาคภาษาอังกฤษ
๒. อำนวยการให้การจัดประชุมเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดประชุม

๕. คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์และสารสนเทศ

๑. พระอุดมบัณฑิต ดร.	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์ปริญญา นิกรกุล	กรรมการ
๓. นายถาวร ภูเขา	กรรมการ
๔. นางสาวมุกกรวี อิมพะเนา	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

๑. ประชาสัมพันธ์การจัดประชุมวิชาการระดับชาติ และระดับนานาชาติ ประจำปี ๒๕๕๗ ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ อาทิ website สื่อประชาสัมพันธ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวบรวมบทความที่ผู้สมัครผ่านทาง online
๒. จัดทำเอกสารบทความทางวิชาการประกอบการประชุม จัดทำวีดิทัศน์แนะนำผลงานวิจัยภาคโปสเตอร์ และผลงานที่ร่วมแสดงนิทรรศการ และเก็บบันทึกภาพระหว่างจัดประชุมตลอดจนความเรียบร้อยของอุปกรณ์สื่อดิจิทัลที่ใช้ในการจัดประชุมในห้องประชุมและห้องประชุมกลุ่มย่อย

๖. คณะกรรมการฝ่ายลงทะเบียนและเอกสารประกอบการประชุม

๑. ดร.ขวัญชนก เหล่าสุนทร	ประธานกรรมการ
๒. ว่าที่ รต.ศราวุฒิ สิงห์เดช	กรรมการ
๓. อ.ดร.ศักดิ์ดา งานมัน	กรรมการ
๔. อ.ดาวเหนือ บุตรสีทา	กรรมการ
๕. อ.จำมยัน ลุงเอื้อง	กรรมการ
๖. นายปัญญา นราพันธุ์	กรรมการ
๗. นายพรชัย เกษะรัมย์	กรรมการ
๘. นางสาวพัชรวรรณ จันทรมณี	กรรมการ
๙. พระมหาเกียรติพงษ์ กิตติสทุโท	กรรมการและเลขานุการ
๑๐. นายจักรกฤษณ์ เรืองศรี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๑. นายณรงค์ชัย คงเพชร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

๑. การวางแผน กำหนดรูปแบบ/วิธีการสำหรับการรับลงทะเบียน สำหรับผู้สมัครเข้าร่วมประชุมวิชาการระดับชาติ และระดับนานาชาติ ประจำปี ๒๕๖๗
๒. การจัดเตรียมเอกสารประกอบการประชุม
๓. ประสานงานกับฝ่ายที่เกี่ยวข้องระหว่างนักวิจัยผู้นำเสนอผลงานทั้งภาคบรรยายและภาคโปสเตอร์ ผู้เข้าร่วมประชุมและประสาน งานข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแต่ละฝ่าย

๗. คณะกรรมการฝ่ายพิธีการ งานเลี้ยงรับรองและปฏิคม

๑. อาจารย์ ปริญญา นิกรกุล	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาเกรียงศักดิ์ อินทปัญญา, ดร.	กรรมการ
๓. พระคมสัน ฐิตเมธโส	กรรมการ
๔. พระมหาพิสุทธ์ สิทธิเมธี	กรรมการ
๕. อ.ดร.เอนก ไยอินทร์	กรรมการ
๖. อ.ดร.ศักดิ์ดา งานมัน	กรรมการ
๗. นายพิชิต เขาชาญ	กรรมการ
๘. นายพิพัฒน์ แก้วใส	กรรมการ
๙. นายพรชัย เกษะรัมย์	กรรมการ
๑๐. นายปัญญา นราพันธุ์	กรรมการ
๑๑. นายวันเฉลิม แสงกำ	กรรมการ
๑๒. นายรุ่งชาติ สมานทอง	กรรมการ
๑๓. นางสาวมุกกรวี นิยมพะเนา	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

๑. ประสานงานด้านการเตรียมการต้อนรับ ประสานข้อมูล การเดินทางของคณะผู้บริหารหน่วยงาน/ภาควิชาจัด คณะวิทยากร แขกรับเชิญ สื่อมวลชน ผู้เข้าร่วมประชุม

๒. กำหนดรูปแบบภาพรวมในพิธีการด้านต่าง ๆ ทั้งก่อนการประชุม ระหว่างการประชุม และหลังเสร็จสิ้นการประชุมกำหนดผู้รับผิดชอบให้การดำเนินงานจัดประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

๘. คณะกรรมการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม

๑. นางสาวจิราพร อรรถารส	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวเรวดี จรรยา	กรรมการ
๓. นางสาวสุกัญญา แจ่มนคร	กรรมการ
๔. นางสาวจิตราพร ทองอยู่	กรรมการ
๕. นางสาวลัดดาวัลย์	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

๑. ในวางแผน ควบคุม ตลอดจนการประสานงานด้านการจัดเตรียมด้านอาหารและเครื่องดื่ม ตลอดจนการจัดประชุม งานเลี้ยงรับรอง สำหรับผู้เข้าร่วมการประชุม

๙. คณะกรรมการฝ่ายอาคารสถานที่และนิทรรศการ

๑. ดร.วสันต์ ลิ้มรัตน์ภัทรกุล	ประธานกรรมการ
๒. นายยงจิรายุ อุปเสน	กรรมการ
๓. นายสิทธิเดช เดชคง	กรรมการ
๔. อ.ปริญญา นิกรกุล	กรรมการ
๕. นายเดชฤทธิ์ โอธสุ	กรรมการ
๖. นางดาธินี ตามเพิ่ม	กรรมการ
๗. นายอุทิศ การเพียร	กรรมการ
๘. นายชัชวาลย์ เทียงเป	กรรมการ
๙. นายเกรียงไกร พัฒนโชติ	กรรมการ
๑๐. นายอภิวัฒน์ สันฐาน	กรรมการ
๑๑. พระมหาวินเฉลิม สุวทิตตเมธี	กรรมการและเลขานุการ
๑๒. นายจักรกฤษณ์ เรืองศรี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

๑. วางแผน ควบคุม การประสานงานด้านการจัดเตรียมความพร้อมด้านสถานที่จัดการประชุม สถานที่เลี้ยงรับรอง สถานที่จัดนิทรรศการ สถานที่จัดวางแสดงสินค้าชุมชน ตามความเหมาะสม

๑๓. คณะกรรมการฝ่ายจราจรและยานพาหนะ

๑. นายอานนท์ นรามาศ	ประธานกรรมการ
๒. นายอุทิศ การเพียร	กรรมการ
๓. นายชัชวาลย์ เทียงเป	กรรมการ
๔. นายเกรียงไกร พัฒนโชติ	กรรมการ

๕. นายอภิวัดน์ สันฐาน	กรรมการ
๖. นายพิชิต เชาชาญ	กรรมการ
๗. นายพิพัฒน์ แก้วใส	กรรมการ
๘. นายพรชัย เกษะรัมย์	กรรมการ
๙. นายปัญญา นราพันธุ์	กรรมการ
๑๐. นายวันเฉลิม แสงกำ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

- วางแผน ควบคุม กำกับ การจัดเตรียมยานพาหนะเพื่อรับส่งคณะวิทยากร แขกรับเชิญ ผู้เข้าร่วมประชุม ระหว่างที่พักถึงที่ประชุม ตลอดจนความพร้อมด้านยานพาหนะ ตลอดช่วงการจัดประชุมวิชาการ

๑๔. คณะกรรมการฝ่ายการเงินและพัสดุ

๑. นางสาวจิราพร อรรถการส	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวจิตราพร ทองอยู่	กรรมการ
๓. นางสาวลัดดาวัลย์	กรรมการ
๔. นางสาวสุกัญญา แจ่มนคร	กรรมการ
๕. นางสาวเรวดี จรรย์ยา	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

- ควบคุม กำกับ จัดซื้อจัดจ้างวัสดุ อุปกรณ์ประกอบการจัดประชุม การเตรียมเอกสารเพื่อเบิกจ่าย ตามหลักฐานการเบิกจ่ายทั้งระหว่างดำเนินงาน ภายหลังเสร็จสิ้นการดำเนินงาน
- จัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านการเงินและพัสดุ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๑๒. คณะกรรมการฝ่ายติดตามประเมินผลโครงการ

๑. ดร.สร้อยบุญ ทรายทอง	ประธานกรรมการ
๒. นายสุภาพ อุทัยพรหม	กรรมการ
๓. นางสาวอุมา ประเสริฐศรี	กรรมการ
๔. นางดัชนี ปานหงส์	กรรมการ
๕. นายอภิชาติ อนันตชัยสิทธิ์	กรรมการ
๖. นายวรพล เชาวณะ	กรรมการ
๗. ดร.ชัยพล พสุรัตน์บรรจง	กรรมการ
๘. ดร.วัชรกร เคยบรรจง	กรรมการ
๙. นางฉันทนา ทองกันภัย	กรรมการ
๑๐. พ.ต.ท.ดร.ณอม จินาท	กรรมการ
๑๑. นางสาววราห์วรัตน์ ทองเชื้อ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

๑. กำหนดรูปแบบเครื่องมือ ในการติดตามประเมินผลโครงการฯ จัดทำสรุปและประเมินผลโครงการฯ จัดทำสรุปและประเมินผลการจัดประชุม วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค เพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุง ในการวางแผนการทำงานในครั้งต่อไป ประกอบด้วยผู้ดำรงตำแหน่งและผู้มีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑๓. คณะกรรมการประจำห้องการนำเสนอผลงานวิชาการ

คณะกรรมการประจำห้องวิชาการ

๑. ห้องที่ ๑ ความเป็นพลเมือง สังคมสงเคราะห์ และการสร้างความเข้มแข็งทางสังคม

รศ.ดร.ชลวิทย์ เจียรจิตต์	ประธานกรรมการผู้ทรงภายนอก
ผศ.วีรบูรณ์ วิสารทสกุล	กรรมการผู้ทรงภายนอก
ดร.พรทิพย์ เตชสมบุญนาทิก	กรรมการและเลขานุการ
๒. ห้องที่ ๒ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชิงวัฒนธรรม เชิงเกษตร เชิงปฏิบัติธรรม เพื่อการพัฒนา

ศ.ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	ประธานกรรมการผู้ทรงภายนอก
รศ.ดร.ภาคิน โชติเวศย์ศิลป์	กรรมการผู้ทรงภายนอก
ดร.สร้อยบุญ ทรายทอง	กรรมการและเลขานุการ
๓. ห้องที่ ๓ การพัฒนาทางเกษตร เรื่องดิน เรื่องน้ำ และความมั่นคงทางอาหาร

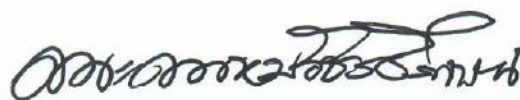
รศ.ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน	ประธานกรรมการผู้ทรงภายนอก
รศ.ดร.วิวัฒน์ หามนตรี	กรรมการผู้ทรงภายใน
ดร.ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง	กรรมการผู้ทรงภายนอก
พระมหาชาติชาย ปญญาวชิโร	กรรมการและเลขานุการ
๔. ห้องที่ ๔ นวัตกรรมเพื่อการพัฒนา การพัฒนาที่ยั่งยืน ความเหลื่อมล้ำ คนชายขอบ

พระปลัดระพีณ พุทธิสารโร, รศ.ดร.	ประธานกรรมการผู้ทรงภายนอก
พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ภูริบุญโญ, ผศ.ดร.	กรรมการผู้ทรงภายนอก
ดร.ขวัญชนก เหล่าสุนทร	กรรมการและเลขานุการ
๕. ห้องที่ ๕ สหวิทยาการ พระพุทธศาสนา นวัตกรรมและงานต่างประเทศ

รศ.ดร.สุวิญ รัชสัณต์	ประธานกรรมการผู้ทรงภายนอก
ผศ.ดร.ณัฏฐพล ศิริสวัสดิ์	กรรมการผู้ทรงภายนอก
ดร.สุจิตตา พาดฤทธิ	กรรมการและเลขานุการ

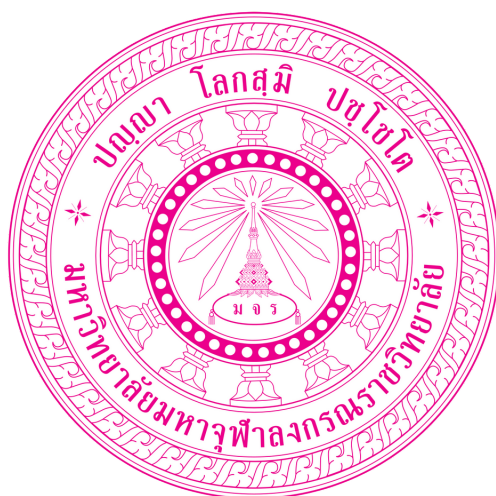
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(พระพรหมวัชรธีรอาจารย์, ศ.ดร.)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“มหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ และสร้างพุทธนวัตกรรมเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม”

“The University provides Buddhist Studies intergrated with modern sciences and creates and creates Buddhist Innovation for the Development of Mentality and Society”

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๑๗๐